

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΛΟΥΚΙΟΥ ΣΑΜΟΘΡΑΚΕΩΣ
ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SAMOTHRAEENSIS
DEORVM DIALOGI

numero. 70. una cum inter
pretatione e regione
latina: nusq̃ an
tea impre
ss.

Contenta Librorum partialium.

Deorum Supernorum/habet Dialogos 26.
Deorum Marinorum/habet Dialogos 12
Deorum Infernorum/habet Dialogos 30.

ΓΕΩΓΡΑΦΗΣ
ΕΩΝ ΕΙΣ ΦΙΛΑΜΑΧΗΣ, ΕΙΣ ΠΟΛΥΜΑΧΗΣ.

Ioannes Schottus. Argentine
studiosius elaborauit.
Sed relectos iudica.

1515.

Othomarus Nachtgall Argentinus, Ioanni
Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinenſi, cuiambo vitę
huius initia debemus, om̃is eruditioꝝ coctus ad gra-
iam eloquentiā, veluti πρὸς τῆς ἀμαλθείας κέραις adſpi-
ret: cōductoꝝ aliunde pꝛeceptore Conrado Mellissi-
politano, Eraſmi Rotterodami diſcipulo, gręcę līguę
non indocto, auidē admodum Theodori grammati-
ca perdiſcat: viſus ſum mihi opere precium facturū:
ſi Deoꝝ Luciani Samofatenſis dialogos, ductu cla-
riſſimi viri Aleandri Mottenſis, pꝛeceptoris mei, Lute-
cię publicatos gręce/ ſub tua impreſſoria incude, grę-
colatinos fieri curarem: quo gręcitatis adhuc rudes, q̃
ſi ex mutis (ut aiunt) magiſtris, gręci aliquādo euadere
poſſent. Eſt em̃ in illis mira quędaz mixta urbanitate
facilitas, neq; leporis minus. Candidi ſunt: venuſti: &
citra faſtū ſublimes. Herōas/ q̃s gentilitas deos credi-
dit, inducunt loquentes: ſuiſq; quēlibet depingūt co-
loribus. Deniq; ad gręcę līguę intelligentiā venan-
dam, mirū in modū ſunt accōmodati. Teſte vſ uno nō
tam Germanię nrę/ q̃ totius orbis ſplendore Eraſmo
Rotterodamo: qui in libello quē de ratione ſtudij in-
ſcripſit: quū de authoribus gręcis in quos protinus in-
cidas/ quippiā admonuiſſet: Luciano nrō primas par-
tes tribuit. Neq; facile offendas/ qui huic ſententię nō
ſubſcribat. Niſi forte cęcutiētes quosdā: quę tenebras
ſuas quibus inuoluti ſunt/ undiq; circūferunt: nihil p-
bantes/ pꝛter id qđ ſordidū eſt/ & ab om̃i cultu alie-
num. Quibus noſter hic non deſudat labor, quū (ut

sacer dixit Hieronymus) merces nō nauigent nisi vo-
 lentibus. At dicent: Quę dementia/Lucianū christia-
 no adhibere legendū: in quo nil p̄t̄ Iouis stupra/ra-
 pus/adulteria, παιδεραστία & alia id genus fide carē-
 tia cognoscere liceat? Respondeo: Quisquis is est/ q̄
 fabulosa atq; sceleribus scatentia legere dedignat̄: ca-
 ueat quęso/ ne hebręorū archana legēdo penetret. Nā
 in Iudicū libro. 9. capite sic scriptū comperiet: Ierūt li-
 gna ut ungerēt supra se Regem: dixeruntq; oliuę: Im-
 pera nobis. Et in Regū quarto libro capite. 12. sic scri-
 bitur: Carduus Libani misit ad cedrū qui est in Liba-
 no/dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo-
 dome flagitio/Dauid regis homicidio/ & alijs impro-
 be tentatis cōmemorē: quibus omnis hebręorū refer-
 ta est historia? Fateor tñ ingenue: in hoc Luciano nō
 delitescendus/nisi quatenus gręcę facundię deseruit.
 Nam sacrę literę propediē (ut auguramur) pocilatore
Erasmo nro, in fonte suo/id est græco eloquio degu-
 stabimus nouū (ut vocant) Instrumentū: quale grām
 & veritatē per Christū factā edocet. In hoc oīs erudi-
 tionis summa collocata est. In hoc oīs mentis acies diri-
 genda: oīs animi vigor stringendus: oēs deniq; nerui
 intendēdi sunt. Tu vale mi Ioannes: bonisq; literis, ut
 cepisti, arte tua impressoria succurre: bonisq; consule
 hæc minutula, memor huius Hesiodici,

Εἰ γὰρ κενὸν μικρὸν ἐπὶ μικρὸν καταθείο,

ἢ θαυμά τ' οὗτ' ἐρδοιο, ταχέως μέγα καὶ τι γένοιτο.

Iterq; vale. Ex Vindario, s. Ioannis Argentineñ.

γάσεται σε Δία καὶ σὺ ἔδρασας τὸν χρόνον. Σ. τὸ φῶς,
 ἐκπεσθεαί με τῆς ἀρχῆς. π. μὴ γένοιτο ὦ Ζεῦ, πλὴν τοι οὐ
 τότῃ μίξις αὐτῆς ἀπειθεῖ. Ζ. χαίρετω τοι γὰρ οὐρ καὶ
 θεῖος. σε δὲ δ' ἡφαίστος ἐπὶ τοῖς τοῖς λυσάτω.
 Β. Διός, καὶ Ἑρμῶν. ΖΕΥΣ
 τὴν τ' ἰνὸν παῖδα τὴν καλὴν οἶσθα ὦ Ἑρμῆ. Ε. ναί, τὴν
 ἰὼ λέγεις. Ζ. οὐκ ἔτι πᾶσις ἐκείνη ἐστὶν, ἀλλὰ δάμαλις.
 ἔ. τεράσιον ἦτο. τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη. Ζ. ζηλοτυφίᾳ
 σα' ἡ ἥρα μετέβαλεν αὐτήν. οὐδ' αὖ καὶ καὶνὸν ἀλλοτὶ δεινὸν
 ἐπιμαχέονταί, ἢ κακοδαίμονι βουκόλῳ τῖρά πολυόμ
 ματον ἄργον τούνομα ἐπέσκησεν, ὅς μ' ἐμὲ τὴν δάμαλιν αὐ
 πνοσώμ. Ε. τί οὐρ ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. καταπτάμενος
 ἐσ τὴν νέμεα, ἐκεί δέ πρὸ ἄργος βουκολεῖ, ἐκείνου μὲν
 ἀποκτείνου. τὴν δέ ἰὼ Διὰ τῶν πελάγους ἐσ τὴν Αἰγυπτου
 ἀπαγαγών, ἴσιν πύκνον. καὶ τὰ λοιπὰ ἐσωθεὶς τοῖς ἐκεί,
 καὶ νέιλον ἀναγέτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπυμνέτω, καὶ σωζε
 τω τοὺς πλείοντας. Γ. Διός, καὶ γανυμήδους. Ζ.
 Ἄγε ὦ γανυμήδης, ἡκομεν γὰρ ἐνθάδε χρῆν. φίλη σὺν με. ἡ
 δ' ἡ, ὥπως εἰδῆς οὐκ ἔτι ῥάμφοσ ἀγκύλον με ἔχοντα, οὐδ'
 οὐνχας ὀξείας, ἐν πτερῶν Διὸς ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι
 δοκῶν. Γ. ἂν ἔωπα, οὐκ ἄετος ἄρτι ἦσθα, καὶ καταπτάμε
 νος ἡρπασας με ἀπὸ μέσσης ποιμνίας. πῶς οὐρ τὰ μὲν
 πτερὰ ἐκείνα σοι ἐξεῖρ' ῥύκε; σὺ δ' ἄλλος ἦδη ἀναπέφθ
 νας; Ζ. ἀλλ' οὐτε ἂν ἔωπα οὐδ' ὀξείας ὦ μίφρακτον, οὐτε ἄ
 τος ὁδὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὐ τὸς εἰμι, πρὸς τὸν
 καιρὸν ἀλλάξας ἐμαντόν. Γ. τί φῆς; σὺ γὰρ ὁ πᾶν ἐκεί
 νος; εἴτα πῶς σύριγγα ἐνὶ ἔχῃ, οὐδ' ἐκέραια, οὐδ' ἐλάσι
 οὐδ' εἴ τ' ἀσκέλη; Ζ. μόνον γὰρ ἐκείνου ἡγῆθεός. Γ. ναὶ καὶ
 εὖο μέν γε αὐτῷ ἐνδοχίμ

LIBER

I

tibi, qualia & tu fecisti Saturno: I. Hoc ais:
expulsum me a regno. P. Ne fiat Iupiter tale
quid/coitus ipsius preefert. I. Valeat igitur
Thetis, te vero Vulcanus ob hoc soluet.

Ne tale qd

2 Iouis, Et Mercurij. IVPITER.

Illam Inachi puellā pulchrā nosti Mercuri. M. Etiā,
lo' dicis. I. Non amplius puella illa est: sed iuuenca.

De Io Inach
filia

M. Mōstrosus hoc. Quō mutata est? I. Zelotypi
a mota Iuno, trāformauit ipā. S3 & ouū alid' qppia

molestū fab'cauit: infaustū bubulcum qndā, multocu
larem, Argum noīe constituit q pasceret iuuenca: sine

infelix Argu
ster

sono exns. M. Quid igit' nos opt3 facere? I. deuolās
in Nemeā siluā, illic alicubi Argus pascit: illum quidē

interficito: ipsam yō lo' per pelagus in AEgyptum
abducens/Isim facito: & in posterū sit deus incolis:

& Nilū deducat: & ventos relaxet: & ser
uet nauigantes. 3 Iupit', & Ganymedes. IV.

Age o Ganyṁ. puenimus em̄ q optebat, osculare me
iā: ut videas nō amplius rostrū aducū me hñtez: neq3

De rapto
Ganymedis

ungues acutos/neq3 alas: q' apparuerā tibi volatī eē
apparens. G. Homo/nō aquila nup eras: & deuo

lās rapuisti me a medio ouili. Quo pacto igitur
alq illq tibi ablatq sunt? Tu alius an apparui

sti? I. S3 neq3 homo quē vides adulescētule/neq3 a
quila/sed omniū rex Deorū ego ipe sum: ad

occasionē mutās me ip3. G. Quid ais tu? Pan ille es?
dein/quō fistulā nō habes: neq3 cornua: neq3 hirsu

tus es crura? I. solū, n. illū existimas deū? G. Etiā qdē
sacrificauimus certe ipsi coleatū

.. n. simulatū
Cohi n. simili p
Cohi n. simili p
Viri,

τράγοι ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἐνθα ἔστηκε σὺ δὲ ἄνδρα
 ποδὶς τίς εἶναι μοι δοκεῖς. Ζ. εἰπέ μοι· Διὸς δὲ οὐκ
 ἤκησας ὄνομα, οὐδὲ βασιλεὺς εἶδες ἐν τῷ ταργάρῳ τὸν ὕον
 τος καὶ βροντῶντος καὶ ἀστράτας ποιόντος. Γ. σὺ δὲ βέλ
 τι σε φησὶ εἶναι, ὅς πρῶτον κατέχεας ἡμῖν τὴν πολλὴν χά
 λαζα, δὲ οἰκίῃ ὑπερ ἄνω λεγόμενος, δὲ ποιῶν τὸν τόφον, ὡς
 τὸν κριὸν δὲ πατὴρ ἔθυσεν, εἴτα τί ἀνέκησαν τὰ μεσσηρία
 σας ὡς βασιλεὺς τῶν θεῶν· τὰ δὲ πρόβατα ἴσως δι λῦκοι δι
 ηρπάσαντο, καὶ ἐρήμοις ἐπιγεσσόντες. Ζ. ἔτι γὰρ μέλει
 σοι τῶν προβάτων ἀθανάτῳ γεγεννημένῳ. Κ. ἐν ταῦτα συνε
 σομένῳ μεθ' ἡμῶν. Γ. τί λέγεις. οὐ γὰρ κατὰξεις με
 ἡδὴ ἐς τὴν ἴδην τήμερον. Σ. ἐν δ' αὖ μῶς· ἐπεὶ μάτηρ ἄσ
 τὸς εἶμυ ἀντὶ θεοῦ γεγεννημένος. Γ. οὐκ οὐν ἐπιζητήσει με
 δὲ πατὴρ, καὶ ἀγανακτήσει μὴ ἐνρίσκω, καὶ πληγὰς ὕει
 ρον λήψαμαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον. Ζ. πῶν γὰρ ἐκεί
 νος ὀφείταί σε. Γ. μηδ' αὖ μῶς· ποθὼ γὰρ ἡδὴ αὐτὸν εἶδ
 ὀπαξέω με, ὑπὶ σχινὸς μαίσοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κρι
 ον τυθήσεσθαι λύτρα ὑπερ ἐμὸν· ἔχω μὲν δὲ τὸν τριετὴ τὸν
 μέγαρ ὅς ἡγείται πρὸς τὴν νομήν. Ζ. ὥς ἀφελὴς δὲ
 πᾶσις ἔστι καὶ ἀπλοϊκός, καὶ ἂν τὸ δὴ τοῦ τὸ πᾶσις ἐτὶ ἄλλ
 ὡς γανύμενος ἐκείνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπὶ λάτῳ
 αὐτῶν, τὸν ποιμνίου καὶ τῆς ἴδης· σὺ δὲ ἡδὴ γὰρ ἐπενεί
 νισ εἶ, πολλὰ εὖ ποιήσεις ἐν τεύθερ καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν
 πατρίδα· καὶ ἂν τί μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀμβροσίαν
 ἔδῃ, Κ. νέκταρ πίῃ· τοῦ το μὲν τοι καὶ τῶις ἄλλοις ἡμῖν αὐ
 τὸς παρέξεις ἐγκέω· τὸ δὲ μέγιστον, ἐν ἑτὶ ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἀθάνατος γενήσῃ καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω καὶ λ
 λιστον, καὶ ὅλως ἐν δ' αἰμαρ ἔσῃ. Γ. ἦν δὲ παίζειν ἐπὶ

hircū ad speluncam agentes, ubi stat. Tu v̄o plagia-
rius quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: Iouis ne
audiueris nomen: neq; aram videris in Gargaro pluē-
tis, & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu te opti-
me vir ais esse: q̄ paulo añ effudisti nobis copiose grā-
dinē: qui habitare superne diceris / faciēs strepitū: cui
arietē p̄r sacrificauit. Dēiq; q̄dnā ip̄robe tētātē me sur-
isti rex Deorū? Oues forsitan lupi ra- (sum rapu-
puerunt nunc / eremū influentes. ~~Adhuc~~ Adhuc em̄ cūq; ē
tibi ouium immortalī factō, & hic coe-
unti nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
modo in Idam hodie? I. Nequaquā, qm̄ frustra aqui-
la fuissē pro deo factus. G. Igitur inquirēt me
pater: & indignabitur nō inueniens: verberaq; post-
ea capiam relinquens ouile. I. Vbi il-
le videbit te? G. Neq; v̄o desydero iā ip̄m. Si autē
hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ip̄so arie-
tem imolandū, p̄m̄ia de me. Habemus eq̄dē triennē
magnū, qui p̄cedit ad pabulū. I. Q̄ simplex hic
puer ē, & icōsyderatus. sicq; se h̄z res: puer ē adhuc. S;
Ganymedes / illa quidē oīa valere sine: & obliuiscere
ip̄sorū: ouilis / & Idē. quādo quidē tu iam coele-
stis es. multa bene facies hinc coelitus & patri &
patriē. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
comedes: & nectar bibes. hoc insup̄ alijs dijs nobis i-
ple p̄bebis infundēs. Hoc v̄o maximū: nō āplius hō-
sed immortalis factus es: & astrū tuū apparere faciā pul-
cherrimū: prorsusq; foelix eris. G. Si v̄o ludere cu-

θυμίσω, τίς συμπαύζεται μοί; ἔμ γάρ τῃ ἰδίῃ πολλοὶ ἢ λυ-
κώταί ἡμεῖς. Ζ. ἔχεις καὶ ταῦτα τὸν συμπαύζομενόν
σοι τοῦτον ἔρωτα, καὶ ἀγαθόνος μάλ᾽ ἀπολλοῦς. Θάρ-
ρα μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπιπόθει τῶν καί-
τω. Γ. τί δέ; ὑμῖν χρήσιμος; ἄν γενοίμην ἢ ποιμαί-
ναι δάσκει καὶ ταῦτα; Ζ. οὐκ, ἀλλ' ὀψυχαίσεις, καὶ
ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίου.
Γ. τοῦτο μὲν ὀψυχαλεπὸν. οἶδα γάρ ὡς λῆν' ἐγχεάι τὸ γάλα,
καὶ ἀναδουῖναι καὶ σσύβιον. Ζ. ἰδοὺ, πάλιν οὗτος γά-
λακτος μυκλονεύει, καὶ ἀνδρώποισι διακονήσεσθαι ὀίε-
ται. ταυτὶ δ' οὐρανός ἐστι, καὶ πίνομεν ὥσπερ ἔφη τὸ μέ-
ταρ. Γ. ἡδίων ᾧ Ζεῦ τοῦ γάλακτος; Ζ. εἴσῃ μετ' ὀλί-
γον. καὶ γενσάμενος οὐκ ἔτι ποθήσεις τὸ γάλα. Γ. κοί-
μισομαι δέ ποῦ τῆς νυκτός; ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώ του ἔρω-
τος; Ζ. οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε ἀνῆρπασα ὡς ἄμα καὶ
θεύδοιμεν. Γ. μόνος γάρ οὐκ ἄν δύναιτο, ἀλλ' ἡδίων σοι
καθεύδειν μετ' ἐμοῦ; Ζ. ναι, μετὰ γε τοιούτου οἷος εἴ σύ
γανύμηναι οὕτω καλός. Γ. τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνέ-
σει τὸ κάλλος; Ζ. ἔχει τί θέλητρον ἡδύ, καὶ μαλακώτε-
ρον ἐπάγει αὐτόν. Γ. καὶ μήν; ὅ γε πατήρ ἤχθετό μοι συγκα-
θεύδοντι, καὶ δειγέιτο ἔωθεν ὡς ἀφείλον αὐτοῦ τὸν ὕπνον σρε-
φόμενος, καὶ λακτεῖζων, καὶ τί φθεγγόμενος μεταξὺ δα-
τε καθεύδοιμι. ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπε με κοιμη-
θισόμενον τὰ πολλά. ὥρα δὴ σαι εἰ διὰ τοῦτο ὡς φῆς ἀνῆρ-
πασάσ με, καταθεῖναι ὄνθισ ἐς τὴν γῆν ἢ πράγματα ἐξ-
εἰς ἀγρυπνῶν. ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς σρεφόμενος. Ζ.
τοῦτ' αὐτό μοι τὸ ἡδίστον ποιήσεις, εἰ ἐγρυπνήσαιμι με-
τα σοῦ. φίλων γάρ λακτελέσω πολλῶν καὶ περιπτύσσων.

pīam: quis colludet mecū? In Idā em̃ multi cog-
tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinē/ & astragalos valde multorū. Cō-
fide solum: & lētus sis: & nihil desyderes inferi-
orū. G. Quid vero vobis utilis ero? An oves pasce-
re oportebit & hic? I. Nō: sed ministrabis vinū: &
ad nēctar paulo post ordiaberis: & curabis opotatōez
G. Hoc qdē nō difficile. scio em̃ ut opteat effūderē lac
& coronare poculū pastorale. I. Vide, rursus hic la-
ctis meminit: & hominibus se ministrare pu-
tat. Hoc yō coelū est: & bibemus quēadmodū dixi ne-
ctar. G. Dulcius o iupiter lacte? I. Scies post pusil-
lū: et cū gustaueris/ nō āplius desyderabis lac. G. Por-
ro ubi dormiam nocte? An cum coętaneo Cupi-
dine? I. Non, sed ob hoc te rapui/ ut simul dor-
miremus. G. Solus em̃ non possis: sed suavius
dormire mecū? I. Profecto, cum tali qualis es tu
Ganymedes/ sic pulcher. G. qd em̃ te ad somnū iuva-
bit pulchritudo? I. H3 qddā icitamētū suaue: & facili-
us iducit ip̃3. G. Atq; pat̃ meus indignabāt mihi cōdor-
miētī: & narrabat mane/ quō turbarē ip̃ius somnū vo-
lutans p̃ lectū, calcitrans, & aliquid loquēs in tēa quan-
do dormirē. quapropt̃ ad matrē r̃mittebat me dormi-
turū sēpiuscule. Si ob hoc ut ais/ rapu-
isti me: deponere rursus in terram opus habe-
bis vigilans. turbabo em̃ te frequenter cōuertens. I.
Hoc quidē mihi suauissimū facies: si vigilauero te
cum. exosculans em̃ perficiam sēpe & amplectens.

Γ. Ἄντ' οὗτος ὅν εἰδείης· ἐγὼ δὲ κοίμῃσομαι σοῦ καταφί-
λουντος. Ζ. εἰσόμεθα τότε τί πρακτέον· νῦν δὲ ἄπαγε
αὐτὸν ὧς Ἑρμῇ, καὶ πίνοντα τῆς ἀθανασίας ἄγε δινοχοῦσον
ταῖς ἡμῖν, διδάξας πρότερον ὥς χρὴ ὀρέγην τὸν
σκύφον. Δ' ἔρωτος, καὶ Διός. Εἶ ρ α σ.
ἀλλ' εἰ καὶ τί ἡμαρτον ὧς Ζεῦ, σύγγνωθί μοι· παιδίον γάρ
εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων. Ζ. σὺ παιδίον ὧς ἔρωτος ὅς ἀρχαίστε-
ρος· εἰ πολὺ τοῦ ἱαπετοῦ· ἢ Διότι μὴ πύγωνα μὴ γὰρ πο-
λιάς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιόθις νομίζεσθαι
γέρω καὶ πᾶσι γούνοισιν. Ε. τί δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρω
ὥς φῆς ἐγώ, Διότι με καὶ πεδήσας διανοῆς; Ζ. σκόπει
ὧς κατάρτατε εἰς μικρά, ὅς ἐμοὶ μὲν ὄντως ἐντρύφῃς· ὥς
τε μηδέμ ἐσιν ὁ μὴ πεποίηκός με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
κύκνον, ἄετον· ἐμοῦ δὲ ὄλωσ' οὐδε μίαν ἢ ντῖνα ἐρασθῆναι
πεποίηκας· οὐ δὲ συνῆκα ἡδύς γυναικὶ διὰ σέ γε γενεκέ-
υος· ἀλλὰ με δέει μαγχανεύειν ἐπ' αὐτάς, καὶ κρύπτειν ἐ-
μαυτόν· αἱ δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν· ἐμὲ δὲ
ἢ ἡρῶσι τεθνῶσιν ὑπὸ τοῦ Δέου. Ε. εἰκότως· οὐ γὰρ φέ-
ρουνσι ὧς Ζεῦ θηταὶ οὔσαι τὴν πρόσοντιν. Ζ. πῶς οὖν τὸν
Ἀπόλλων ὁ βράγχος, καὶ ὁ ὑάκινθος φιλοῦσιν; Ε. ἀλλ'
ἢ δάφνη καὶ κέϊνον ἔφυγε καὶ τοὶ κομῆτην καὶ ἀγένοιον ὄντα·
εἰδ' ἐθέλις ἐπέραιος εἶναι, μὴ ἐπίσσει τὴν αἰγίδα, μὴ δὲ
τὸν κεραυνὸν φέρε· ἀλλ' ὥς ἡδύς ποιεῖ σε αὐτὸν, ἐκατέρω-
θεν καθεμένος βοσρύχον τῇ μίτρᾳ τούτος ἀνείληκένος·
πορφυρίδα ἔχε· ὑποδήλον χρυσίδα· ὑπὸ ἀνλῶ· καὶ τυμ-
πάωοις ἐνρυθμα βάινει· ἢ ὅφει ὅτι πλείους ἀκολαθῆσθαι
σοι τῶν Διονύσου μαϊνάδων. Ζ. ἄπαγε· οὐκ ἄρ' δεξαίμην
ἐπέραιος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος. Ε. οὐκοῦν ὧς Ζεῦ με

G. Ipse videris, ego vero dormiam te deoscu
lante. I. Videbimus tūc qd agendū. Nūc v̄o abduc
ip̄m Mercuri: & bibentem mortalitatē/duc ut mini
stret nobis: docēs prius quēadmodū opteat pōrigere
cyphum. & Amoris, & Iouis. AMOR.
S; & si quid peccaui lupi? ignosce mihi. puerulus em̄
sum & adhuc demēs. I. Tū puerulus Amor, atiqui
or es multū lapeto. Vel qm̄ non barbā/neq; ca
nos pduxisti: pp̄t hęc & ifās dignū putas existimari:
senex & vefator exns. A. qd v̄o te iūria affeci senex
ut ais ego/pp̄t qd me et vīcīre affectas? I. Cōsidera
o perfide/si sunt parua: qui mihi sic deliciaris: quapro
pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, taurū, aurū,
cygnū, aquilam. me v̄o prorsus nullū quēpiā amare
fecisti: neq; intellexi suavis mulieri per te fas
ctus. S; me optet dolere ob ipsas/ & abscōdere me
ipsum. He v̄o quidē taurū/vel cygnū amant: me vero
si videant/moriunt̄ p̄ timore. A. Merito. nō em̄ se
runt Iupiter/mortales existētes/aspectū. I. Quō igit̄
Apollinē Brāchus/ & Hyacinthus amant? A. Sed
Daphnis & illū fugiebat/utiq; cōatū et īverbē exntē.
Si vero vis amabilis esse: nō concutias clypeū: neq;
fulmen fer. Sed q̄ suauissimū fac teip̄m: utraq; par
te dimittens capillos/in mitra hos resumens.
purpurā habe. subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym
pana sonora incede: & videbis q̄ plures sequentur
te Bacchi menadibus. I. Sile. non probauerim
amabilis esse talis factus. A. Igit̄ Iupiter/ne

ΔΕ' ΕΡΩΜ ΘΕΛΕ, 'ΡΑΔΙΟΝ ΓΑΡ ΤΟΥΤΟΤΕ Ζ. ΟΥΚ. ΟΛΛ' ΕΡΩΜ ΜΕΝ
ΑΠΑΓΜΟΝΕΣΕΡΟΝ Δ' ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙΝ. ΕΠΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΝ
ΤΟΙΣ ΑΦΗΜΙ ΣΕ

Β' 'ΗΡΑΣ ΜΑΙ ΔΙΟΣ.

Η'

Ρ

Α.

ΕΞ ΟΥ ΜΕΙΡΑΚΙΟΝ ΤΟΥΤΟ Ω ΖΕΥ ΤΟ ΦΡΥΓΙΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΗΣ ΑΡ.
ΠΑΣΑΣ ΔΕΥΡΟ ΑΝΗΓΑΓΕΣ, ΕΛΑΓΤΟΝ ΜΟΙ ΠΡΟΣΕ ΤΟΝ ΝΟΥΝ.
Ζ. Η ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ Ω 'ΗΡΑ ΖΗΛΟΤΥΓΕΙΣ ΨΗ ΑΦΛΕΣ ΟΥΤΩ Η ΟΛΥ
ΠΟΤΑΤΟΝ. ΕΓΩ ΔΕ ΨΗΜΗ ΤΑΙΣ ΟΥΝΑΙΞΙ ΜΟΝΑΙΣ ΧΑΛΕΠΗΝ ΣΕ
ΕΙΝΑΙ ΟΠΟΣΑΙ 'ΑΝ ΟΜΙΛΗΣΩΣΙΝ ΕΜΟΙ. Η. ΟΥΔ' ΕΚΕΙΝΑ ΜΕΝ
ΠΟΙΕΙΣ, ΟΥΔΕ ΠΡΕΨΟΝΤΑ ΣΕΑΥΤΩ, 'ΟΣ ΑΠΑΝΤΩΝ ΘΕΩΝ ΔΕΟΣ
ΠΟΤΗΣ ΩΝ, ΑΠΟΛΙΠΩΝ ΕΜΕ ΤΗΝ ΝΟΜΩ ΓΑΜΕΤΗΝ, ΕΠΙ ΤΗΝ ΓΗΝ
ΚΑΤΕΙ, ΜΟΙΧΕΥΩΝ ΧΡΥΣΙΟΝ 'Η ΤΑΥΡΟΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ. ΠΛΗΡ' ΟΛΛ'
ΕΚΕΙΝΑΙ ΜΕΝ ΣΟΙ Κ' ΑΝ ΕΝ ΓΗ ΜΕΝΥΝΣΙ. ΤΟ Δ' ΙΔΩΙΟΝ ΤΑΤΙ ΠΑΙ
ΔΙΟΝ ΑΡ ΠΑΣΑΣ ΑΝΕΠΤΗΣ Ω ΓΕΝΝΑΙΟΤΑΤΕ ΘΕΩΝ, ΚΑΙ ΣΥΝΟΙΚΕΣ
ΝΥΝ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΝ ΜΟΙ ΕΠΑΧΘΕΝ ΟΙΝΟΧΟΥΝ. ΔΗ ΤΩ ΛΟΓΩ ΟΥΤΩΣ
Η ΠΟΡΕΙΣ ΟΙΝΟΧΩΝ, Η ΑΠΟΓΟΡΕΥΚΑΣΙΝ, ΑΡΑ Η ΤΕ 'ΗΒΗ ΚΑΙ Ο 'Η
ΦΑΙΣΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΕΝΟΙ. ΣΥ ΔΕ Η ΤΗΝ ΚΥΛΙΚΑ ΟΥΚ ΑΝ ΟΛΛΩΣ
ΛΑΪΟΙΣ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ 'Η ΦΙΛΗΣΑΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΠΑΝΤΩΝ Ο
ΡΩΝΤΩΝ, ΚΑΙ ΤΟ ΦΙΛΗΜΑΣΟΙ 'ΗΔΙΟΝ ΤΟΥ ΝΕΚΤΑΡΟΣ. ΚΑΙ ΔΙ' Α
ΤΟΥΤΟ ΟΥΔΕ ΔΙΤΩΝ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΑΙΤΕΙΣ ΠΙΞΙΝ. ΕΝΙΟΤΕ ΔΕ ΚΑΙ
ΑΠΟΓΕΝΣΑΜΕΝΟΣ ΜΟΝΟΝ ΕΔΩΚΑΣ ΕΚΕΙΝΩ. ΚΑΙ ΠΙΝΟΝΤΟΣ ΑΠΟ
ΛΑΒΩΝ ΤΗΝ ΚΥΛΙΚΑ, ΟΣΟΝ ΥΠΟΛΙΠΟΝ ΕΝ ΑΥΤΗ ΠΙΝΕΙΣ, ΔΙΔΕΝ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΠΙΕ, ΚΑΙ ΕΝΘΑ ΠΡΟΣΗΡΜΟΣΕ ΤΑ ΧΕΙΛΗ, 'ΙΝΑ ΚΑΙ
ΠΙΝΗΣ Α' ΜΑ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣ. ΠΡΩΜ ΔΕ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΩΝ
ΠΑΤΗΡ, ΑΠΟΔΕΜΕΝΟΣ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΕΡΑΥΝΟΝ, ΕΚΑΪΘΗ
ΣΟ ΑΣΡΑΓΑΛΙΖΩΝ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ, ΠΩΓΩΝΑ ΠΗΛΙΚΟΥΤΟΝ ΚΑΘΕΙΜΕ
ΝΟΣ. ΠΑΝΤΑ ΟΥΝ ΟΡΩ ΤΑΥΤΑ, ΩΣΤΕ ΜΗ ΟΙΟΝ ΛΑΝΘΑΝΕΙΝ. Ζ.

ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΙΝΟΝ

q̃ amare vis. facile q̃dē hoc est. I. Nō, s̃ amare quidē:
expeditius vero ipsum consequi. ob hęc i
psa remitto te.

I Iunonis & Iouis.
I V N O.

Exquo adulescentulū hunc Iupit̃/phrygiū ab Ida ra
piens/huc adduxisti, minus mihi adhibes mentem.

I. Et ob hoc em̃ Iuno zelotypa es iā ob simplicē hūc & i
molestū? Ego ṽo putabā mulieribꝫ solis difficilez te
esse quęcunq̃ conuersant̃ mecū. IV. Neq̃ illa q̃dē
bene facis: neq̃ cōuenientia tibi ĩpi, qui oīm deorꝫ do
minus exñs, relinquens me lege uxorem, ad terram
descēdens, mēchās, aurū/vī taurus factus. Verūtñ sed
illę m̃fieres q̃dē tibi in t̃ra manēti: hūc ṽo troianū pu
erulū rapiēs deuolasti gñosissime deorꝫ: & cohītat
nūc in caput mihi intrusus. Vtiq̃ ut fama est/sic
īdigebas pocillatoribꝫ: & defessi s̃t, utiq̃ hęc q̃ Hebe
canus s̃zuiētes. Tu ṽo & calicē nō aliqui & Vul
ceperis ab ip̃o/q̃ osculans prius ip̃m omnibus vi
dentibus: & osculū tibi iucundius nectare. Et ob
hoc neq̃ sitiens sepenūero potis bibere. Interdū ṽo et
degustans solū/dedisti illi. & dum biberet: appre
hendens calicē/quantū reliquū est in ip̃o bibis: unde
& ip̃se bibit: & ubi admouit labra: ut &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omnīū
pater/ponens clypeum & fulmen/sedi
sti ludens cum ip̃o: barbam tm̃ demis
sus. Oīa igit̃ video hęc: q̃ propt̃ ne putes me latere. I.
Et quid graue

ὣς ἤρα μειράκιον ἔτῳ καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν
καὶ ἠέσθαι ἀμφοῖν καὶ τῷ φιλήματι, καὶ τῷ νέκταρι· ὃν
γούρ ἐπιτρέψω αὐτῷ· καὶ ὅτῃ φιλήσῃ σε, οὐκ ἔτι μέμ-
νη μοι πρότιμότερον τὸν νέκταρος διομένῳ τὸ φίλημα εἶ-
ναι· ἢ· παιδερασῶν δῦτοι λόγοι· ἐγὼ δὲ με δῦτω μᾶνεί-
ην, ὥς τ' ἀχέλη προσευγῆῃ τῷ μαλθακῷ τούτῳ φρυγί-
δύτῳ ἐκτεθλυμένῳ· ζ· μὴ μου λοιδοροῦ ὥς γενναυστά·
τῇ τοῖς παιδικῶς· οὐτσί γάρ ὁ θηλυδρίας, ὁ βάρβαρος,
ὁ μαλθακὸς· οὐδὲν ἢ ποθεινότερος· οὐ βύλομαι δὲ ἐπιείκ-
μῃ σε παροξύνω ἐπιπλέον· ἢ· ἔθε καὶ γαμήσειας αὐτὸν
ἐμοῦ ἔνεκα· μέμνησο γούρ· οἵά μοι διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦ
τὸν ἐμπαροινέισ· ζ· οὐκ· ἀλλὰ τῷ ἠφαιστον ἔδει τῷ σὸν
υἱὸν οἰνοχοεῖν· καὶ ἡ καλεῖντα, ἐκ τῆς καμίνου ἤκοντα,
ἔτι τῶν σπινθήρων ἀνάπλεων, ἄρτι τὴν πυράν γαν ἀποσι-
θέμενον· καὶ ὥς ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακτύλων λαμβάνειν
ἡμῶς τὴν κύλικα· καὶ ἐπισπασσάμενος φιλήσαι μεταξὺ·
ὅν ἐν δ' ἂν ἡ μήτηρ σὺν ἠέως φιλήσειας· ὑπὸ τῆς ἀσβό-
λου κατηβαλόμενον τὸ πρόσωπον ἠέως ταῦτα· οὐ γάρ
καὶ παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχόος ἐκείνος ἐμπρέπει τῷ συμπο-
σίῳ τῶν θεῶν· ὁ γαννυμῆδης δὲ καταπεμπτέος αὐτοῖς ἐσ-
τὴν ἴδην· καθαρὸς γάρ καὶ ἁγνὸς δακτύλος· καὶ ἐπίσασ-
νός ἐρέγει τὸ ἔκτομα· καὶ ὅ σε λυπῇ μάλιστα, ἢ φιλεῖ ἡ
διορ τοῦ νέκταρος· ἢ· νῦν ἢ χολός ὣς Ζεὺς ὁ ἠφαιστός· ἢ
οἱ δακτύλοι αὐτοῦ ἀνὰ ῥοὶ τῆς σῆς κύλικος· ἢ ἀσβόλη με-
σός ἐστι· καὶ ναυτίλος ὁρῶν αὐτόν· ἐξ ὅτῃ τὸν καλὸν κομῆ-
την τοῦτον ἢ ἴδῃ ἀνέθρεψε· πάλαι δὲ θυχέωρας ταῦτα· οὐ
δ' οἱ σπρῆγρές, ἐν δ' ἡ καμίνος ἀπέτρεπὸν σε μὴ ἔχῃ πῶ-
νείν παρ' αὐτοῦ· ζ· λυπῆῖς ὥς ἤρα σε αὐτὴν· ἐν δὲ ἄλλοι

Iuno/adulescentulū sic pulchrū, in bibendū osculari:
& letari ambobus & ob osculum/& ob nectar. Si
igitur cōmittā ip̄i simul osculari te: nō amplius cōque-
rereris mihi/prestantius nectare putando osculū es-
se. IV. Pediconū s̄ hi s̄mōes. Ego ȳo nō sic insa-
na sum: ut labra admoveam molli huic phrygio.
sic effœminato. I. Ne me obiurges generosissi-
ma/pediconū. hicce em̄ effœminatus/barbarus/
mollis, iucundior & desiderabilior. Nolo dicere.
ne te irritē magis. IV. Utinā & i uxore duxisses ip̄z
mei causa. Meminero igit̄/ q̄lit̄ mihi p̄ pocillatorē hūc
insultas. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tuum.
filiū pocillari nobis claudicantē, ex fornace venientē,
adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipem depo-
nentem: & ab illis ipsis digitis recipere
nos calicem: & amplectantes osculari interea:
quem neq̄ mater tu/iucunde osculata fueris: a fuligi-
ne exustum faciem. Delectabilia ne hęc? Non enim
& pręter multa alia/pocillator hic decorat conui-
viū deorū. Porro ille Gany. vix q̄ntū agēs ānū/stati in
Idam venit purus/& roseos digitos habēs: docteq̄
fundit pocula:& (q̄d te male habz ī primis) osculat̄ iu-
cūdius nectare. IV. Nūc & claudicās o lupit̄ Vul. &
digiti ip̄ius indigni tui calicis:& fuligine ple-
nus est:& nausea afficeris vidēs ip̄z: ex q̄ illū pulchrū/
tū hūc Ida educauit. olī ȳo nō r̄spiciebas hęc: ne cōa-
q̄z fauillę/neq̄z caminus abduxerūt te quo minus bi-
beres ab ip̄o. I. tristitia afficis Iuno te ip̄az. nihil aliqd̄.

καμοὶ ἐπὶ τείνεισ' ἦν ἔρωτα ζήλοτυποῦσα· εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
παιδὸς ὠραίου δεχομένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν ὁ ὕθ' οἰ-
νοχοεῖτω· σὺ δὲ ὦ τανυμήδεσ' ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδῃς τὴν κέλη-
κα, καὶ ἐφ' ἑκάστη δῖος φίλω με, καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοισι
ἢ αὐθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνουσ· τί τοῦτο λακρύ-
εις; μὴ δέδιθι· οἰμώζεται γὰρ ἢν τίς σε ἀντὶ ἐθέλῃ.

5 ἦρας καὶ δῖος.

ΗΡΑ.

τὸν ἱζίονα τοῦτον ὀρώσ' ὦ Ζεῦ· ποῖόν τινά τοι τρόπον
ἦγ' ὁ Ζ. ἀνθρώπων εἶναι χρῆσθ' ὦ Ηρα καὶ συμποτικόν·
οὐ γάρ' ἀνσυνῆν κελὶν ἀνάξιον τοῦ συμποσίου ὦν· ἢ ἄλλ'
ἀνάξιός ἐστιν· ὕβρις γέ ὦν· ὥστε μηκέτι συνέστω· Ζ.
τί δαὶ ὕβρισε; χρὴ γάρ, ὅμιμαι, καμῆ εἰδέναι· ἢ τί δ'
ἄλλο; καὶ γὰρ αἰσχύνομαι ἐγὼ εἰς αὐτό· τοιοῦτόν ἐστιν ὃ
ἐτόλμησε· Ζ. καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μάλλον εἰποῖς ἄν
ὅσον ἢ αἰσχυρὸς ἐπεχείρησε· μῶν οὐρ ἐπείρα τινά; συνί-
κμι γάρ' ὁ ποῖόν τ' ἰδὲ τὸ αἰσχυρὸν ὃ περ' ἄν ὀκνήσας ἐγὼ εἶμ
ἢ αὐτὴν ἐμέ, οὐκ ἄλλην τινά ὦ Ζεῦ πολὺν ἤδη χρόνον· ἢ
τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρῶγμα, διότι ἄτενῆς ἀφώρῃ
ἔσ' ἐμέ· ὃ δὲ καὶ ἔστενε καὶ ὑπεράσχευε· καὶ εἰ ποτε πῖοῦ-
σα παραδοίκα τῷ τανυμήδει τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ ἵκει ἐν ἄν-
τῷ ἐκείνῳ πῖεῖν· ἢ λαβὼν ἐφίλει μετὰ, ἢ πρὸς τόν σ' ὁ-
φθαλμόν σ' προσῆγε, ἢ αὐθις ἀφώρῃ ἔσ' ἐμέ· ταῦτα ἢ δὴ
συνίκα ἐρωτικά ὄντα, καὶ ἐπὶ πολλὴν μὲν ἠιδούμην λέγειν
πρὸς σέ· καὶ ὥμην παύσασθαι τῆς μανίας τὸν ἄνθρω-
πον· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προσεγγεῖν, ἐγὼ
μὲν ἀφείσα αὐτὸν ἔτι λακρύνοντα καὶ προκῦλινδόμενον,
ἐπιφραξαμένη τὰ ὦτα, ὥς μὴ δέ ἀκούσαιμι αὐτοῦ ὕβρι-
στικά ἱκετεύοντος, ἀπ' ἡλθον σοὶ φράσονσα· σὺ δὲ αὐτὸς

(tristeris/a

Et mihi exaggeras Cupidineꝝ celotypia mota. Si ꝑo
puero pulchro accipiēs pocuꝝ: tibi qđē filiꝝ tuꝝ po
cilletur: tu ꝑo Ganymedes mihi soli redde cali
cē: & toties bis osculare me: & qñ plenū calicē fuderis
& rurſū qñ a me acceperis. Quid ob hoc lachryma
ris? Ne timeas. Lugebit em̃ si quis te triftari voluerit:

6 Iunonis & Iouis. IVNO.

Ixionem hūc vides Iupitꝝ: quibꝝ nā moribꝝ affectū
putas? I. Hominē esse otilem Iuno & cōbibonem.
nō em̃ intellexi nob̃ idignū sympolio existere. IV. Sꝫ
idignus ē: iuriosus qđē exñs. q̃ pp̃t nō āplius iſſit. I.
Quid aut cōtumelię itulit? oꝝ em̃ (ut puto) & me rſcīr
alidꝝ. Eteñ erubescō diceñ ip̃ꝝ: tale ē qđ (IV. quid ꝑo
pſumpſit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qđcūqꝫ
turpi conatu tētauit. nūqd̃ igit̃ adnexus ē aliq̃ mō: itel
ligo em̃ cuiusmōi turpe ſit qđ reformidaueris dicere.
IV. Ip̃am me: nō aliā quāpiam Iupitꝝ / lōgo iā tꝑe. Et
quidē primū ignorabā rem / ob quā attēte respiciebat
in me. Idē ꝑo gēmebat et ſublachrymabaĩ. Et ſi qñ bi
bens tradidiſſeꝝ Ganymedi poculū: hic petebat ex eo
ip̃o bibere. & capiēs osculabaĩ interea: & ad oꝝ (iā
cſos admouebat: & rurſus p̃ſpectū i me itēdebat. Hęc
intelligebā amatoria eē: et mltō qđē tꝑe verecūdabar
ad te: putabāqꝫ ceſſaturū a furore homiꝝ (dicere
nē. Poſtqꝫ ꝑo et ſꝫmones auſus eſt mihi adijcere: ego
remittens ip̃m adhuc lachrymantē & volutantem /
claudens aures, ne audirem ipſius contu
melioſa ſupplicātis, acceſſi tibi dictura. Tu vero ipſe

ὄρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα. Ζ. εὖ γε διατάρακτος ἐπ' ἐμὲ
αὐτὸν, καὶ μέχρι τῶν ἡέρας γάμων τοσοῦτον ἐμεθύσθη
τοῦ μέταρτος, ἀλλ' ἢ οἱ τούτων αἰτίοι καὶ πέρας τοῦ
μετρίου φιλόφρονες, οἵ γε καὶ συμπτώσας αὐτοῦς ἐπείη
σάμεθα. συγγνωστοὶ οὖν εἰ πίνοντες ὅμοια ἡμῖν, καὶ ἰδόν-
τες οὐράνια κάλλη, καὶ ὅτι οὐποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπέθυ-
μουν ἀπολαῦσαι αὐτῶν, ἔρωτι ἁλόντες. ὁ δὲ ἔρωσ, βί-
αιον τί ἐστὶ καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν
αὐτῶν ἐνίοτε. Η. σοῦ μὲν καὶ πάννυτός γε δεσπότης
ἐστὶ. καὶ ἄγεις; ἢ φέρει τῆς ῥινόσ, φάσιν, ἔλκων. ἢ ἐπὶ
αὐτῷ ἐνθάδε ἄρ' ἡγῆ γαίσι. καὶ ἀλλάττει ῥαδίως ἐς ὅτι
ἄρ' κελύσῃ. καὶ ὅλως ατῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ-
γε. καὶ νῦν τῷ ἱζίου οἶδα καθότι συγγνώμην ἀπονέμεις.
ἄτε καὶ αὐτὸς μοι χεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναικα, ἢ σοι
τὸν περὶ θῆρ' ἔτεκεν. Ζ. ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων εἴ τι
ἐγὼ ἔπαίξα ἐς γῆν καθελθὼν. ἀτὰρ οἶσθα δ' μοι δοκεῖ περὶ
τοῦ ἱζίου. κολάζει μὲν μηδ' αὖτις αὐτὸν, μὴ δ' ἀποθέειν
τοῦ συμποσίου. σκαιὸν γάρ, ἔπειδ' ἐρᾷ ἢ ὥς φησι δοκ-
ρῦει, καὶ ἀφόρητα πάσχει. Η. τίς δ' οὖν Ζεῦ; δέδωκε γὰρ μὴ
τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἶπες. Ζ. οὐδ' αὖτις. ἀλλ' εἰδωλόν
ἐκ νεφέλης πλασάμενον αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἐπειδ' ἄρ' λυθῇ τὸ
σωμωσίστον, καὶ κείνος ἀγρυπνέει, ὥς τὸ εἰκὸς, ὑπὸ τοῦ ἔ-
ρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέροντες. οὕτω γὰρ παύ-
σαιτο ἀνιῶμενος, οἰκθεῖς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας. Η.
ἄπαγε. μὴ ὥραιοι μὴ ἴκοι το τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἔστι θυμῶν. Ζ.
ὁ μὲν ὑπόμεινον ἔ' ἡέρας. τι γὰρ ἄρ' ἢ πάθοις δεινὸν ἀπὸ
τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλη δ' ἱξίων συνέσαι; Η. ἀλλὰ ἢ νε-
φέλη ἐγὼ εἶναι δοξῶ, ἢ τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιήσῃ. διὰ

vide quō punias virum. I. Euge sceleratus in mē
ipsum/& usq; ad lunonis nuptias tantū inebriatus
nectare. Sed nos horū authores:& ultra
modū amatores hoīm:q; qdē & cōbibones ipos feci
mus. yēia digni sūt igr̃ si bibētes filia nob̃ egerit:et vidē
tes cēlestes p̃chritudies, qles nuq; vidēt in tra: desy
derauerūt frui ipis/amōre capti. Hic yō Cupido vi
olentū quiddā. & nō hoībo solū imperat: sed et nobis
ip̃is interdū. IV. Tuus quidē & valde hic dominus
est:& ducit te:& fert naso (ut aiunt) trahēs: & seqr̃is
ipsum quo duxerit te:& imutaris facile in id quod
iusserit:& prorsus possessio & ludibriū Cupidinis tu
es. Et nunc Ixioni conscio, ob id veniam tribuis:
qñqdē & ip̃c adsterio tētaueris olī ip̃ius uxore: q̃ tibi
Perithon pepit. I. Adhuc em̃ tu memisti illorū si qd
ego lusi ī terrā descēdēs. S; noueris qd mihi videt̃ de
Ixione. mulctare quidē nequaq; ip̃m: neq; expellere
a cōuiuio. rusticū em̃ esset: eo q; amat: & ut ais lachry
mat̃ & itolerabilia patit̃. IV. quid lupit̃? timui em̃ ne
quid iniuriosus dicas. I. Neq; q̃. Sed simulacrum
ex nube fingentes tibi simile, postq; solutum fuerit
conuiuiū, & ille vigilat (ut par est) pr̃e a
more: adhibeamus ip̃si afferentes. Sic em̃ ces
sauerit: putans se consecutum esse desyderium. IV.
Apage, ne ad maturitatē pueniat idip̃z desyderās. I.
Tamē sustine luno. quid em̃ & passa fueris molestū a
fictione: si cum nube Ixion coibit? IV. Sed nu
bes ego esse apparebo: & turpitudinē in me faciet p̃

Cupido

Con. no

τὴν δ' αὖτε φησὶ· ὅτι οὐδὲν τοῦτο φησὶ· ἔτε γὰρ ἢ νεφέλη ποτε
γένιτ' ἄρ, οὔτε σὺ νεφέλη· ὁ δ' ἐξίωμ μόνον ἐξαπατηθήσε-
ται· ἢ ἄλλ', οἷοι πάντες ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί εἰσιν,
ἀνχίσει κατελθὼν ἴσως καὶ ἀληθύσεται ἅπασιν, λέγω
συνγεγενῆσθαι τῇ ἡρᾷ, καὶ σύλληκτρος εἶναι τῷ Δίϊ· καὶ
πουντὰ καὶ ἐρώμ με φησὶεν αὐτοῦ· οἷδε πίστεύουσιν, οὐκ
εἰδότες ὡς νεφέλη συνῆμ· Ζ· οὐκοῦν ἢ τὶ τοιοῦτον εἶπῃ,
ἐσ τὸν ἄδ' ἡμπεσῶν, τροχῷ ἄθλιος προσδεθείς, συμ-
περιενεχθήσεται μετ' αὐτοῦ ἄρ, καὶ πόνον ἄπαντον ἔξει,
Δίηκε Διδόνος τὸν ἔρωτος· ἢ· οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτό γε,
ἀπὸ τῆς μεγάλαυχίας· Ζ' Ἀπόλλωνος· ἢ ἠφαίστου·
ἢ ἑώρακας ὡς Ἀπολλοῦ τῆς μάας βρέφος τὸ ἄρτι τεχ-
θεῖν, ὡς καλόμετε ἐσὶ, ἢ προσγελᾷ πᾶσι, ἢ ἀλδοὶ τῇ ἡρᾷ
ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον· Α· ἐκείνο' γε φῶ βρέ-
φος ὡς ἠφαίσε' ἢ μέγα ἀγαθὸν, ὃ τοῦ ἱαπετοῦ πρεσβύτε-
ρόν ἐστιν ὁδοῖν τῇ πανουργίᾳ· ἢ· καὶ τίνα ἄρ ἠδικῇ
σαι δύναίτο ἄρτίτοκον ὄν· Α· ἐρώτα τὸν ποσειδῶνα, οὗ
τὴν τρίαινα ἐκλεφεῖν· ἢ τὸν Ἄρη· καὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλκυ-
σαι λαθεῖν τοῦ κηλεῦ τοῦ ξίφος· ἵνα μὴ ἑμ' αὐτὸ λέγω, ὅμ
ἀφώπλισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν· ἢ· τὸ μεσγνόν ταῦ-
τα· δ' μόγις ἐκινεῖτο ἐν ἐν τοῖς σπαργάνοις· Α· εἰς ἡδὲ
ἠφαίσε, εἰσοὶ προσέλθῃ μόνον· ἢ· καὶ μὴν προσῆλθεν
ἡδὲ· Α· τί οὖν πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλῆα, ἢ οὐδὲν ἀπόλω-
λεν αὐτῶν· ἢ· πάντα ὡς Ἀπολλοῦ· Α· ὁ μὲν ἐπίσκεψέ σε ἀρι-
βῶς· ἢ· Δία τὴν, πυράν γὰρ οὐκ ὄρω· Α· ἄλλ' ὅφει αὐτὴν
πὺν ἐν τοῖς σπαργάνοις τοῦ βρέφους· ἢ· οὕτως ὁ ζυχεῖς
ἐσὶ, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελέτησας τὴν κλεπτικὴν· Α·
ἐν γὰρ ἔσθας αὐτοῦ ἢ λαλοῦντος ἡδὲ σωμύλα ἢ ἐπὶ τρο-
χαῖς

(Iuno

similitudine? I. Nihil hoc quod ais, ne quod enim nubes aliquando fuerit: neque tu nubes. Hic vero Ixion solus decipitur. IV. Sed (quales omnes homines arrogantes sunt) gloriabitur descendens forsitan: & narrabit omnibus: dicens coivisse Iunoni/ & corruialis esse Iovi: & alicubi forsitan amicam me dixerit ipse. illi vero credent: non videntes quomodo nubi coibit. I. Igitur si quid tale dixerit: in infernum decidens/rota miser victus circumferetur cum ipsa semper: & laborum inquietum habebit: ultionem dans amoris. IV. Non enim graue hoc quidem: ob iactantiam. 7 Apollinis. & Vulcani. V. Vidisti Apollo/Maior infantem nuper natum, quod pulcher est, & arridet omnibus: manifestatque propitia iam ut magnum bonum aduenturum? A. Illud quidem dicis in infante Vulcane vel magnum bonum, qui Iapeto senior or est quod in usus? V. Quae nam iniuria afficeretur posset nuper genitus exis? A. Interroga Neptunum: cui tridentem furatus est. vel Martem. & huic enim detrahit latens/ex vagina enses. Vt non meipsum dicam: quem destituit arcu & sagittis. V. Illud nuper genitum haec fecisse ais: qui vix movebatur in fasciis. A. Scies Vulcane: si te accesserit solus. V. Atqui accessit iam. A. Igitur omnia habes instrumenta: & nihil perditum est ipso. V. Omnia Apollo. A. Tamen inspicere diligenter. V. per Iovem, forcipem non video. A. Sed videbis ipsum alicubi in fasciis infantis. V. usque adeo aduncis manibus est: quemadmodum in ventre matris callens furandi arte. A. Non enim audisti ipsum: & loquertis in loquacitate & inuolucris

Maior filius,

Iapetus senior in Versoria

Maior fuisse.

ὁ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῶν ἐθέλει· χθὲς δὲ προσκαλεσά-
μενος τὸν ἔρωτα, κατεσάλασε μὲν ἐνθὺς ὄωκ' ὄγδ' ὀπίσσω ὃ
φέλκων τῷ πόδι· ἔπειτα χέταξ' ὑπετακινούμενος, τῆς Ἀφροδί-
της μὲν τὸν κροτὸν ἐκλεψε, πρὸς πτυξάμενος αὐτὸν ἐπὶ τῆς
νίκης· τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἦλθεν ἐπὶ τὸ σκῆπτρον· εἰ δὲ
μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν, καὶ πολὺ τὸ τῆς εἵχης, κάκει-
νον ὑφείλετο· ἦ· γοργόμτινα τὸν παῖδα φῆς· Ἀ· οὐ μὲν
νοῦ, ἀλλ' ἦ δὲ καὶ μουσικόν· ἦ· τῷ τούτῳ τεκμαίρεσθαι
ἔχεις· Ἀ· ~~χέταξ' ὑπετακινούμενος~~ πον νεκρὰν ἐνρῶν, ὄργανον ἄψ' αὐτῆς
σύνταξεν· πήχεις γάρ ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας, ἔπειτα
καλάμενος ἐμπαλάσας καὶ μαγάδιον ὑποθείς, ἢ ἐντεινάμε-
νος ἑπταχορδῆος, μελωδεῖ πάντῃ γλαφυρὸν ὥς ἠφαίστε καὶ
ἐναρμόνιον, ὥς καὶ αὐτῷ φθονεῖν τὸν πάλαι κνθαρίζειν
ἀσχοῦντα· ἔλεγε δὲ ἡ μάϊα, ὥς οὐ δέ μὲνοι τὰς νύκτας ἐν
τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχόι τοῦ ἄλδου κατῖοι, κλέ-
ψον τί καὶ κείθεν δηλοῖ· ὑπόπτερος δ' ἐστὶ, ἢ ῥάβδον τι-
νὰ πεποιήται θαυμασίαν τὴν δύναμιν· ἢ ψυχαγωγεῖ καὶ
κατάγει τοὺς νεκρούς· ἦ· ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγ-
νιον εἶναι· Ἀ· τοι γὰρ οὐκ ἄπώδωκέ σοι τὸν μισθὸν τὴν
πυράγραν· ἦ· ἔνγε ὑπέμνησας· ὥστε βαδίουμαι ἀπο-
λητόμενος αὐτὴν, ἔγνων ὡς φῆς ἐνρεθέειν ἐν τοῖς σπαργά-
νοισι· 5' ἠφαίστον· καὶ Διός· ἠφαιστός·
τί με ὦ Ζεῦ δέει ποιεῖν; ἥκω γάρ ὥς ἐκέλευσας, ἔχω μὲν
πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μὲν πλὴγῇ διατε-
μῆν· Ζ· ἔνγε ὦ ἠφαίστε, ἀλλὰ δίδελέ μου τὴν κεφαλὴν
εἰς δύο κατενεγκών· ἦ· πειρᾶμαι εἰ μέμνη· πρόσατ-
τε δ' οὐκ ἄλκωθ' ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι· Ζ· διαίρε-
θῆναί μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ἄπειθῆσιν, ὃ νῦν πρῶτον ὄργη

hic quidē & seruire nobis vult. Heri vero laes-
 ses Cupidinē/supauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub-
 trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene-
 ri quidē anulū furtim abstulit/amplexanti ipsum ob
 victoriā: Ioui vero ridenti sceptrum. Si vero
 nō grauius fulmen fuissz, & multū ignis habuissz: & il-
 lud surripuissz. V. trificū q̄ndā puerū narras. A. nō so-
 lū/sz iā & musicū. V. Hoc ip̄z explicare (nū ex ip̄a
 habes. A. Testudinē alieubi mortuā inueniēs/orga-
 nū pegit. cubitus em̄ adaptās/et apponēs māubriū: dein
 calamos cōponens/ & fundilyrē supponēs & exten-
 dens septem chordas: canit valde suaue Vulcane/&
 valde cōcīnū: ut & ip̄e iūidia capiar alī cythara canē
 moliens. Dixit yō Maia: q̄ neq̄ maneat noctes in
 coelo: sed prē sedulitate, usq̄ ad infernū descendat: fu-
 raturus q̄ppīā & illic vicz. Alatus yō est. Et virgā q̄n-
 dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
 deducit mortuorū. V. Ego illam dedi ipsi pro lu-
 dico. A. Igitur reddidit tibi mercedem
 forcipē. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ pp̄t vado re-
 cepturus ip̄az: sicubi (ut ais) inuenta fuerit in fascio-
 lis. 8 Vulcani. & Iouis. V V L C A.
 Quid me o Iupit̄ optz facerē? venio em̄ ut iussisti: hñs
 securi acutissimā, etiā si lapides opteat una plaga disse-
 care. I. Euge Vulcane/diuide meum caput
 in duas partes separās. V. Tenta me si sanus suz: p̄ci-
 cipe aut decens quodcunq̄ velis tibi fieri. I. Diui-
 de mibi caluariā. Si yō inobediēs fueris: nec nūc q̄dez
 d (primū ita

*Memoria
Musica*

*Iouis Caput
dissecandum*

ζομένου πειράσῃ μόν· ἄλλα χρὴ καθικνέεισθαι παντὶ τῷ
θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γάρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων,
αἷ μου τὸν ἐγκέφαλον ῥαυρέφουσιν· ἦ· ὅρα ὦ Ζεῦ μὴ κα-
κὸν τί ποιήσωμεν· ὅξυσ γάρ το πέλεκυς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀναιμα-
τὶ, οὐ δὲ κατὰ τὴν εἰλείθυιαν μαϊώσεται σε· Ζ· κατένευ-
κε μόνον ὦ ἠφαιστειαρ' ῥῶν· οἶδ' αὖ γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον· ἦ
ὄκωρ μὲν κατοίσω δέ· τί γὰρ χρὴ ποίειν σοῦ λελεύοντος;
τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος· μέγα ὦ Ζεῦ κακὸν εἶχες ἐν τῇ κε-
φαλῇ· εἰκότως γ' οὐμ' ὀξύναιος ἦσθα πηλικαύτην ὑπὸ τῇ
μυίνιγγα παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἦ που
σφατόπεδον οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεισ' ἔχωρ' ἢ δὲ πηδᾷ καὶ πυρ'
ῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλαι, καὶ
ἐμθονσιᾷ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ· καὶ ὀαμαία γεγέ-
νηται ἦδ' ἐν βραχέει· γλανκῶπις μὲν, ἄλλα κοσμέει καὶ τοῦ-
το ἡ κόρη· ὥστε ὦ Ζεῦ καίωτρά μοι ἀπόδος, ἐγγυήσασ-
θαί αὐτήν· Ζ· ἀδύνατα αἰτέεις ὦ ἠφαιστεια· παρθένος γὰρ
αἰεὶ θέλει μένειν· ἐγὼ γ' οὐμ' τόγε ἔπα' ἐμοί, οὐδὲν ἀντιλέγω·
ἦ· τοῦτ' ἐβυλόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ· καὶ ἦδ' ἐν σὺν-
αρπάσσω αὐτήν· Ζ· εἴ σοι ῥάδιον οὕτω ποίει· πλὴν οἶδα
ὅτι ὀδυνάτων ἔρῃς·

θ' ἠΨΕΙΔΩΝΟΣ· ΚΑΙ Ἑρμού· ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ἔστιν ὦ Ἑρμῆ νῦν ἐντυχέειν τῷ Δίῃ; Ἑρ· οὐδαμῶς ὦ
Πόσειδον· Π· ὁ μὲν προσάγγελον αὐτῷ· Ε· μὴ ἐνόχλει,
φίμην· ὀκαιρον γὰρ, ὥστε οὐκ ἄν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόν-
τί· Π· μῶν τῇ ἡρᾷ σὺνεστιν; Ε· οὐκ· ἄλλ' ἑτεροῖον τί
ἔστι· Π· σὺνίημι· ὁ ταυνομήδης ἔνδον· Ε· οὐ δὲ τοῦτο,
ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός· Π· πόθεν ὦ Ἑρμῆ; Δεινὸν γὰρ
τοῦτο φῆς· Ε· ἀσχύνομαι ἐλπεῖν, τοιοῦτόν ἐστι·

tum probabis me. Verūn̄ oportet cedere omni
irē: neq; curare. pereō enim ob parturigines
quę meū caput subuertunt. V. Vide lupi ne ma-
lū q̄piā faciamus. acuta em̄ iuris est: & nō sine san-
guine: neq; per Lucinā, obstetricabit tibi. I. Percu-
te solū Vulcanē confidens. noui ego cōducibile. V.
Inuitus quidē pcutiā. quid em̄ optet facere te iubēte?
qd hoc? Puella armata. magnū o lupi malū hūisti i ca-
pite. merito igit cōcitato animo fueras/ tantam in
cerebri pāniculo virginē pducēs: et ip̄a armatā. certe
exercitū/ nō caput latueras habēs. Hec v̄o puella tri-
pudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat:
de baccha: & qd maximū/ pulchra valde & adulta fa-
cta est iā i breui tpe/ glaucis oculis. S; decorat & hoc
puellā. q̄ p̄p̄ lupi p̄mia obstetricis mihi exolues: de-
mihi ip̄a. I. impossibilia petis Vul. virgo em̄ (spōdēs
sp̄ vult manē. Ego qdē (qd ad me attinet) nihil cōtradi-
V. Hoc volebā. Mihi curę erūt reliq;. & nūc ra (co-
piam ip̄am. I. Si tibi facile id fuerit/ fac. verūn̄ noui
q̄ impossibilia amas.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.
Est ne Mercuri mō locus cōueniēdi Iouē? M. neq; q̄
Neptune. N. Verūn̄ p̄nūcia ip̄i. M. Ne cōturba-
aio. intempestiuū em̄ est. q̄ p̄p̄ nō videris eū in p̄sen-
ti. N. Nūqd cū Iunōe coit? M. Nō. s; aliud q̄piā
est. N. itelligo. Ganymedes itus est. M. Neq; hoc.
s; molliter se habet. N. Vnde Mercuri? graue em̄
hoc est qd ais. M. Erubesco dicere: tale est.

De Barbi natiuitate. d 2

π. ἄλλ' οὐκ ἔστιν ἐμὲ θῆλον γενέσθαι· ε. τέτοκεν ἄρτι
ὡς ὅπως εἶδον· π. ἄπαγε, τέτοκεν ἐκείνοσ' ἐκ τίνος; οὐ
κοῦν ἐλελθέει ἡμᾶς ἀνδρογυνοσ' ὦν· ἄλλ' οὐδέ ἐπεσήμεναι
νεμ' αὐτῷ ἢ γαστὴρ ὄγκου τινός· ε. εὖ λέγεις· οὐ γὰρ ἐκείνη
εἶχε τὸ ἔμβρυον· π. οἶδα· ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὐθις,
ὡς περ τὴν Ἀθηνᾶν· τοιάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει· ε. οὐκ
ἄλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκύνει τὸ ἐκ τῆς σελήνης βρέφος· π. εὖ γε
ὁ γενναῖος ὡς ὅλος ἡμῖν κυοφορεῖ, καὶ πανταχόθεν τοῦ σώ
ματος· ἄλλ' ἀτίς ἢ σελήνη ἐστίν; ε. ἐμβαία, τῶν κάλα
μου θυγατέρων μία· ταύτη συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν·
π. εἴτα ἔτεκεν ὅς τ' ἐρμή αὐτ' ἐκείνοσ'; ε. καὶ μαλὰ· εἰ καὶ
παρὰ Διὸς ἐλπίσιν αἰδοῖται, τὴν μὲν γὰρ σελήνην ὑπελ
δοῦσα ἢ ἥρα, οἷσθα δὲ ὡς ζηλότυμός ἐστι, πείθει αἰτήσας
παρὰ τοῦ Διός, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἤκειν παρ'
αὐτῇ· ὡς δ' ἐπείσθη καὶ, ἤκειν ἔχων καὶ τὸν κραννόν, ὅτε
φλέγη ὁ ὄρφος· ἢ ἢ σελήνη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ
ρός· ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς
ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπταμηνίῳ
καὶ ἔπειτα ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρόν ἐντίθην·
ὡς ἂν ποτελεσθῇ, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῳ ἤδη μηνὶ ἐξέτε
κεν αὐτό, ἢ μαλακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει· π. νῦν οὐκ
ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν; ε. ἐστὶν τὴν κύσσαν ἀποκομίσας πα
ρέδωκε ταῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἐπινομασ
θέντα· π. οὐκ εὖν ἀμφοτέρωθεν Διόνυσου τούτου καὶ μη
τῆς καὶ πατὴρ ὁ δὲ ἐστίν· ε. ἔοικεν ὅπως μίδ' οὖν ἰδὼν
αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἴσω, ἢ τ' ἄλλα ποιήσω ὡς ἀν
νομίζεται ὡς περ λεχθί.

(nu)

S3 nō o3 apd' me erubescere diuinū exñtē. M. Pepit
 per Neptune. N. Apage, pepit ille? Ex quo? Igi-
 tur latuerat nos / hermophrodyta exñs. S3 neq3 sca-
 uit ipi vēter tumorē qñdā. M. Bene dicis. nō em̄ ille
 habuit embryon. N. Noui. e capite pepit rursus
 quēadmodū Minervā. pariēs em̄ caput h3. M. Nō:
 sed in coxa peperit ex Semele infantē. N. Euge,
 ille generosus, solus ex nobis grauidať: & i oī pte cor-
 poris. Sed quē Semelē est? M. Thebana, Cad-
 mi filiarū una. cum hac cōcumbens / grauidam fecit.
 N. Deinde pepit Mercuri p illa? M. Etsi valde id
 inopinatū esse tibi videat: hanc quide3 Semelē latentē
 aggrediēs Iuno (nosti yō ut zelotypa est) psuad3 ei: ut
 a Ioue / cū tonitru & fulgurib3 venire ad (petat
 ipam. Vt yō psuasus est: & venit / habens fulmen: cō-
 bustū est tectū domus: & Semele quidē dirūpit p is-
 gne. Me yō iubet: resecantē ventrem mulieris /
 adligare imperfectū adhuc sibi foetū septem mensiū.
 Et postq3 feci: diuidens sup̄ius coxam nutriciam,
 ut perfecta sunt, interea nunc tertio iā mense pepe-
 rit ipm: & molliter se ob dolores habet. N. Nūc igit
 ubi infans est? M. Ad Nyssam montē deferens / p
bui nymphis nutriendum, Dionysium nomi-
nandum. N. Igit utraq3 Dionysij huius, & ma-
 ter & pater hic est. M. Videť. Accedo igitur / aquā
 ipsi ad vulnus ferens: & alia facturus ei, qui
habetur pro puerpera.

8.

Lupus puerpera

d. 3

De Barbi nativitate,

ὣς ἦλκε μὴ ἐλάσῃς τήμερον, ὃ Ζεὺς φησὶ, μὴ δὲ αὐρίου, μὴ
 δ' ἐστὶ τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μίας
 τῶν ἐστὼ νύξ μακρά· ὥς ἐλνέτωσαν μὲν οὖν ὥραι αὐθις
 τοὺς ἰπποῦς· σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπαινε διὰ μακροῦ
 σεαυτὸν· ἢ καὶ νῦν ταῦτα ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἦ
 κεις παραγγέλω· ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τί ἐδοξα ἐν τῷ
 δρόμῳ, καὶ ἐξω ἐλάσαι τῶν ὄρων· ἢ ὅτ' αἰμοὶ ἄχθεται, καὶ
 τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν·
 Ε· οὐδ' ἐν τοιούτῳ, οὐ δ' ἐστ' αἰ τοῦτο ἔσται· δείτ' αὖτε τῶν
 νῦν αὐτὸς ἐπιμνηστέραν γενέσθαι διὰ τὴν νύκτα· ἢ ποῦ
 δὲ καὶ ἐστὶν ἡ πόδες ἐξεπέμφθης ἀγγέλω ταῦτά μοι·
 Ε· ἐκ βοιωτίας ὦ ἦλκε παρὰ τῆς Ἀμφιτρυώνος γυναικὸς,
 ἢ σύνεστιν ἐρῶν αὐτῆς· ἢ εἴτα οὐχ' ἱκανὴ νύξ μία· Ε·
 οὐδαμῶς· τεχθῆναι γάρ τινα δεῖ ἐκ τῆς ὀμιλίας ταύτης
 μέγα καὶ πολυάθλου θεόν· τοῦτον δ' οὐ μὲν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἄπο
 τελεσθῆναι ὀδύνατον· ἢ ἀλλὰ τελεσιουργεῖτω μὲν ἀγα
 θὴ τύχη, ταῦτα δ' οὐ μὲν ὦ Ἑρμῆ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ κρόνου·
 αὐτοὶ γάρ ἡμεῖς ἐσ μὲν, οὐδ' ἀπόκοιτος ἐκείνος παρὰ
 τῆς ῥέας ἦν, οὐδ' ἀπολιπὼν αὐτὸν οὐρανὸν ἐρθέβαις
 ἐκοιμᾶτο· ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἦν ἡ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ
 ρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον ταῖς ὥραις· ξένον δὲ ἢ παρηλ
 λαγμένον οὐδ' ἐν· οὐδ' αὖ ἐκοινώνησε ποτε ἐκείνος θνητῇ γῆ
 ναικί· νῦν δὲ Δυστήνου ἐνεκα χρὴ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα,
 καὶ ἀκαμπετέρως μὲν γενέσθαι τοὺς ἰπποῦς ὑπὸ τῆς ἀρ
 γίας· Δύσπορον δὲ τὴν ὁδόν· ἀτρεβῆ μὲν οὔσαν ἐξῆς τρι
 ῶν ἡμερῶν, τοὺς δ' ἀνθρώπους ἀλίως ἐν σκοτεινῷ διαβε
 οῦν· τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων, καὶ καθεδούν
 ται·

O Phœbe/ne aurigā agas hodie, ait Iupit̃, neq; cras: neq; in tertium diem. sed intus mane. & interea una quēdā sit nox longa. quā prōpt̃ dissoluent horę rursus equos. Tu ỹo extingue ignē: & quieti trade aliquā diu teip̃m. P. Noua hęc Mercuri/ & aliena venis annūciāns. Verū nec transgredi quippiā visus suz ī cursu: extraq; agitare montes. Dein mihi indignat̃: & noctem triplicem a die facere decreuit.

M. Nihil tale. neq; semp hoc erit. Rogat aut̃ q̃ppia nunc ipse: longissimam fieri noctem. P. Vbi vero est? vel unde emissus es nunciās hęc mihi?

M. Ex Boetia Phœbe/ ab Amphitryonis uxore: cū q̃ coit: amās ip̃az. P. dein nō sufficit nox una? M.

Nequaquē. gigni em̃ quendā optet ex conuictu hoc, magnū & bellicosum deū. hūc igit̃ in una nocte perfici impossibile est. P. Igitur perficiatur bona fortuna.

Hęc ỹo Mercuri nō fiebāt a tpe Saturni.

ip̃i em̃ nos eramus tunc. neq; adulter ille a Rhea erat: neq; relinquens cœlum/ in Thebis dormiebat. Sed dies quidē erat dies: nox ỹo s̃m mensurā ip̃ius p̃portionabil̃ horis. p̃egrinū porro auf̃ errabundū nihil. neq; cōmūicauit aliqñ ille se mortali mulieri. Nūc ỹo infelicitis mulieris cā optz subuertere oīa: & inflexuosos quidem fieri equos p̃gocio. Difficile iter, inuū quippe ex̃ns a tribus diebus, homines aut̃ misere in caligine viuerē. taliter ip̃i fruētur Iouis amoribus: & dormiēnt:

Saturnus

περιμένοντες ἐστ' ἄν' ἐκείνους ἀπ' οὐτελέσῃ τὸν ἀθλητὴν ὅν
λέγεις ὑπὸ μακρῷ τῷ ζόφῳ. Ε. σιώπα ὦ ἦλ' ἔ, μὴ τι
κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην
ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὕπνῳ ἀπαγγελάω, κακείνοισ' ὥστε ὃ
Ζεὺς ἀπέστειλε. τὴν μὲν σχολὴν προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνθρώπους. ὥς ἠγνοήσωσιν μακρὰν δύναι
τὴν νύκτα γεγενημένην.

Ἰα' Ἀφροδίτησ. καὶ σελήνησ. ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ.

τί ταῦτα ὦ σελήνη φασὶ ποιεῖν σε; ὅπως ἄν κατὰ τὴν
καρίαν γένῃ, ἵσταναί μιν σε τὸ ζεῦγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν
ἐνδυνμίων κατεύδοντα ὑπαίθριον ἄτε κυνηγέτην ὄντα ἐνίο
τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς οἴου. Σ.
ἔρώτα ὦ Ἀφροδίτη τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι τούτων αἴτιος.
Α. ἔα ἐκείνους. ὕβριστης ἐστὶν ἐμὲ γούρ αὐτοῦ τὴν μητέρα.
οἷα δέδρακεν; ἄρτι μὲν ἐς τὴν Ἰδην κατὰ γῶν Ἀγχίστη
νεκα τοῦ Ἰλίου, ἄρτι δ' ἐς τὴν λιβαίνου ἐπὶ τὸ ἀσσύριον
ἐκείνο μετράκιον, δ' καὶ τῇ περσεφάτῃ ἐσέρασαν ποιήσας,
ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον. ὥστε πολλὰ κίς
ἠπείλησα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιεῖν, κλάσει μὲν
αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσει δὲ καὶ τὰ
πτέρᾳ ἦδ' καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τὰς πνυγὰς τῶ
σανδάλω. ὃ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παραντίκα δεδιώσ' ἢ
ἱκετεύω, μετ' ὀλίγον ἐπιλέλῃσαι ἅπαντων. Ἀτὰρ εἰ πέμψῃς
καλὸς ὃ ἐνδυνμίων ἐσίμ; ἐν παρὰ μύθητον γὰρ ὅτ' αὖ τὸ δει
νόν. Σ. ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλὸς ὦ Ἀφροδίτη δοκεῖ, καὶ
μάλιστα δ' ἔταρ ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλα
μίδα καθεύδῃ, τῇ λαιᾷ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια ἦδ' ἐκ τῆς χει
ρὸς ὑπορ' ἔροντα, ἡ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω

expectantes donec ille perficiat athletam quem
dicis/per longā obscuritatē. M. Tace Phoebe: ne qđ
malū consequaris verbis. Ego v̄o ad Lunam
abiens, & Somnū, ānunciabo & illis quęcunq;
Iupit̄ p̄stituit. Illā qđē ociū pducere: hūc v̄o Somnū
non demittere homines, ut ignorent longam adeo
noctem factam.

Somnū

11 Venus. & Luna: VENVS.

Quid hęc Luna aiunt facere te? quando aduersus
Cariam peruenis/sistere te iugum: respiciendo ad
Endymionē dormientē sub diuo tanq̄ venatorē: int̄
dum v̄o & descendere ad ip̄m ex media via. L.
Interroga Venus tuū filum: qui mihi horū causa est.
V. Sine illum. iniuriosus est mihi etiam eius matri.
Qualia fecit: Nup qđē in Idam deducēs Anchisę cau
sa troiani: nuper v̄o in Libanum ad assyrium
illum adolescētulū: quē & Proserpinę amabilē faciēs/
ex inuidia abstulit mihi amatū. Quapropt̄ sepe nūero
minata suz: si nō cessauerit talia faciēs: fracturā eē qđē
ip̄ius sagittas & pharetrā: ablaturam vero &
alas. Nunc quidē & plagas ip̄i intuli ad nates
sandalis. verutn non noui: quo pacto statim timēs &
supplicās/paulo post oblitus est oīm. Sed dic mihi:
pulcher ne Endymion est: cōsolatoriū em̄ hoc est ido
neum. L. Mihi qđē valde pulcher, Venus videt̄: &
maxime quādo deiectus in saxū, super chla
midem dormit: leua quidē habens sagittas iā ex ma
nu decidentes: dextra vero circa caput superius

Dormiens
habens

ἐπιπελασμένη ἐπὶ πρέπη τῷ προσώπῳ περικαμένη δ' αὖτ'
τοῦ ὑπνοῦ λελυμένος ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκείνο ὅσθ'
μα· τότε τοῖνυν ἐγὼ ἄφοφ' ἰκατιοῦσα, ἐπ' αἰρωτῶν δια
κτύλων βεβηκῦια, ὥς ἄρ' αὖτ' ἀνεφρόμενος ἀκταραχθεῖν, οἷσ
θα τί ἄρ' οὖν σοι λέγοιμι τὰ μεταταῦτα· πλήρ' ἀπόλυνμαί
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. **ιβ' Ἀφροδίτη· καὶ ἔρωσ· Α·**
ὦ τέκνον ἔρωσ, δ' ῥα δῖα ποιῆεις, οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω δπό
σα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπείθεισ καθ' αὐτῶν, ἢ κατ' ἄλλη
λων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ὅς τόν μὲν δῖ
α πολύμορφον ἐπιδεικνύεις, ἀλλόττων ἐσ δ', τί ἄρ' σοι ἐπὶ
τοῦ καιροῦ δοκῇ· τὴν σελήνην δὲ καθαιρέεις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
τόν ἥλιον δὲ παρὰ τῇ κλυμένη βραδύνειν ἐνύστε ἀναγκά
ζεις, ἐπιπελασμένον τῆς ἰσσοασίας· ὃ μὲν γὰρ ἐσ ἐμέ τὴν
μητέρα ὑβρίζεισ θάρ' ῥῶν ποιῆεις· ἀλλὰ σὺ ὦ τολμηρότατε,
καὶ τὴν ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἦδ' καὶ μητέρα τοσούτων θεῶν
ἀνέπεισας παιδεραιστῆιν, καὶ τὸ φρύγιον μερσαῖον ἐκεῖ
νο ποθέει· καὶ νῦν ἐκείνη μέμνην ὑπὸ σου, καὶ ζευξαμένη
τὸνσ λέοντας παραλαβοῦσα, καὶ τὸνσ κορύβαντας, ὅτε
μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν ἰδὴν περι
πολοῦσιν· ἢ μὲν ὀλολύξασα ἐπὶ τῷ Ἄττηδι κορύβαντες δὲ
ὃ μὲν αὐτῶν τέμνεται ζίφει τὸν πῆχυρ· ὃ δὲ αἰεῖσ τὴν κό
λμν ἵεται μεμνηὼς δῖα τῶν ὀφῶν· ὃ δὲ ἀνλῆι τῷ κέρατι· ὃ
δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπαίνῳ, ἢ ἐπικτυπῶι τῷ κυμβαίλῳ·
ἢ ὅλως θόρυβος ἢ μανία τὰ ἐν τῇ ἰδῇ ὅπαντα ἐσί· δέδισα
τοῖνου ὅπαντα· δέδισα τὸ τοιοῦτο, ἢ τὸ μέγα σέ κακὸν τε
κοῦσα, μὴ ἀπομανεῖς ἀπὸ τε ἢ ῥέα, ἢ ἢ μᾶλλον ἔτι ἐν αὐτῇ
ὄνσα, κελεύσῃ τοὺς κορύβαντας, συλλαβόντας σε διασ
πάσασθαι, ἢ τῶις λέγουσι παραβαλεῖν· ταῦτα δέδισα, κιν
δυνεύοντά σε ὀρῶσα·

admota/decorē adfert faciei adiacens. Hic vero præ
somno solutus, spirat ambrosium anhel
tū. tūc igit̃ ego sine strepitu descēdēs / ī sumīs pedū ar
ticolis incedens, ut ne exurgens excitatus turbaret̃. no
sti itaq; quid tibi dicerem quę post hęc? Verę pereo
prę amore. 12 Veneris. & Cupidinis. V.

O fili Cupido, vide qualia facis: nō in terra dico q̃n
ta hoībus persuades in seip̃os / vel inuicem in ali
os mutuo facere: sed & ea quę in celo. qui ip̃m qdē lo
uem multiformē demōstras: mutās in q̃dcunc; tibi p
tempore visum fuerit. Lunam deuocas e celo.
Solem ỹo apud Clymenā morari interdum co
gis: oblitū aurigandi muneris. Quę quidē in me
matrē otumelijs exp̃iris ofidēs facis. S; tu o audaciss̃e,
& Rheam ip̃am anum iā, & matrē tot Deorum,
induxisti pueraſcere: & troianū adulescentem il
lum depire. Et nūc illa īſaniuit prop̃ te: iugūq; īponēs
leonibus / assumens & Corybantes, tanq̃
furiosos & ip̃os existentes, susq; deq; per Idam circū
agunt̃. Hęc qdē p̃dita est ob Athon. Corybantū vero
alius dissecat gladio cubitum. hic vero demissus co
mam / fert̃ insanus per montes. alius canit cornu.
alius vero intonat tympano: vel sonat cymbalo.
estq; oīno tum̃tus et vesania eorū q̃ ī Ida s̃t oīz. timeo
igitur oīa. Timeo & hoc ip̃m, quę magnū te malū pe
peri: ne resipiscens aliq̃n Rheā / vel magis adhuc ī ip̃o
furore p̃sistēs / īperet Corybantib; te app̃hēdētes dis
cerpere: vel leonibus obijcere. Hęc timeo: peri
culo irretitū te videns.

© Veneris
zans, di
nisti hanc

Ε. Θάρ' ῥα μήτε· ἐπεὶ καὶ τοῖς λέγουσιν αὐτοῖς ἦν Ζυγὴ
θῆσ' εἰμὶ· καὶ πολλὰ μὲν ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ τῆς
κόμης λαβόμενος ἠκιοχῶ αὐτοῦς· οἱ δὲ σαίνουσί με· καὶ
τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐσθ' ὁ σῶμα, περιλιχμησάμενοι ἀπο
διδοάσι μοι· αὐτὴ μὲν γάρ ἡ ῥέα πότε ἄν ἐκείνη σχολὴν
ἀγάγοι ἐπ' ἐμὲ· ὅλη οὖσα ἐν τῷ Ἄττι· καὶ τοῖς τί ἐγὼ ἀνι
κῶ, δεικνύς τὰ καλὰ ὅσα ἐστὶν· ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
καλῶν· μὴ τρίνον ἐμὲ αἰτιῶσθε τούτων· ἢ θέλεις σὺ ὦ μή
τερ, αὐτὴ μὲν ἐπὶ ῥῶν μὴτε σέ· οὐ ἄρεος, μήτ' ἐκείνου σου·
Α· ὥς δεινὸς εἶ καὶ κρατεῖς ἀπαύτων· ἀλλὰ μεμνήσῃ με
πότε τῶν λόγων·

ΙΥ' Διὸς· Ἀσκληπιοῦ· ἢ Ἡρακλέους· ΖΕΥ' Σ·
παύσασθε ὦ Ἀσκλησιέ καὶ Ἡράκλεισ' ἐρίζοντες πρὸς ἀλ
λῆλας ὥπερ ἄνθρωποι· ἀπρεπὴ γάρ ταῦτα ἢ ἄλλο ἔστι τοῦ
συμπόσιον τῶν θεῶν· ἢ ἄλλὰ ἐθέλεισ' ὦ Ζεῦ τετονί φαρ
μακέα προκατακλίνεσθαί μου· Α· νῆ Δία, ἢ ἁμείνων
γάρ εἰμὶ· ἢ· κατὰ τί ὦ ἐμβρόντητε· ἢ Διότι σε δὲ Ζεὺς
ἐκεραύνωσεν ὅ μὴ θέμις ποιῶντα· νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐ
θις ἀθανασίας μετείληφας· Α· ἐπιλέλησαι γάρ καὶ σὺ
Ἡρακλεὶ ἐν τῇ οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ
πῦρ· ἢ· ὄνκρη' ἴσα καὶ ὁμοῖα βεβίωται ἡμῖν· ὅς Διὸς
μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκ κατὰίρων τὸν βί
ον, θηρία καταγωνιζόμενος, ἢ ἀνθρώπων ὑβριδῶς τιμω
ρῶμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν
ἴσως ἀνθρώποις χρησίμος ἐπιθήσειν φαρμάκων, ἀνδρῶν
δὲ οὐδ' ἐν ἐπιδησιγμένους· Α· εὖ λέγεις· ὅτι σου
τὰ ἐγναύματα ἰασάμεν, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος
ὑπ' ἀμφόρῃ διεφθαρμένος τῷ σώματι τοῦ χιτῶνος, ἢ με

C. Confide mater. qm̃ & leonibus ip̃is iam familia-
ris sum: & sepe numero inscendēs super terga/ &
iubis ap̃phēsis, eq̃tis ritu agito illos. hi ṽo blādiūt mi-
manū accipientes in os/ circūibentes red- (hi: &
dunt illēsam mihi. Ipsi aut̃ Rheg quādo vacauerit
ut ferať in me. q̃ tota est in Atte. Atq̃ quid ego iniu-
rior demōstrās pulchra q̃lia sť? Vos ṽo nō appetite
pulchra. Ne igit̃ me accusate de his. Vel vis tu o mā-
ter/ ne amplius amet te Mars: necq̃ illum tu?

V. q̃ puicax es, & victor oīm. S; mēm̃eris meorū
aliquando verborum.

13 Iouis. AEsculapij. & Herculis. LVPL

Cessate o AEsculapi & Hercules/ certantes mu-
tuo quēadmodū hoīes. indecora eīm hęc & aliena sť a
conuiuiō Deorū. H. S; vis Iupiter/ huncq̃ incan-
torem pręponi mihi? AE. Per Iouem, melior
certe sū. H. Propť qđ stupide: aut quāobrē te Iupit̃
fulmine afflauit/ nefas ȳmittētē. Nūc ṽo s; m̃ mīaz rur-
sum īmortalitatē induisti. AE. Oblitus es & tu
Hercules/ qđ in OEta cōbustus es: quī mihi improbas
ignē. H. Nō igit̃ q̃li s; sicq̃ rōne viuūt nobis. qm̃ ego
filius sum: tanta ṽo laboratū cōsumens vi- (Iouis
tam: feras dēbellans: & homines iniuriosos excru-
ciās. at tu radicū īcisor es & circulator: egrotātib; qđ
forsitan hominibus utilis adhibere pharmacū: viri-
le vero nihil demōstrans. AE. Bene dicis. qm̃ tuas
inuſtiones curauī: quādo nuper ascendisti semīustus
utrinq̃: corruptus corpe/ vesteq̃: & ul-

τά τοῦτο τοῦ πατρὸς· ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μὴ ἐν ἄλλῳ, οὕτε ἔδου-
λευσα ὥσπερ σὺ· οὐ τε ἔξαινον ἔρια ἐν λυδίᾳ πορφυρίδα ἐν
δέδνηκός, καὶ παϊόμενος ὑπὸ τῆς ὀμφαλῆς χρυσῶ σάμ-
δάλῳ· ἀλλ' οὐ δέ μελοχολύσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ
τὴν γυναῖκα· η· εἰ μὴ παύσῃ λοιδόρου μένῳ μοι, αὐτὴ
καμάλᾳ εἴσῃ, ὥς οὐ πολὺ σε ὀρήσει ἢ ἀθανασία· ἐπεὶ ἀρ-
μεύσῃ σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ὥς μὴ δέ τῃ
παίῳμα ἰάσασθαί σε τὸ κρανίον συντριβέτω· ζ· παύ-
σασθέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν· ἢ
ἀμφοτέρους ἀποσέμφομαι ὑμᾶς τοὺς συμποσίους· καὶ
τοὶ εὐγνωμοὶ ὧς Ἡρακλῆς κατακλίνεσθαί σου τὸν Ἄσ-
κληπιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα·

ιδ' Ἑρμοῦ· καὶ Ἀπολλωνοῦ· ΕΡΜΗΣ

τί σκυνδρωπὸς εἶ ὧς Ἀπολλων· Α· ὅτι ὧς Ἑρμῆ δυστυ-
χῶ ἐν τοῖς ἐρωτικῶς· Ε· ἄξιον μὲν λύπῃς τὸ τοιοῦτον·
σύ δέ τί δυστυχεῖς ἢ τὸ κατὰ τὴν δάφνην σελυπείῃ εἶσι·
Α· οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν δάκνω τὸν οἰ-
βάλον· Ε· τέθνηκε γὰρ εἶπέ μοι ὁ τόκινδρος· Α· καμ-
λά· Ε· πρόστίμος ὧς Ἀπολλων ἢ τίς οὕτως ἀνέραςος
ἦν, ὥς ἀποκτείνει τὸ καλὸν ἐκεῖνο μετράκειον· Α· ἄν-
του ἑμοῦ τὸ ἔργον· Ε· οὐκοῦν ἐμάνῃς ὧς Ἀπολλων· Α· οὐκ,
ἀλλὰ δυστύχημά τί ὀκνοῦσιν ἐγένετο· Ε· πῶς ἔθέλω
γὰρ ἀκοῦσαι τὸν λόγον· Α· δῖσκέειν ἐμάνθανε, καὶ καὶ
συνεδίσκεινον αὐτῷ· ὁ δὲ κόμιστα ἀνέμου ἀπολλούμενος
ζέφυρος, ἦρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτὸς ἀμελούμενος, δέ
καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροφίαν, ἐγὼ μὲν ἀμέρ' ῥίψα, ὥσπερ
εἰώθαμεν, τὸν Δίσκον, ἐς τὸ ἄνω ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ταύγету
καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδί ἐνέσει σε

tra hęc igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non serui-
ui quęadmodũ tu: neq; deduxi lanas i lydia purpura i-
dutus/ & verberatus ab Omphale aurea cre-
pida. Sed neq; insaniens interfeci liberos &
uxorẽ. H. Nisi cessaueris conuicijs afficiens me: sta-
tim scies/ qđ nō multũ te iuuabit immortalitas. qm̃ coa-
ptans te iaculabor in caput e coelo: quapropter neq;
medicina Deorũ sanare te poterit/ caluiciẽ cõterẽtem.
sate aio: & nō turbate nobis cõuentũ. vel (I. Ces-
utrosq; remittam vos a conuiuio. Verum
tñ iusta est sentẽtia Hercules/ ante te recũbere AES-
culapium: qui & prius mortem obi erit.

12 Mercurius. & Apollo. MERCV.

Quare moestus es Apollo? A. Qm̃ Mercuri/ ifœ-
lix sum in amatorijs. M. Digne quidẽ luges tale. *Apollo*
Tu ṽo qđ ifœlix es? Nũ hoc de Daphne te molestat *in felix in*
A. neq; qđ: s; amatũ lugeo Laconẽ filiũ Oe- *amatorijs*
bali. M. nũ mortuus ẽ dic mihi hyacĩthus? A. Et ma-
xime. M. A quo o Apollo? vel qđ sic inamabilis
erat: ut ifficerẽ pulchrũ illũ adolescẽtẽ potuerit? A. mei
ĩpius ẽ opus. M. Igit̃ ifa- ~~li~~ fuisti Apollo. A. Nō:
sed infœlicitas qđã inuita accidit. M. qđ pacto? ṽlo
em̃ audire rōnem. A. Disco ludere discebat: & ego
colludebam ei. hic ṽo pessimus ventorũ perdendus
cephyrus: qđdo qđẽ diu ab hyacĩtho neglectus fuerat:
nō sustinẽs eius supbiã: me i sublimẽ iaculãte (quęad-
assolemus) discũ: hic a Tay get modũ

flans/ in caput puero intulit

De Daphne
et Hyacyntho

φέρων αὐτόν· ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἷμα τε ῥυῖναι πο-
λὺν, καὶ τὸν παῖδα ἐνθὺς ἀποθανεῖν· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν ζέ-
φυρον ἀντίκα ἡμυνάμην κατατοξεύσας, φεύγοντι, ἐπιστά-
μενος ἄχρι τοῦ ὄρους· τῷ παιδί δὲ καὶ τάφον ἐχασάμην
ἐν Ἀμύκλαις· ὅπου ὁ Δῖσκος αὐτὸν κατέβαλε· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἀνδρὸς ἀναδούναι τὴν γῆν ἐποίησα· ἥμισυ δὲ
Ἑρμῇ, καὶ ἐνανθέστατον ἀνθέων ἀπάντων, ἐτὶ καὶ γράμ-
ματα ἔχον ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ· ὅρασι οἱ ἀλόγως λευ-
πῆσθαι δοκῶ· Ε· καὶ ὁ Ἄπολλος· ἴδεις γὰρ θνητὸν πε-
ποιημένον τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχρου ἀποθανόντος.

ΙΕ' Ἑρμοῦ· καὶ Ἀπόλλωνος· Ἑρμῇ δὲ

τὸ δέ ναι χολὸν αὐτὸν ὄντα· ἥφαισος, καὶ τέχνην ἔχον-
τα βάναντος ὁ Ἄπολλος, τὰς καλλίστας γεγαμημέναι
τῇ τε Ἀφροδίτῃ, καὶ τῇ Χάρι· Α· ἐνδοτμίαις δὲ Ἑρ-
μῇ· πληρὴ ἐκείνων ἐγὼ θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συνούσας
αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὅταν ὀρώσῃ ἰδρυῶτί· ῥέομενον, εἰς τὴν
καμίνον ἐπικεκυφῶτα, πολλὴν αἰθάλην ἐπὶ τοῦ προσώπου
ἔχοντα, καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν περιβάλλονσί τε,
καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκατεύδουσιν· Ε· τοῦτο καὶ αὐτὸς
ἀγανακτῶ, καὶ τῷ ἥφαισῳ φθονῶ· σὺ δὲ κόμα ὁ Ἄπολ-
λος, καὶ κιθάρίζεις, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει· καὶ ἄγω
ἐπὶ τῇ ἐνεξίᾳ καὶ τῇ λύρᾳ· εἴτα ἐπειδ' αὖν κυμᾶσθαι θέοι μό-
νοι καθενδῆσομεν· Α· ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτός ἐἰμι·
εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ δύο γούρ' ὄνσ' ἰσχυρὰ ὑπεργάπησα
τὴν Δάφνην καὶ τοῦ Ἰάκινθου, ἡ μὲν ἀποδιδράσκει με καὶ
μισεῖ· ὥς ἐείλετο ξύλον γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συνεῖναι·
ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἀπώλετο· καὶ νῦν αὐτ' ἐκείνων σεφά-
νους ἔχω· Ε· ἐγὼ δὲ ἔβην ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην· ἀλλ' οὐ

ferens ip̄m. quap̄p̄t a plaga sanguis defluxit mul-
tus. & puer statim e vita cessit. Sed ego ip̄m quidē Ze-
phyrū statim ultus sum: cōficiens sagittas: fugientē p̄-
sequens usq; ad mōtē. Puero & sepulchrū tumulaui.
in Amyclis/ubi discus eum deiecit: & a

sanguine florem reddere terrā feci suauissimum,
Mercuri, bene olentissimū florem oīm, adhuc & lit-
teras hñtē cōdolētes mortuo. Nūqd tibi sine rōne lu-
xisse videor? M. p̄fecto Ap. nō videbas em̄ morte
fectū quē amabas. q̄pp̄t ne idignare ob mortuū. (af

15 Mercurij. & Apollinis. MERCUR.

Hoc yō, & claudū ip̄m exñtem Vulcanū, & artē ha-
bentē operariā, Apollo/pulcherrimas uxores duxisse
Venerem & Gratiam. A. Felicitas quēdā Mer-
curi. Verū illa ego demiror: tolerare coeuntes cum
illo: maxime quū videant sudore defluentem/in
fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
habentem: & tamen eiusmodi exñtem amplectunt:
osculantur: & simul dormiunt. M. Hoc & ipse
egrefero: & Vulcano inuideo. Tu yō comare Apol-
lo: & cythara cane: & magnū qd ob pulchritudinē sa-
ob dextitatē igenij & lyrā. Dein postq̄ (pe. Ego q̄q̄
li dormiēus. A. Ego yō & alioqn mīe (cubare o3 so
circa amatoria: & e duob; q̄s maxie a/ (venerus sū
Daphnē & Hyacinthū: illa qdē refugit me & (maui
odit. quap̄p̄t elegit lignū fieri magis q̄p̄ mecū coire.
hic yō disco perijt. & nunc pro illis coro-
nas habeo. M. Ego yō iā aliquādo Venerē, S; non

κρηάνχην Α· οἶδα· καὶ τὸν ἑρμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λέγε-
ται τετόκέναι· πλήρ' ἐκείνομοι εἰπέ· εἰ τί οἶσθα, πῶς οὐ ζή-
λουται ἡ Ἀφροδίτη τὴν χάριν, ἢ χάρις ταύτης· Η· ὅτι ὡς
ἂν πολλοὶ ἐκείνη μὲν οὐτῷ ἐρωτῇ δίκην συνεστῆναι, ἢ δὲ Ἀ-
φροδίτῃ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλωστε περὶ τοῦ ἄρην ἔχει τὰ πολ-
λά, καὶ οὐκ ἐν ἑρῷ ὥς ὀλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκένου τούτου μέλει·
Α· καὶ ταῦτα οἶμαι ῥῆναι φαιστον εἰδέναι· Ε· οἶδεν· ἀλλὰ τί
ἂν δράσαι δύναίτο· γενναῖον ὁρῶν νεανίαν καὶ στρατιῶ-
την αὐτῇ· ὅστε τε τὴν ἡσυχίαν ἄγει· πλήρ' ἀπειλεῖ γε δεσ-
μᾶτινα ἐπιμηχανήσασθαι αὐτοῖς καὶ συλλήψεσθαι, σα-
γηνεύσας ἐπὶ τῆς ἐννῆς· Α· οὐκ οἶδα· ἐνξαίμων δ' ἂν
αὐτὸς ὁ συλλήψεσθαι μένος εἶναι.

15' ἥρας· καὶ λητοῦς.

ΗΡΑ·

καλὰ μὲν γὰρ ὡς λητοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκτες τῷ Δεῖ· Α·
οὐ πᾶσι ὡς ἥρα τοιούτους τίκτειν δύναμεθα οἷος δ' ἥφαι-
στός ἐστιν· Η· ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χολός, ὁ μὲν ὡς χρησιμὸς
γε ἐστὶ, τεχνίτης ὡς ἀριστός, καὶ κατασκευάσμενος ἡμῶν ῥῆν
οὐρανόν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἔγκει, καὶ τὸ σπονδάζεται πρὸς
αὐτῆς· διὰ δέ σοι παῖδες, ἢ μὲν ἄτῳ ἄρ' ἔρην καὶ πέρα τοῦ
μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὰ τελευταῖα ἐς τὴν σκυδίαν ἀπελ-
θοῦσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει ξερὰ κτονοῦσα· καὶ μιμου-
μένη τοὺς σκύθας αὐτοῦς ἀνδρωποφάγας ὄντας· ὁ δ' ἂν
πολλοὶ προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κι-
θαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ κατασκευάμε-
νος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς· τὸ μὲν ἐν δελφοῖς, τὸ δ' ἐν
κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ χρωμένους αὐτῷ λόζα καὶ
ἐπαμφοτερίζοντα, πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐρωτησίως ἀποκρι-
νόμενος, ὥς οὐκ ἴσθαι εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτεῖ μὲν
ὡς τοῦ τοιοῦτου· πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνέκτοι καὶ

Op3 glari. A. itelligo. & hermaphroditū ex te dici-
tur pepisse. Verē hoc mihi refer/si qđ nosti: quō nō se
lōtypia psequit Venus Gām/vl Gā hāc. M. qm
Apollo/illa cum ipso in Lemno coit: hęc vero Ve-
nus in cœlo: aliterq; cum Marte habet mul-
ta: & illum amat. q̄propt̄ parē ipm fabrū curat.
A. Et hęc putas Vulcanū scire? M. Nouit. sed qđ
facere queat? generosum videns iuuenē & milita-
rem. Ideoq; quietē agit. Verē minā quidem vin-
cula quēdā se fabricaturū ipsis & comprehēsurę/cir-
cūligans in cubili. A. Nō noui. optarē yō
ipse deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latonę. IVNO.

Pulchros Latona liberos peperisti Ioui. L.
Non omnes Iuno tales parere possumus q̄lis Vulca-
nus est. I. Sed hic claudus/tamen utilis
est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
cœlum: Venerem uxorem duxit: sedulusq; est circa
ipaz. Poŕo tui pueri, hęc qđē (Diana) ex ipis viriſ ultra
modū, montiuaga, & tandem ad Scythiam abi-
ens/oēs sciunt qualia comedit hospitū infēctrix: imi-
tans Scythas ipos, hoīm comestores. Ille vero A-
pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu-
ens officinas vaticinarię artis. hāc qđē in Delphis/ illā
Claro & Didymō: decipit utētes ipa/ obliq; & (yō i
quę in utrāq; ptē referri possūt/ad utrūq; q̄litis respō-
dens: ut sine periculo esse sit error: & dicatur quidem

παρέχοντες τοὺς αὐτοὺς καταγογγεῖσθαι· πλὴν οὐκ ἄγνοε
ἔϊται γέ ὑπὸ τῶν συνεωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος·
αὐτοὺς γοῦν δὲ μάντις, ἔγνωε δ' ἅτι φονεύσει μὲν τὸν ἑρώμε-
νον τῷ Δίῳ, οὐ προμαντεύσατο δέ, ὥς φεύζεται ἀντὶ
ἡ δαίφνη, καὶ ταῦτα ὅτ' ὦ καλὸν καὶ κρυπτήν ὄντα· ὥς οὐκ
ὄρω καθύτι καλὰ τέκν' ἑλπίσας τῆς Νιόβης ἔδοξας· ἅ ταῦτα
μὲν τοι τὰ τέκνα ἢ ξυνοκτόνος, καὶ δ' ἐνδρόμαντις, ὅτ' ἴδ' ὅ-
πως λυπεῖ σε ὄρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα δ' ἅτι
ἢ μὲν ἐπαίνῃται ἐς τὸ κάλλος, δὲ καὶ κῆθαρχ' ἐν τῷ συμ-
ποσίῳ θαυμάζομενος ὑφ' ἀπάντων· ἢ ἐγέλασα ὅς τις
ἐκείνους θορυμᾶσθαι· ὅν δ' μαρτύρας, εἰ τὰ δίκαια αἰμοῦ
σαι δικάσαι ἠέλοιν, ἀπέδειρεν, ἅν' αὐτοὺς κερκίσας τῆ
μυστικῆ· νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἄλλος ἀπόλωλεν ἀδίκως
ἄλλους· ἢ δὲ καλῆς παρθένος δύτ' ὦ καλὴ ἐστίν, ὥστε
ἐπεὶ ἐμαθεὶς ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ δ'
νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ ἄσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ
τοὺς κύνες· ἐὼ γὰρ λέγειν, δ' ἅτι οὐ δὲ τὰς τεκούσας ἐμα-
οὔτο παρθένοσ γε καὶ αὐτὴ οὔσα· ἅ μέγα ὅς τις φρονεῖσθαι
δ' ἅτι ζύνει τῷ Δίῳ, καὶ συμβασιλεύεισιν αὐτῷ· καὶ διατοῦτο
ὑβρίζεις ἀδελῶς· πλὴν ἄλλ' ὅφρα μετ' ὀλίγον αὖθις
δακρύουσας, ὅπταρ σὲ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατῆ ταῦ-
ρος ἢ κύκνος γενόμενος·

12. Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ. ΑΠΟΛΛΩΝ·
τί γελᾷς ὅς τις Ἑρμῆς; Ε· ὅτι γελοῖότατα ὅς τις Ἀπόλλων εἶ-
δω· Α· εἰπέ οὐκ ὥς καὶ αὐτοὺς ἀκούσας ἔχω ξυγγελάς·
Ε· ἢ Ἀφροδίτῃ ζυνούσας τῷ Ἄρει κατείληπται, καὶ δ' ἢ φαι-
στος ἔδωκεν αὐτοὺς ζύλλαβόν· Α· πῶς; Ε· αὐτὸ γὰρ τί
ἐρεῖς ἐοικώς· Ε· ἐκ πολλοῦ ὕμναι ταῦτα εἰδὼς ἐπὶ γυναι-

exhibentes se decipiendos. Verè non igno-
ratur quidem a doctioribus sæpe mentiens.
Ipse igitur vates/nesciebat q̄ interfectorus erat ama-
tum disco. non p̄uaticinatus fuerat/ q̄ fugeret ip̄m
Daphne: sic pulchrū & comatū exñtē. quapropt̄ non
video: q̄ nā mō felicior liberis Niobe videaris. L. Hi
enī filij, hospitū interfectrix, & falsus vates, scio quo
pacto molestant te: visi int̄ Deos: & potissimū quādo
hec qdē laudañ ob p̄chritudinē. hic v̄o cythara canēs
uiuio/ admiratiōi exñs oib̄. I. Risi Latona. (in cō-
Ille admirandus? quē Marsyas (si iuste Mus
se iudicare voluissent) excoriauisset: ip̄o vincente in
musica. nunc v̄o deceptus/ miser perijt: inique
captus. Hec v̄o pulchra tua virgo, sic pulchra ē: q̄ pp̄t̄
ubi se visam didicit ab Acteone: timens ne
iuuenis accusaret turpitudinē ipsius: imisit ip̄i
canes. Omitto enī dicere: q̄ neq̄ pturiētib̄ obstetri-
cabañ virgo qdē & ip̄a exñs. L. Magnū Iuno sapis
qñ cois cum Ioue: & simul regnas cū ip̄o. & ob hoc
cōtumeliaris licēt. Verè enī uero videbo te paulopost
lachrymātē: qñ te reliq̄ns/ ī trā descēderit: tau (rursus
mus/ vel cygnus factus.

17. Apollinis. & Mercurij. APOLLO.

Quid rides Mercuri? M. qm̄ maxia ridicla Ap. vi-
di. A. Dic igit. ut & ip̄e audiēs/habeā sil̄ qd rideā.
M. Venus coiens cū Marte dephenſa est: & Vulca-
nus ligauit ip̄os op̄rehēdēs. A. quō? suaue enī q̄ppia
dicere videris. M. Ex m̄to t̄pe (puto) hec vidēs/ ve-

Venus in Marte dephenſa. f. 3. (nabatur

αὐτοῦς, καὶ περὶ τῆς ἐομένης ἀφανῆ δαίμονα περιθείσ' ἔργα
ζέτο, ἀπελθὼν ἐπὶ τῇ κάμινον· εἶτα δ' αὖτε ἄρσος εἰσέρχου-
ται λαθὼν, ὥς ὤετο· καθορᾷ δ' αὐτὸν ἠλῖος, καὶ λέγει
πρὸς τὸν ἠφαιστον· ἔπ' αὖτε ἐπέδωκα τοῦ λέχοντος καὶ ἐν
ἔργῳ ἦσαν, καὶ ἐντὸς ἐγένοντο τῶν ἀρκύων, περιπλέκεται
μὲν αὐτοῖς τὰ δαίμονα, ἐφίσταται δ' αὐτοῖς ὁ ἠφαιστος·
ἐκείνη μὲν οὖν καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνὴ οὔσα, ὅνῃ εἶχε δ' ὥσως
ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη· ὁ δ' ἄρσος τὰ μὲν πρῶτα διαφυ-
γεῖν ἐπειράτο, καὶ ἠλπίζειν ῥῆξαι τὰ δαίμονα· ἔπειτα δ' ἐν-
νεῖς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον αὐτὸν, ἰκέτενε· Α· τί οὖν; ἀπέ-
λυσεν αὐτοῦς ὁ ἠφαιστος; Ε· οὐδέ τι· ἀλλὰ ζυγχαλέ-
σας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυνται τῇ μοιχείᾳ αὐτοῖς· οἱ δ' ἄρ-
σος γυμνοὶ ἀμφοτέρω καὶ τῷ νενηκότες, ζυνδεδεμένοι ἐρυθρίῳ
σι· καὶ τὸ δάμαρ ἠφαιστον ἐμοὶ ἔδοξε, μονονυχὶ αὐτὸ
γιόμενον τὸ ἔργον· Α· ὁ δ' ἄρσος ἐκείνους ὅνῃ αἰδεῖται
καὶ αὐτοῖς ἐπιδεικνύμενος τῇ ἀσχύνη τοῦ γαμοῦ; Ε·
μὰ Δι' ὅστε· καὶ ἐπὶ γελᾷ αὐτοῖς ἐφεσός· ἐγὼ μὲν τοι, ἐπ-
χρὴ τάλιθ' εἰπεῖν, ἐφθόρου τῷ ἄρει μὴ μόνον μοι χεύ-
σαντί τῇ καλλίστῃ θεῶν, ἀλλὰ καὶ δαδεδεμένῳ μετ' αὐτῆς·
Α· ὅνκοῦν καὶ δαδῆσαι ἄρ' ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ; Ε·
σὺ δ' ὅνῃ ἄρ' ὅσον; ἰδὲ μόνον ἐπελθὼν· ἐπαινεσο-
μαι γὰρ σε, ἢ καὶ δ' μοι καὶ αὐτοῖς ἐνζηῖδωρ.

ἦν ἠρσος καὶ Δίος.

ἦρ ἄ.

Ἐγὼ μὲν ἠσχυρόμην ἄρ' ὅσον, εἰ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς
ἦλυσ' ὅντω καὶ διεφθαρμένους ὑπὸ τῆς μέθης, μήτρα μὲν
ἀναδεδεμένους τῇ κόμῃ· τὰ πολλὰ δ' ἐμαυνομένους γυ-
ναῖξιν ὁσίων, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις καὶ
ὀνλῶσι καὶ κνυβάλοις χορεύων, καὶ ὅλως

ip̄os: et circa cubile m̄ie apparētia vīcīa circūponēs fa-
ciebat: abiens in caminū. Deinde Mars acce-
dit latens/ut putabat. Respicit v̄o ip̄m Sol: & dicit
Vulcano. Porro ubi conscenderūt cubile: & in
opere erant. intra retia circumnectit
vincula: astatq; ip̄is Vulcanus.

Illa quidem erat nuda: non habens quo
tegeret pudēda. At Mars primū diffus (q̄ intel-
gere tētabat: & sperabat se fracturū vīcīa. verū post
lexit ievitabilit̄ se detētū/supplicabat. A. qd̄ igit̄: dis-
soluit ip̄os Vulcanus? M. Nondum. Sed conuo-
cans Deos/demonstrat adulteriū ip̄is. Hi vero
nudī ambo, inferius renitentes colligati, erubesc
cūt. Et spectaculū iucūdissimū mihi visū ē: nec solū ip̄s
opificium. A. At faber ille non erubescit
demonstrans turpitudinem coniugis? M.
Non per Iouē, sed arridet ip̄is astans. Ego quidē tū (si
licet vera dicere) inuidebam Marti, nō solū moechan-
ti cum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa.
A. Igit̄ & ligari te sustinuisses ob hoc? M.
Tu vero nō Apollo? Vide solū accedēs. lauda-
bo em̄ te/si non similia & ip̄e optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IVNO.

Ego quidē erubescerē Iupiter/si mihi talis esset filius
effœmniatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qdē
redimitus cæsariem. Sepe vero insanientibus mu-
lieribus coiens/ mollior illis, ad tympana &
tibias coram ducit: & prorsus

De Sarrh.

παντὶ μαλλὸν εἰκὼς ἢ σοὶ τῷ πατρί· Ζ. ἢ μὲν οὗτος
γε δ' ἠλυνμίτης, ὃ ἀβρότερος τῶν γυναικῶν, ὃν μόνον δὲ
ῥα τῇρ ἡδύαμ ἐχειρώσατο, ἢ τοὺς κατοικοῦντας τὸν τιμῶ
λον ἔλαβε, καὶ τοὺς ἑρμῆας ὑπεκράγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἱ
δούσ' ἐλίσσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ ἱερατῇ ὠτίκῳ τοὺς τε ἄ
λέφαντας εἴλε, ἢ τῆς χώρας ἐκράτῃσεν, ἢ ἐν βασιλεύῃ πρὸς
ὀλίγον ἀντίστηναι τολμήσαντα, αἰχμάλωκον ἀπαγάγει·
καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξε ὀρχούμενος ἄμα ἢ χορεύων,
θύρσοις κρώμενος κῆττινοις· μεθύων ὥς φησὶ ἢ ἐνθεάζων·
εἰ δέ τις ἐπεχειρίσει λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν
τελευτήν, καὶ τοῦτον ἐτίμνησατο ἢ καταδύσας τοῖς κλη
μασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὡς
περ νεβρόν· ὅρῳ ὥς ἀνδρείαι ταῦτα ἢ οὐκ ἀνδρεία τοῦ πα
τρός· εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφή, πρόσθετην αὐτοῖς οὐδέως
φθόνοσ· καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι τό τίς, δῖος ἄμ' ἡφω
οὗτος ἦν, δύπ' αὐτὰ μεθύων ποιεῖ· ἢ σύ μοι δοκεῖς
ἔπεινέσεσθαι ἢ τὸ εὖγμα αὐτοῦ τῇρ ἁματιῶν καὶ τὸν οἶ
νον, ἢ ταῦτα ὀρῶν οἶα δὲ μεθυσθέντες ποιούσι σφαλλόμε
νοι ἢ πρὸς ὑβρίν τραπόμενοι, καὶ ὅλος μεμνότες ὑπὸ
τοῦ πότου· τὸν γοῦν ἱκάριον ὥς πρῶτῳ ἔδωκε τὸ κληῖμα·
διζυμῶνται αὐτοὶ διέφθιραν παίοντες ταῖς δεικέλαις·
Ζ. οὐδὲν τοῦτο φησὶ· ὃν γὰρ οἶνος ταῦτα, οὐδ' ὃ Διόνυ
σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεος καὶ τὸ πέρα τοῦ κα
λῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου· ὃς δ' ἄμ' ἔμμετρα
πίνῃ, ἡλαρώτερος μὲν ἢ ἡλίω γένουτ' ἄμ'· οἶον δὲ ὃ ἱκά
ριος ἔπαθεν οὐδὲν ἄμ' ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ζυμπτῶν·
ἀλλὰ σύ ἐπιζηλοτύπεϊν εἰκας ὥς ἦρα, ἢ τῆς σεμέλης μνη
μονεύειν· εἶγε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα·

cuiuslibet magis filius quam tibi patri. I. Atqui hic quidem
femineo more mitra redimitus / mollior mulieribus: non so-
no / Lydiā manu suauit: & inhabitantes Thmo (lū lu-
lum coepit: & Thraces subegit: sed & ad In-
dos equitē egit. Muliebri hoc: Exercitu es-
tephantes coepit: regionem deuicit: regem pau-
lulum resistere audentem / captiuium abduxit.

Et hec omnia fecit saltans simul & choreas ducens:
pampinis utēs hederatq; incubriatus ut ais / & furens.

Si vero quāpiā conatus fuerit iniurijs afficere eū / contumelias
finē: hunc puniet. vel alligans pam- (exaggerando in
pinis: vel dilaniari faciens a matre quemad-

modū hyñulū. Vides quā virilia hec / & non indigna pa-

tre: Si vero ludus & delicię fuerint: pēst ipsis nulla

inuidia: & maxie si existimauerit aliquis: quā sobrie vi-

hic erat: ubi hec ebriosus faceret. IV. tu mihi (uens

pconjs extulisse inuentū ipsius / vineā & vi- (videris

num: taliaque videns qualia ebriosi faciunt cōmo-

ti & in contumeliā conuersi / prorsus insani pre-

poty. Ip̄m igit Icarion primo dedit palmitem.

verē compotores ipsi ruperunt: ludentes ligonibus.

I. Nihil hoc est quod ais. non enim vinū hec / neque Diony-
sius facit: sed excessus mensurę potatiōis citra deco-
rum se habētis / satiando se puro vino. qui vero modice
biberit: hilarior quidem & iucundior fit. Quod vero Ica-
rus gessit / nihil fecit ulli compotorum.

Sed tu celotypa videris Iuno / & Semeles re-

minisci siquidem calumniaris Dionysium pulcherrimū. *Iunia 23.*

10¹ Ἀφροδίτης· καὶ ἔρωτος· ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

τί δ' ἄ ποτε ὧ ἔρωσ' ἔχουσ' αὖτε τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω
ἄψαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλων, τὴν Ἥραν,
ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνον δ' ἄπειχ' ἡ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκεῖ
νῆσ' ἄπυρρος μὲν σοὶ ἡ δῶς, κενὴ δ' ὄστ' ὦν ἡ φαρέτρα, σὺ
δὲ ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος· Ε· δέδνα δ' αὖτε μητὲρ αὐτῇ· φον
βερὰ γάρ ἐστι, καὶ χαροπὴ, καὶ δεινὴσ' ἀνδρική· ὃ πόταν
οὖν ἐντεινόμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτῇ, ἐπισείψω τὸν λό
φον ἐκπλήττει με, καὶ ὑπὸ τ' ὄμοσ' γίνομαι, καὶ ἄπορ' ῥεῖ
μον τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν· Α· ὃ ἄρ' ἔστι γὰρ οὐ φοβε
ρώτερος ἢ ἡ· καὶ δ' ἔμωσ' ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας·
Ε· ἀλλ' ἐκείνος ἐκὼν προσίεται με καὶ προσκαλεῖται·
ἡ Ἀθηνᾶ δ' ὑφορᾷται ἄει, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέ
στην πλησίον ἔχω τὴν λαμψάδα· ἡ δ' εἰ μοι πρόσσει φη
σὶ, νῆ τὸν πατέρα, τῷ Δοξατίῳ σε Δία πείρασά, ἡ τοῦ πα
τρὸς λαβομένη, καὶ ἐς τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἡ αὐτὴ
Διασπασαμένη· πολλὰ τοιῦτα ἠπειλήσεν· καὶ ὅρ' αὖ δ' ἄρι
μυ, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρόσωπ' ὅτι φοβερὸν ἐχίδ
ναϊσ' κατόκομον· ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδνα· μορμολίτ
εται γάρ με, καὶ φεύγω ὅταν ἴδω αὐτό· Α· ἀλλὰ τὴν μὲν
Ἀθηνᾶν δέδνας, ὥς φησὶ καὶ τὴν γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ
φοβηθεῖς τὸν κεραινὸν τοῦ Διὸς· αἱ δ' ἐμοῦσαι Διὰ τί σοὶ
ἄτρωτοι, καὶ ἔξω βελῶν εἰσιν· ἡ ἡ ἀκείναι λόφον ἐπι
σείουσι καὶ γοργόνας προφαίνουσιν· Ε· αἰδοῦμαι αὐτάσ'
ὧ μητὲρ· σεμναὶ γάρ εἰσι, καὶ αἰεὶ τί φροντίζουσι, καὶ περὶ
ὧδ' ἡν ἔχουσιν· καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλὰσις αὐταῖσι κη
λούμενος ὑπὸ τοῦ μέλουσ· Α· ἔα καὶ ταύτας· ὅτι σεμ
ναί· τὴν δ' Ἄρτεμιν πίνουσ' ἐν νειᾷ ἐν τιτρώσκεισ'· Ε· τὸ μὲν

19 Veneris : & Cupidinis : VENVS.

Quid tādē Cupido, in cā ē: alios deos bello expugna
omnes: louem, Neptunum, Apollinē, Iunonem, Usti
me matrē: a sola ŷo abstinēs Minerva: & aduersus il
lā line igne qdē tibi est fax/vacuaq; iacul' pharetra: tū
ŷo line arcu /iaculādiue arte. C. timeo o ma' ipaz.
midabilis em ē & truculēto aspectu, & ferocita (for
igit' extēdēs arcū peto ipaz: cōcutiēs ga (te virili, qñ
leam deturbat me. & subtrementulus fio. & deijcit
mihi sagittas e manibus. V. Mars num terri
bilior erat: & tñ armis destituiſti ipm & deuicisti.

fax igne

C. Sed ille libens accedit me : & inuitat.
Minerva ŷo obseruat sp. Et quū aliquādo aduola
ui propius admouēs/hñs facē: illa, si me accesseris a
it, per parentē louē, hac hasta te trāssodiam: vel pe
de capiens & in infernū deijciam: aut ipsa
te discerpā. m'ra q; talia minata est. Ad hęc, videt tibi
liter: & in pectore habet faciē quandā horrendā, vi
ris crinitā, quā ego maximopere formido. terri
tat em me: fugio q; qñties aspicio ipaz. V. verū tñ ipaz
Mineruā ties (ut ais) & gorgona / & hmōi: nō (quidē
timens fulmen Iouis. Muse ŷo pp' quid a te
nō vulnerant' / & absq; iacul' agūt: nūqd & illę galeas
tiūt: aut gorgones ostētāt: C. Reuereor ipas (cōcu
ma'. venerandę em sunt: & sp quippiā curāt: & circa
cantū continent. & ego asto sepe ipsis / de
linitus melodia. V. Omitte & has. qñ s' veneran
dę. ipaz ŷo Dianā q; cā nō vulneras: C. Hoc quidē

De Castitate

g 2

Minervę

Musearū

et Dianę

ὅλον δὲ καταλαβεῖν αὐτὴν δίδόντε· φεύγουσ' αἰεὶ διὰ
τῶν ὄρων· εἶτα καὶ ἰδὼν τῖνα ἔρωτα ἦν ἔρξαι· Α· τίνοσ' ὦ
τέκνον; Ε· θήρῃσιν, καὶ ἐλάφω, καὶ νεβρῶν αἰρεῖν τὸ δι-
ωκούσα καὶ κατατοξεύειν· καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστὶν·
ἐπεὶ τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ τοὺς τοξότῃ καὶ αὐτὸν ὄντα,
καὶ ἐκκβόλον· Α· οἶδα ὦ τέκνον· πολλὰ ἐκείνον ἐτόξευσας·
καὶ θεῶν κρίσις· Ζεῦς.

Ἑρμῇ λαβώντων τὸ μῆλον, ἅπιθι ἐς τὴν φρυγίαν παρὰ
τὸν πριάμην παῖδα τὸν βουκόλον· νέμε δὲ τῆς ἰδέης ἐν τῷ
παργάφῳ, καὶ λέγε πρὸς αὐτόν, ὅτι σε ὦ παρὶ κελεύει ὁ Ζεὺς
ἐπειδὴ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἔρωτικά, δικά-
σαι τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ καλλίστη ἐστὶ· τοῦ δὲ ἀγῶ-
νος τὸ ὄδον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον· ὥρα δὲ ἦν καὶ
ὑμῖν ἀντάϊσιν ἅπιέναι πρὸς τὸν δικαστήν· ἐγὼ δὲ ἀποθού-
μαι τὴν δίκαιαν ἐπίσησιν τε ὑμῶν ἀγαθῶν· καὶ εἰ γε δίδου-
τε ἦν ἡδέως, ἂν ἅπασιν νενικύιασ' εἶδον· ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη
μὲν τὸ καλλιστεῖον ἀπιδόντα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι τοῖς
πλείοσι· διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς ἐν ἐπιτελείῃ ὑμῖν δικα-
στής· ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς δὲ φρυξέφ' ὅν ἅπιτε βασιλικὸς
ἐστὶ, καὶ γανυμῆδους τούτου ζυγυγενῆς, τ' ἄλλα δὲ ἀφελῆς
καὶ ὄρεος, κόνει ἅντισιν αὐτὸν ἀπαζιώσειε τοιαύτησ' ἔχασ·
Ἄφρο· ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισκήσει-
ας ἡμῖν δικαστήν, θαρ' ῥοῦσα βαδίζομαι πρὸς τὴν ἐπί-
δειξιν· τί γάρ ἂν καὶ μακάσαιτό μοι; χρὴ δὲ ταῦτα σ-
ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον· ἦρα ὅν δ' ἡμεῖς ὦ Ἄφροδίτη
δεδίαμεν, ὅν δ' ἂν ὁ ἄριστος ἐπιτραπῇ τὴν δίκαιαν,
ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον ὅστις ἂν ἢ τὸν παρὶν· Ζεὺς·
ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ θεῶν ἀτερ σύνδοκέει; τί φησ; ὡς αὐτὸς ἔφθ.

oīno ē in cā. neq̃ em̃ dephēdere hāc possū. Fugit sp̃ p̃
mōtes. deiñ & suū q̃ndā nūc amat Cupidinē. A. quē
gnate? C. feras/cervos/& hyñulos ut capiat ī (nā o
sectans: sagittis cōficiēs:& p̃sus circa hmōi occupat̃
tam& si fratrē eius: qui & ipse arcu valet:
feritq̃ em̃us. V. Noui fili. sepe illū sagittis cōfecisti.

10

Deorum iudicium. IVPITER.

Mercuri/adciens hocce pomū/ abi in Phrygiam ad

Luna. 31.

Priami puerū bubulcū. pascit aut̃ Idē in

Gargaro. & dic ad ip̃s: Qm̃ tibi Paris/imperat Iupit̃
q̃nqdē pulcher es & sapiēs circa res amatorias:iudica
re Deas/quē ipsarū pulcherrima sit. Eius certami
nis p̃m̃ium vincens capiat pomum. Tempus ỹo iam
vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recu

so arbitrandi munus/equaliter vos amās. Siquidē, q̃
erat iucundū/omnes videre vicisse. Alioqñ necē est
uni summā pulchritudinē reddentē/ oīno odiū subire
plurimarū. p̃pt̃ hęc ip̃e mīe idoneus fuero vobis iu

dex. Iuuēis ỹo ip̃e troiāus, ad quē abitis regius

est Ganymedes, huius cognatus: in reliquis simplex
& mōtanus. nēoq̃ dedignabit̃/qcqd̃ huic visū fuerit.

V Ego quidē Iupit̃/& si Momon ip̃s rephēsiōis deū
eris nobis iudicē: confidens ibo ad osten (stitu
tatiōez. in q̃ em̃ rephēderet me? Op̃s ỹo & his duabo
placere hoīem. Iuno. Neq̃ nos Venus

timemus: neq̃ Mars tuus suscepit arbitrium:

sed recipimus hunc quicunq̃ fuerit Paridem. Iupit̃.

Nūqd̃ tibi hoc filia si placere videt̃: qd̃ ais cauereris.

g. 3.

Indicium Davidis,

καὶ ἐρυθρίᾳς ὃ ἐστὶ μὲν ἴδιον τὸ αἰδέσθαι γὰρ ταῦτα
ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπινεύεις δὲ δ' ἄλλω· ἄπειτε οὖν, καὶ
ὁπῶς μὴ καλεπήνκτε τῷ δικαστῇ οἱ νενικημένοι, μὴ δὲ
κακὸν ἐντρίψετε τῷ νεανίσκῳ· οὐ γὰρ οἶδ' ὅτε ἐπίσης εἴ-
ναι καλὰς πάσας· **μικρ.** προϊόμεν' ἐνθ' ἡσ φρυγίας·
ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτε
μοι, ἢ θάρ' ῥεῖτε· οἶδ' ἄγε γὰρ τὸν πάριον· νεανίας ἐστὶ καλὸς
καὶ τ' ἄλλα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνει μὴ κακώτατος·
οὐκ ἂν ἐκείνος δικάσειε κακῶς· **αφρο.** τοῦτο μὲν ἅπαν
ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ, δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν
δικαστήν· πότερά δὲ ἄγαμος ἐστὶν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις
αὐτῷ σύνεστιν; **ερ.** οὐ πάντεώς· ἄγαμός ἐστιν ὃ **αφρο.**
δίτη. **αφ.** πῶς λέγεις; **ερ.** δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν
ἰδαία γυνή, ἡκανὴ μὲν, ἄγροικος δὲ ἢ δεινὸς ὄρειος· ἀλλ'
οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ ἔοικε· τίνοος δ' οὖν ἐνεκα ταῦτα
ἐρωτᾷς; **α.** ἄλλως ἡρόμην· **αθηνα.** παρὰ τρεσβεύεις
ὃ οὗτος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος· **ερ.** οὐ δὲν ὃ **αθη.**
ὃ δεινόν, οὐ δὲ καὶ ὑμῶν, ἀλλ' ἤρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ
πάριος ἐστίν· **αθη.** ὥς δὲ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;
ερμης. οὐκ οἶδ'· φησὶ δ' οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθόν, οὐκ
ἐξεπίτηδες ἤρετό με· **αθηνα.** τί οὖν; ἄγαμος ἐστίν;
ερμης. οὐ δοκεῖ· **αθηνα.** τί δὲ, τῶν πολεμικῶν ἐστὶν
αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξος τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος;
ερμης. τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρὴ,
νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τύχην, καὶ βούλεσθαι ἂν
πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας· **αφροδίτη.** ὁ
ρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐ δὲ προσεγκαλῶ σοι τὸ
πρὸς αὐτήν

& erubescis? Est propriū erubescere quidē ob hæc
vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igit̃: &
ne difficiles sitis iudici vict̃: neq̃
malum inferatis iuueni. nō em̃ possibile est: equalit̃ es
se pulchras oēs. Mer. Procedāus statim in Phrygiā.
Ego quidē ducens: vos vero non tarde sequimini
me: & cōfidite. Noui ego Paridē: iuuenis est pulcher:
& in reliq̃s amatorius: taliaq̃ iudicare sufficiētissius.
non ille iudicauerit male. Ve. Hoc quidem totum
bonum: & ad me dicis hoc: iustum nobis esse
iudicem. Num yō sine uxore est ip̃e? An & mulier
cū ip̃so cōuersat̃? M. Non oīnō sine uxore ē Ve
nūs. V. Quō dicis? M. Videť qdā cū ip̃o cohabitāť
ex Ida mulier: sufficiēs qdē/agrestis yō & valde mō
nō admodū adhibeť mētē ip̃i videť. Cuius (tana. S3
infrogas? V. Alioqñ infrogabā. Mi. (igť rei grā hęc
heu ip̃e priuatī huic cōicās. M. Nihil (Cōpacisceris
ua molestū: neq̃ de vobis: s3 infrogabat me: (Miner
Paris ess3. Mi. ver̃tñ qd hoc nī? (an ne sine uxore
M. Nō noui. ait yō: q̃ alioqñ subie (miū anxia q̃rit?
exposito infrogauit me. Mi. qd igť (rit ī mēoriā: nec
M. nō videť. Mi. qd yō rer̃: belli? (sine uxore ē?
ip̃i desiderīū: an gl̃ie cupido: ṽl oīno ē bu (car̃ est ne
M. Certe verū nō possū diceť: cōjceť yō (bulcus?
iuuenem existentem hęc appetere: velleq̃ (opt̃?
primū ip̃m esse circa pugnās. Ve. Vi
des? Nihil ego conqueror: neq̃ increpo/ q̃
ad hunc

ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμτοίμοίρων γάρ, καὶ οὐκ ἀφροδίτῃς τὰ ταῦτα· Ἑρμῆς· καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ αὐτά με ἤρετό· διὸ μὴ καλεπῶς ἔχε, μὴ δ' οἶον μειονεκτεῖν εἰ τι καὶ ταύτη κατὰ τὸ ἀπλοῦν ἀπεκρινάμην· ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἦδη πολὺ προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀσέβων, καὶ σχεδὸν γε κατὰ τὴν φρυγίαν ἐσμεν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰδμύδω, καὶ τὸ τὰς γαρον ὅλον ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν Δικαστὴν τὸν πόριμ· ἦρα· ὅπου δέ ἐστιν ἔδον γὰρ κ' αἰμοὶ φαίνεται· Ἑρμῆς· ταύτη δ' ἦρα πρὸς τὰ λαίλα σκόπει, μὴ πρὸς ἀκρῶ τῷ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν δὲ τὸ αὐτὸν καὶ τὴν ἀγέλην ὁρᾷς· ἦρα· ἀλλ' οὐκ ὁρῶ τὴν ἀγέλην· Ἑρμῆς· τί φησὶ οὐκ ὁρᾷς βοῖδ' ἵνα κατὰ τὸν ἑμὸν οὐτωςὶ Δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, καὶ τινὰ ἐκ τοῦ σκοπέλου καταδέοντα καλαῦροπα ἔχοντα, καὶ ἀνείργοντα μὴ πρόσω Δία σκιδνίσθαι τὴν ἀγέλην; πρὸς ὧρῶ νῦν, εἰ γε ἐκείνός ἐστιν· Ἑρμῆς· ἀλλ' ἐκεῖνος· ἐπεὶ δὴ δὲ πλωσίον ἐσμεν ἐπὶ τῆς γῆς εἰ Διὶ κατὰ πάντας βοδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθεπτάμενοι· ἦρα· εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν· ἔπει δὲ καταβεβήκαμεν ὥρα σοι δ' Ἀφροδίτῃ προῖέναι, καὶ ἠγείσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ· σὺ γὰρ ὥς τὸ εἰκὸς ἔμπειρος εἶ τοῦ χωρίου πολλῶν, ὥς λόγος, καθελθοῦσα πρὸς Ἀγκίσκην· Ἀφ· οὐ σφόδρα δ' ἦρα τούτοις ἄχθομαι τόις σκώμασιν· Ἑρμῆς· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ὑμῖν ἠγίσομαι· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνδ' ἐτρίψατ' ἦδη, ὅποτε δὲ Ζεὺς ἦρα τοῦ μείρακίου τοῦ φρυγός, καὶ πολλῶν δ' αὖτε ἦλθον ὑπ' ἐκείνου καταπεμφθεῖς εἰς ἐπὶ σκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὅποτε ἦδη ἐμ' αἶτω ἢ συμπαρισταίμην αὐτῷ· καὶ συνεκούφιζον τὸν κα·

uatū iocueris . de portione em̄ / & nō de Venere talia
ant. M. Et ipsa incōsulte hęc me interrogatiō nō
poleste adcipe: neq; puta te minus hiturā / si qppia et
mplicit̄ rīdi. S; int̄ea q; loquimur / nūc mltū (huic
procedentes / diuellimus nos a stellis: & fere circa
Phrygiā sumus. Ego vō & Idam video / & Gar
arum totū exacte: & (si quidē nō fallor) ip̄m quoq;
estrū iudicem Paridem. IV. Vbi est? non
m̄ mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno / ad leuam
vide: non ad sumitātē montis: ad latus ubi
ntū & gregem vides. IV. Sed non video gre
gem. M. Quid ais? Non vides bucculas s; m̄ meū
unc digitū / ex medijs petris procedentes: &
uendā ex scopulo decurrentē / pedum habentem: &
prohibentem ulterius dispergi gregem. IV.
Video nunc. Vtiq; ille est. M. Sed ille. Quoniam
m̄ vō ppe sumus: ad terrā (si visus fuerit) cōsistentes
proficiscamur: ne turbemus ip̄m / superne de impro
viso deuolantes. IV. Bene dicis. & sic facimus.
Postq; vō descēdius: oportunū tibi venis / pcedere et
monstrare nobis viā. tu em̄ (ut verisimile est) experta
locum / sepe (ut sermo est) descendisti ad Anchis
en. Ve. Non multū Iuno / his tristior scom
natibus. M. Verūtamē ego vos ducam. etenim
p̄pe versatus sum in Idā / qñ lupit̄ amabat adolescentē
Phrygiū: & sepe huc veni ab illo de
missus: ut specularer puerum. & quando iam in
aglā mutatus erat / si volauī cū ip̄o: & parit̄ subleua
h (bam for

λόν· καὶ εἶγε μέμνημαί, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸς
ἀνὴρ πασεν· ὁ μὲν γὰρ τότε ἔτυχεν σὺρίζων πρὸς τὸ ποίμ
νιον· καταπτάμενος δὲ ὕπαισθεν αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, κούφως μὲν
λατῶις ὄνυξι περιβαλὼν, καὶ τῷ σώματι τῇ ἐπὶ τῇ κεφ
λῇ τιάραν Δακῶν, ἀνέφερε τὸν πόδα τετραγυμένον καὶ τὸ
τραχήλῳ ὥπεσ τραμμένῳ ἐς αὐτὸν ὀρθοβλέπωντα· τότε ἐὺ
ἐγὼ τὴν ρύριγγα ἔλαβον, ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ· ἀλλὰ γὰρ ὁ Δικαιτῆς ὄντοσὶ πλησίον, ὥς προσε
πομεν αὐτόν· χαίρει δὲ βουκόλε· παρὶς· νῆ καὶ σύ γε ὦ νεο
νίσκε· τίς δέ· ὦρ δ' εὖρ ἀφίζαι πρὸς ἡμᾶς· ἢ τίνας τα
τας ἄγεις σᾶς γυναικας· ἐν γὰρ ἐπιτήδισι ὄρεο πλεί
ούτω γε οὐσας καλᾶς· εἰ· ἀλλ' ἐν γυναικας εἰσὶν· ἦσαν
δὲ ὦ πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ Ἀφροδίτην ὄρᾳ· καὶ μέ τὸν Ἔρ
μῆν ὥπεσειλεν ὁ Ζεὺς· ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὥχρισθαι καὶ μὴ
δέδωθαι· χαλεπὸν γὰρ ὄνδερ· κελεύει δέ σε Δικαστὴν γενέσ
θαι τοῦ λαλλοῦσ' αὐτῶν· ἐπεὶ δὴ γὰρ φησι, καλὸς τε αὐτὸς
εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τῇ γυνώσι μετὰ βέβαιον τοῦ δ
ἀγῶνος τὸν ὄβλον εἰσὶ ἀναγνούς τὸ μῆλον· ἀλλ'· φερ
ῖδω τί καὶ βούλεται· καὶ καλὴ φησι λαβέτω πῶς ἂν οὐμὲν δέσ
ποτα Ἔρμῃ, Δυσσείην ἐγὼ θυτὸς αὐτὸς καὶ ἄγροικος ὢν,
Δικαστὴς γενέσθαι παραδοξοῦ θέας, καὶ μείζονος ἢ κατὰ
βουκόλον· τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἀβρῶν μᾶλλον καὶ
ἀστικῶν· τὸ δ' ἐμὸν αἶγα μέραι γὰρ ὥστερα ἢ καλλίων,
καὶ δάμαλις ἄλλῃς δαμάλεως τάχ' ἂν Δικασαίμι κατὰ
τῇ τέχνῃ· αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλαί, καὶ οὐκ οἶ
δ' ὅπως ἀντὶς ἀπὸ τῆς ἐτέρας ἐπὶ τὴν ἐτέραν μεταγάγοι
τῇ ὅτιν ἀποσπάσας ἐν γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως·
ὅλ' ἐνθά αὖ ἀπερείστ

nosum. & utiq; memini: ab hac petra ipsum
furripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud o-
mne. Deuolans yō post ipm lupi, leniter val-
de unguibus circumuolans: & ore supra ca-
put tiaram mordens: sustuli puerum turbatum, &
collo conuerso ad ipm respicientem. Tunc
ego fistulam coēpi. deiecerat em̄ ipsam prę-
timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter allo-
quamur ipm. Salue bubulce. P. Et tu quidem iu-
uenis quis proinde es, qui huc puenis ad nos? Vt q̄s
ducis mulieres? non em̄ idoneę s̄ in montib; versari
adeo pulchrę: Mer. Non mulieres sunt. Iunonem
vero o Paris, Mineruā, & Venerē vides. & me Mer-
curiū misit lupi. Sed pp̄t quid tremis & pallefcis? ne
time. molestū em̄ nihil est. Iubet autē te iudicem ef-
fe pulchritudinis ipar. Qñqdē em̄ ait: pulcher ipse
es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudiciū omitto. Huius
certaminis premiū scies electionis pomū. P. Age,
scio quid velit, pulchra ait/ accipiat. q̄ pacto igitur do-
mine Mercuri, possē ego mortali p̄e et agrestis exñs/
iudex fieri iopinatę speculatiōis, maioris q̄ q̄ ptineat
bubulcū? eqdē talia iudicare/ delicatorę magis est (ad
urbanorę. At ego capra ne capra sit pulchrior, (&
& iuuenca alia iuuenca, forsitan iudicarem ex
arte. Hę yō omnes eque pulchrę sunt: necq; no-
ui, quo pacto quispiā ab altera transferatur
aspectū diuellēdo. Nō em̄ vult ituitus abstineř facile:
sed ubicūq; inheferit

τὸ πρῶτον, τοῦτ' ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπαίνει· καὶ ἐπ'
ἄλλῳ μεταβῆ, καὶ φησὶν καλὸν ὄρεσθαι, καὶ παραμένει, καὶ
ὑπὸ τῶν πλησίων παραλαμβάνεται· καὶ ὅλως περιέχου-
ταί μοι τὸ κάλλος ἀντῶν, καὶ ὅλον περιείληφέ με, καὶ ἄκ-
θουμαι ὅτι μὴ καὶ τοὺς ὅσους ὁ ἄρτος ὅλως βλέπειν δύ-
ναμαι τῷ σώματι· δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικάσαι, πα-
σαις ἀποδύουσιν τὸ μήλον· καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ταύτην μὲν
εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ὡς ἀδελφὴν καὶ γυναικα, ταύτας
δὲ θυγατέρας· πῶς οὖν καλεσθῆ καὶ δύνως ἢ κρίσις;
Ε· οὐκ οἶδα· Πλὴν δὲ καὶ οἰόμενοι ἀναδύναι πρὸς τοῦ Διὸς
κεκλευσμένον· ΑΛΕΞ· ἐν τούτῳ ἔρμῃ πείσαι· αὐτὰς
μὴ καλεσθῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημένους, ἀλλὰ
μόνον τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν· Ε· δύνω
φασὶ ποιεῖν· ὥρα δέ σοι ἦδη περαίνειν τὸν κρίσιμ· ΑΛ-
ΠΕΙΡΑΣΟΜΕΘΑ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐκείνο δὲ πρῶ-
τον εἰδέναι βούλομαι, πότερά ἐξαρχέσει σκοπεῖν αὐτὰς
ὥς ἔχουσιν, καὶ καὶ ἀποδύσαι δείξει πρὸς τὸ ἀκριβέστερον
ἐξετάσεως; Ε· τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ· καὶ
πρόσαπτε δ' ἔπειτα καὶ θέλεις· Π· δ' ἔπειτα καὶ θέλω; ΓΥΜΝΑΣΙ-
ΔΕΙΝ ΒΟΥΛΟΜΑΙ· Ε· ἀπόδυντε ὡς αὐταί· σὺ δ' ἐπισκόπει·
ἐγὼ δ' ἀπεστράφη· ΑΦΡΟ· νομῶς ὡς πάρι· καὶ πρώτη γὰρ
ἀποδύσομαι, ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνος ἔχω τὰς ὡλέ-
θρας λευκάς, μηδ' ἐτὶ βούλωσις εἶναι μέγα φρονῶ· ἐπίσκο-
πέειμι πάντα καὶ ὁμοίως καλῇ· ΑΘΗ· μὴ πρότερον ἂν
τὴν ἀποδύσῃ ὡς πάρι, πρὶν ἂν τὸν κέστον ἀπύθῃται· ΦΑΡ-
ΜΑΚΙΣ ΓΑΡ ἔστι, μή σε καταγοντεύσῃ δὴ αὐτοῦ· καὶ τοι γὰρ
ἐχρῆν μὴ δ' ὅτῳ κεκαλωπισμένῃ παρῆναι, μὴ δὲ τοὺς
αὐτὰ ἐν τετραμμένῃ χρώματα καθάπερ ὡς ἀλκίως ἔτῃ·

primo/hoc detinet: quodq; p̄sens est laudat, & si in
aliud trāfferē: illud q̄q; pulchrū videt: in illo morat̄: &
ob hoc propius cōprehēdit. Et prorsus confundi
tur mihi pulchritudo ip̄arū: atq; oīno capit me. & tri
stor, q̄ non ip̄e quēadmodū Argus toto aspicere pos
sum corpore. Videor itaq; mihi pulchre iudicasse: om
nibus reddēs malū. Eteṁ rursus & hoc in re est, huic
esse contigit Iouis sororem, & uxorem: has
yo filias. q̄ pacto igit̄ nō difficile fuerit & tale iudiciū?

M. Hoc nō noui. verū nō est quare recuset̄ Iouis
imperīū. P. Ob hoc Mercuri, crediderim ip̄as
non difficiles futuras mihi geminas deuictas: si
tṁ oculorū deprehendero vitium. M. Sic
aiūt se facturas. Tēpus yo icūbit tibi nūc exeq̄ndi iu
Tētemus, qd em̄ agat quis? Illud yo pri^{or} (diciū. P.
mum scire volo: sufficiat ne considerare ip̄as
quēadmodū se habent: an & subire nece sit, exactam
īdaginē? M. Hoc qdē ad te ptinebit: qui iudex es.
īpera q̄dcūq; velis. P. q̄dcūq; & volo? Nudas vi
dere desydero. M. Exuite vos. Tu yo cōtemplare.
ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem
exuar: ut cogooſcas, q̄ non solas habeo ul
nas cādidās: neq; bouinis ocul̄ p̄dita, m̄stū glōrior. q̄
sum oīb; similē pulchra. Min. Nō prius i^{ter} (liter
p̄sam exueris Paris, anteaq; cestū deponat (incan
tatrix em̄ est) ne te incantauerit p̄ ip̄m. Atqui
cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq;
oblitam fucis, haud aliter q̄ fornicā

(tot & tātis

h. 3

Cistis
Veneris
hor est
Cingulum

ραρτίνᾳ, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν. π. εὐ λέ-
γουνσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀποθόν. ἀφρο. τί οὖν οὐκί
καὶ σὺ Ἀθηνᾶ τῇν κόρυν ἀφελούσα, φίλῃν τῇν κεφαλὴν ἐπι-
δεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστὴν φο-
βείσ; ἢ δέχασ μὴ σοι ἐγγύχηται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμά-
των, ἄνεν τοῦ φοβεροῦ βλέπομενον; ἀθῆ. ἰδού σοι ἡ κόρυς
αὕτη ἀφίρηται. ἀφρο. ἰδού σοι καὶ ὁ κεστός. ηῤα. ἀλλ'
ἀποδυσόμεθα. π. ὦ Ζεῦ, τεράστια τέῃς θεᾶς, τοῦ κάλλος,
τῇς ἡδονῆς. οἷα μὲν ἡ παρθένος; ὥς δὲ βασιλικὸν αὐτῇ
καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, καὶ ἀνθρώπῳ ἄξιον τοῦ Διός, ὅρᾳ δὲ
ἡδέως καὶ γλαφυρόντι, καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν. ἀλλ'
ἦδη μὲν ἄλλος ἔχαστῃς ἐνδαιμονίας. ἐ. δοκεῖ δέ, καὶ ἰδίᾳ
καὶ ἑκάστῃ ἐπιδείμν βούλομαι. ὥς νῦν γε ἀμφίβλῳς εἰμι,
καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅτι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τὰς ὀφείας πε-
ριστόμενος. ἀ. δύτῳ ποιῶμεν. π. ἄπειτε οὖν αἱ δύο, σὺ
δὲ ὦ ηῤα περίμενε. η. περιμένω, καὶ ἀπειδᾶν με ἀκριβῶς
ἴδῃς, ὥρᾳ σοι τ' ἄλλα ἦδη σκοπεῖν, εἰ καλὰ σοι τὰ δῶρα
τῇς νίκης τῇς ἐμῆς. ἡ. γὰρ με ὦ παρὶ δικαστῆς εἶναι κα-
λὴν, ἀτάσκησ' ἔσῃ τῇς Ἀσίας δεσπότῃς. π. οὐκ ἐπὶ δώ-
ρις μὲν τὰ ἡμέτερα, πλην ἀλλ' ἄπειθι πεπραγέται γὰρ
ἄπερ ἄν δοκῇ. σὺ δὲ πρόσθι Ἀθηνᾶ. ἀθῆ. παίρῃς κἄ σοι.
καῖτα ἡ. με ὦ παρὶ δικαστῆς λαλῇν, δύποτε ἥττωρ ἄπει ἐκ
μάχης, ἀλλ' αἰ κρατῶν. πολεμιστὴν γὰρ σὲ καὶ νικηφόρον
ἀπεργάζομαι. π. οὐδὲν Ἀθηνᾶ δέ μοι πολέμου καὶ μά-
χης. εἰρήνη γὰρ, ὥς ὅρᾳς, τα νῦν ἔσχει τῇν φρυγίαν τε καὶ
λυδίαν, καὶ ἀπολέμῃτος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή. θαρ' ἔρε
δὲ, οὐ μειονετήσεις γὰρ. καὶ ἄν μὴ ἔσῃ δῶρις δικάζω-
μεν. ἀλλ' ἐκινῶτε ἦδη καὶ ἐπίθου τῇν κόρυν

riā q̄ndā: s; nudā p̄chritudinē demōstrari. P. Bñ di-
cunt de cestu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerua galeā remouēs, tenue caput de-
monstras: sed cōcutis galeam: & iudicem ter-
res? An times/ne arguat glaucedinem oculo-
rum, si intēritus aspiciat? Min. En, tibi galea
ip̄a aufertur. V. Ecce tibi cestus. IV. Sed
exuāur. P. O Iupit̄/portētū visiōis, o p̄chritudiez,
o voluptatē. Qual̄ q̄dē virgo Min. q̄z yō regiū q̄ddā
& venerāde icedit: & vere digna ē Ioue: aspe- (Iuno
iucūdo ac benigno q̄dā: blādeq; fr̄sit. S; (ctu p̄ide
iam satis habeo sc̄licitatis. Si videt̄, priuatim
ad unāquāq; inspicere volo. q̄z nūc quidē ābiguus sūt
& non noui ad quid respiciā, undiq; aspectum di-
uellens. V. Sic faciāus. P. Abite igit̄ vos duę, tu
yō Iuno mane. I. Maneo, & postq; me exacte
videris: t̄pus erit tibi & alia iā cōsiderare, si pulchra tibi
vincā ego. Si em̄ me Paris, iudica (dona mea videāt̄:
chrā: totius eris Asię dñs. P. Nō cer̄ (ueris eē pul-
na q̄ nobis accedēt/ver̄ alia cōiecturā faciēt (te do-
q̄ videbunt̄. Ver̄ tu accede Miner. Mi. Ad sū tibi.
Et postq; me o Paris, iudicaueris pulchrā: nūq; victus
pugna/s; sp̄ vicēs, bellicosū em̄ te, victoriā (abibis ex
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
gna, pax em̄ (ut vides) nūc habz Phrygiā & (& pu-
Lydiaz: & sine bello nobis ē patrię p̄cipatus. Cōfide
yō, nō minus habebis, equidē nō pp̄t dona iudicabi-
mus. Sed induere nunc imponeq; galeam.

ἱκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρῆνα καιρὸς· Ἀφ·
αὐτῇ σοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπει καὶ ἔμ' ἀκριβῶς μηδὲν
παρὰ τρέχω, ἀλλ' ἐνδιστρίβω ἐκάστῳ τῶν μελῶν· εἰ δέ
θέλεις ὦ καλέ, καὶ τὰδε μου ἄκουσον· ἐγὼ γὰρ πάλαι δ
ῥῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁποῖον οὐκ οἶδα, εἴ τινα ἑτε
ρον ἢ φρὺγία τρέφει· μοι καρίζω μὲν τοῦ κάλλους· αἰτιῶμαι
δὲ τὸ μὴ ἀπολιπνύντα τοὺς σκοπέλους ἢ τὰντα σῖτάς πέ
τρας κατ' ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρι
μῖα· τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσεις τῶν δρῶν; τί δ' ἄμ' ἀπο
ναντο τοῦ σοῦ κάλλους αἰ βάς; ἔπρεπε δὲ ἦδη σοι γεγα
μμέναι, μὴ μὲν τοι ἄγρικόν τινα καὶ χωρίτιμ, οἷαι κατὰ
τὴν ἰδὴν αἰγυνοῖκεσ, ἀλλὰ τινα ἐκ τῆς ἑλλάδος, ἢ ἀργε
ον, ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ λοκάιναν· δία περ ἢ ἐλένη ἐστὶ νέα,
καὶ καλὴ, καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττω ἐμοῦ· καὶ τὸ δὴ μέγι
στον, ἐρωτικὴ· ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεάσαιτό σε, οἷα
ἐγὼ, πάντα ἀπολιπνύσῃ, καὶ παρὰσχούσῃ ἐαυτὴν ἐκδο
τον ἔφεται καὶ συνοικήσει· πάντως δὲ καὶ σὺ ἀνέκοις τί
περὶ αὐτῆς; π· οὐδὲν ὦ Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἡδέως ἄμ' ἀ
κούσαι μί σου τὰ πάντα δηγνόμενος· Ἀ· αὕτη θυγάτηρ
μὲν ἐστὶ λήδας ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέσκη
νύκνος γερόμενος· π· ποία δέ τίς τὴν ὄψιν; Ἀ· λευ
κὴ μὲν, οἷαν εἰκόσ' ἐκ κύκνου γεγενημένη· ἀπολὴ δέ, ὥς ἐμ
ὦν τρεφείσῃ· γυμνάς τὰ πολλὰ καὶ παλαιστικὴ, καὶ οὕτω
δὴ τί περισπούδαστος, ὥστε ἢ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσ
θαι τοῦ θεσέως, ἄωρον ἔτι ἄρπάζαντος· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
πρὸς εἰς αὐτὴν κατέστη, πάντες δι' ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
τὴν μινεΐαν ἀποκύνθησαν· προσκρίθη δὲ Μενέλαος τοῦ πελο
ποιδῶν γένους· εἰ δὲ θέλεις, ἐγὼ σοι καταπαράξομαι τὴν γὰ

sufficientē em̄ vidi te. Venerē adesse tempus est. V.
Ipa tibi ego ppe sū. cōtēplare undiq̃q̃ diligent, nihil
omittens: sed imorans unicuiq̃ membrorū. Si vero
vis o pulchre, & hęc mea audi obsecro. Ego olim vi
dens te iuuenem pulchrū qualē vix noui, si alte
rū Phrygia nutriet. bt̄m v̄o te reddā p̄chritudine. Cō
v̄o hoc: q̃ nō relinquēs scopulos & hāsce pe
(q̃ror
tras/in urbe viuis. equidē corrumpis formā in soli
tudine. Quid em̄ tu frui queas mōtibz: q̃d deniq̃ cu
rant tuā pulchritudinē boues: Deteret nāq̃ iā te ux
rem ducere: nō agrestem & indigenā. quales in
Ida mulieres sūt: sed quandā ex Grēcā, Argo,
vel Corintho: aut certe Lacenā, q̃l̄ Helena est iuuenis
& pulchra, nihilq̃ minor me. Et hoc maxi
mum: amatoria est. Illa em̄ si solū spectauerit te: noui
ego: omnia relinquet: & lētam se tra
dens/sequet̄: & cohabitabit. Nū v̄o audieris nōnihil
de ipsa: P. Nihil Venus. Nunc v̄o iucunde au
direm, te omnia narrante. V. Hęc filia
est Ledæ illius pulchrę, ad quā Iupiter deuolauit
cygnus factus. P. Quā v̄o ip̄a ē aspectu: V. Cā
dida, quēadmodū verisile est eē ex cygno, p̄genitā te
ouo pducta: exercēs se sepe: & lu (nera deniq̃: & in
utiq̃ affectabilis: ut & bellū p̄pt̄ ip̄az (ctatrix. & adeo
Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. verē em̄ (fuerit
q̃ ad florē etatis deuenit: oēs optimi achi (uero post
desponsationē obtulerūt se. Dolectus v̄o (uorē ad
poneso gñe. Att̄ si velis, ego (Menelaus ex Pelo
i (tibi p̄ficiā nu

μορ· π· πῶς φῆσ' τὸν τῆς γέγαμμενῆς· Ἀ· νέος ἔ
σύ καὶ ἄγριος· ἐγὼ δὲ οἶδα ὥς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾶν·
π· πῶς· ἐθέλω γάρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι· Ἀφρο· σύ μὲν
ἀποδύμῃσεις ἐπὶ θέῃ δὴ τῆς ἑλλάδος· καὶ περὶ ἄρ' ἀφί-
κη ἔσ' τῇ Λακεδαίμονι, ὅφεται σε ἡ ἑλένη· τὺν τεῦδε δὲ
ἐμὸν ἄρ' εἴη τὸ ἔργον· ὥπως ἐρασθήσεται σου, καὶ ἄκολον
θήσει· π· τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναι μιν δοκεῖ, τὸ ἄπο
λιποῦσαν τὸν ἄνδρα, ἐθελῆσαι βαρβαρῶ καὶ ξένῳ συνε-
πλεῦσαι· Ἀφρο· θάρ' ἔρ' ἔργον γε ἔνεκα παῖδε γάρ μοι
ἔσ' τὸν Δύω καλῶ ἱμέρος, καὶ ἔρως, τοῦτω σοι παραδώσω
ἡγεμὲν τῆς ὁδοῦ γενησομένῳ, καὶ ὁ μὲν ἔρως ὅλως πα-
ρελθὼν ἔσ' αὐτῇ, ἀναγκάσει τὴν γυνῶκα ἔρᾳ, ὁ δ' ἱμέρος
αὐτῷ σοὶ περιχυθεὶς τοῦθ' ὥς ἐς ἱμερτόν τε, θήσει καὶ
ἐράσμιον· καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα δέξομαι καὶ τῶν χα-
ρίτων ἄκολουθεῖν, ὅπως αὐτὴν ἀναπαύσομεν· π· ὅπως
μὲν τόχα χωρήσει ὄϊον ὃ Ἀφροδίτῃ· πλήρ' ἐρῶ γε ἡδὴ
τῆς ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ ὁρᾷ αὐτὴν ὁίομαι, καὶ
πλέω ἐνθὺ τῆς ἑλλάδος, καὶ τῆς σπάρτης ἐπιθεμιῶ, καὶ ἐπεί-
ναιμι ἔχωρ τῇ γυνῶκι, καὶ ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα
ἡδὴ ποιῶ· Ἀφρο· μὴ πρότερον ἐρασθῆς ὃ πάρι, πρὶν ἐμέ
τὴν προμνήστρια καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρί-
σει· πρέπει γάρ καὶ μὲν νυμφέρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, καὶ ἑορ-
τάζειν ὅμα καὶ τοὺς γάμονα, καὶ τὰ ἐπιθήκεια· πάντας
γάρ ἐνεστί σοι τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ
μήλου πρίσθαι· παρὶς· δέδοικα μὲν μου ἀμελήσεις
μετὰ τὴν κρίσιν· Ἀφροδίτη· βούλει ἐπομόσομαι· πα-
ρὶς· μωραμῶς, ἀλλ' ὑπόσχου πάλιν· Ἀφροδίτη· ὑπὶ
σχοῦμαι δὴ σοὶ τὴν ἑλένην

nuptias. P. q̄ pacto ais, eius q̄ iā nupta ē. V. Iuueis es
tu & agrestis: ego aut̄ scio quō opteat talia facere.
P. Quomodo? volo em̄ & ip̄e scire. V. Tu
peregrinaberis ut specularis Gr̄ciā, & postq̄ puen-
eris in Spartam/ videbit te Helena. Tū vero
mei fuerit operis, quō amore capiat̄ tui: & sequa-
tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt̄: vt de-
ferat virū: velitq̄ barbaro ac hospiti iungi
nauigio. V. Confide. huius rei causa pueri mihi
sūt duo pulchri, Desideriū, & Cupido, hos tibi p̄bebo
duces vię futuros. & Cupido prorsus ac-
cendet ip̄am: cogetq̄ mulierē amare. Desiderium
tibi ip̄si imissuz, si qd̄ in te est desiderabile, ponet &
amabile. Ip̄a ȳo astans/ rogabo & Gra-
tias ut sequant̄: oēs q̄ sic ei p̄suadeamus. P. Quō
forsitan procedat incertū est Venus, ver̄ amo iam
Helenā: neq̄ noui quō: & itueri ip̄az mihi videor: na-
uigo q̄ statim in Gr̄ciā: & ad Spartā p̄ficiscor: ac ar-
deo habere mulierē: & tristor q̄ non omnia hæc
facio. V. Non prius amatus fueris Paris, q̄ me
d̄spōdēdi mediatricē, et nuptiar̄ ducē d̄signaueris iu-
dicio. decet em̄ & me victoriā r̄ferētē vob̄, si p̄adeē:
lebrareq̄ parit̄ nuptias & p̄mia victoriæ. omnia
em̄ insunt tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc
pomo comparare. P. Timeo ne me neglexeris
post iudicium. Venus. Vis iurem? Pa-
ris. Nequa q̄, sed promitte rursus. Ve. Pro-
mitto utiq̄ tibi Helenam

παραδώσειν γυνῆν καὶ ὁκολουθήσειν γε ἔτι αὐτόν, ἢ ὀφεί-
ζεσθαι παρ' ὑμῶν εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴν παρέσομαι, καὶ
συμπεράξω τὰ πάντα. π. καὶ τὸν ἔρωτα, ἢ τὸν ἴμερον,
καὶ χάριτας ἄξιός· Α. θοῶ' ῥε, καὶ τὸν πόθον, ἢ τὸν ἴ-
μέναιον πρὸς τοῦτο παραλίχομαι. π. ὁκοῦν ἐπὶ τοῦ-
ταις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τοῦ τοῖς λάμβανε.

καὶ Ἄρεω, καὶ Ἑρμοῦ,

ΑΡΕΣ.

ἤκουσας δ' Ἑρμῇ, οἷα ἠπειλήσεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὥς ὑπερο-
πτικὰ καὶ ἀπίθανα· ἢ ἐδελίσσω φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ σείρᾳ καθίσω, ὑμεῖς δ' ἢ ἀποκρεμασθέντες κατα-
σπᾶν βιάσθε με μάτηρ πονήσετε. οὐ γάρ τ' ἠκαδεκύνσε-
τε· εἰ δέ ἐγὼ θελήσαιμι ἐνεκύνσαι, οὐ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ
τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωρίω· ἢ
τ' ἄλλα ὅσα καὶ σὺ ἀνέκοας. ἐγὼ δέ τ' εἰ μὲν καθ' ἐμ' ἀπᾶν-
των ἀμείνον καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀρνηθείην, ὁμοῦ
δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὥς μὴ καταβαρύνειν αὐτόν
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πείσ-
θείην. Ε. εὐφήμει δ' Ἀρεσ· οὐ γάρ ἀσφαλέος λέγειν τὰ τοι-
αῦτα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. Α.
οἶει γάρ με πρὸς πάντα ἄνταῦτα εἰπεῖν· οὐκὶ δὲ πρὸς
μόνον σέ· ὅρ' ἐχεμυθεῖν ἢ πῖσάμην· ὁ γοῦν μάλιστα γελοῖ-
ον ἔδοξε μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δύναί-
μην σιωπῆσαι πρὸς σέ· μέμνημαι γάρ ἐν πρὸ πολλοῦ ὁ-
πότε ὁ ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπανασάντες ἔπε-
βούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτόν λαβόντες, ὥς παντ' ὄϊος ἦν δε-
διώσ, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας· ἢ εἰ μὴ γένηθε τίς κατελευ-
σασα ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμαχον βριάρεωρ ἐκατόγχειρα ὄν-
τα, καὶ ἂν ἐδέδετο αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ· ταῦτα λογιζο-

traditurā me tibi uxore: & q̄ seq̄ curauero ip̄am si ac-
nire ad vos Troiā: ip̄aq̄ adero/ (pue
cooperando oīa. P. Nunqd̄ Cupidinē/ Desideriū/
& Gratias adduces? V. Cōfide. Desideriū/ & Hy-
meneū ultra hos adducam. P. Igitur ob hęc
do tibi pomum: Ideoq̄ adcipe.

21

Mars. & Mercurius.

MARS.

Audistin Mercuri, q̄lia miatus est nobis Iupit̄: q̄ sup̄
ba & absurda? Si voluero ait, ego ex coe-
lo catenā demittam: vos ȳo si suspēsi huic/ detra-
here me conemini: frustra laborabitis. nō em̄ me deor-
tis. Si ȳo ego voluero sursum trahere nō solū (sū trahere
trā si & mare cōuehēs/ in sublimē ferā. & (vos/ s̄ et
alia q̄cūq̄ & tu audiisti. Ego ȳo, q̄ cū unoq̄q̄ signu
sit melior & fortior, nō negaueri. verē (lati collatus,
tñ tot & tantis p̄stare: ut nō grauitate vincamus ip̄z /
etiā si terrā/ etiā si mare adiunxerimus, non cre-
dideri. Mer. Bona verba Mars. nō em̄ tutū ē dice-
lia. ne & aliqd̄ sortiamur ob petulantia. Ma. (re ta-
Num putas me apud oēs hęc dicere? Im̄o ȳo ad
te solū: quē loquēdo cōtinentē sciebā. q̄d igit̄ maxime
culū visum est mihi audiēti int̄ minas/ nō pos- (ridi-
sum tacere apud te. Memi em̄ nō ita m̄sto antequan-
do Neptunus/ Iuno/ & Minerva insurgentes, machi-
nati s̄, cōprehensū ip̄z in vincula cōjcere: q̄nto pe for-
midarit. & id tres dūtaxat Deos. & nisi Thetis misera-
ta, vocasset ip̄i auxiliatorē Briareum centimanum,
et em̄ ligatus eēt ip̄o cū fulmīe & tonitru. Hęc reuol-

μένω ἐπὶ κεί μοι γὰρ ἐπὶ τῇ κάλλιπ' ἑορτήν· ἔ
σώσω· εὐφρίμει· οὐ γάρ ἀσφαλέος οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐ
μοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

ΚΒ' ΠΑΝΟΣ, ΚΑΙ Ἑρμού. ΠΑΝ·
καίρε' ὦ πάτερ Ἑρμῆ· ΕΡ· νῆ καὶ σύ γε ἄλλὰ πῶς ἐγώ
σοὺ πατήρ; Π· ὄνυχ' ἐκυλλήνιος Ἑρμῆς ὦρ τυχεάνεισ;
Ε· καὶ μάλα· πῶς οὐρ υἱὸς ἐμὸς εἶ; Π· μοι χίδιδός
εἰμι ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενος· Ε· νῆ Δία, τράγον ἴσως τι
νὸς μοι χεύσαντος αἴγα· ἐμὸς γάρ τῳ κέρατα ἔχωρ, ἢ
ῥίνα τοιαύτην, καὶ πύγωνα λαοσίον, καὶ σκέλη διχῆλ' καὶ
τραγικά, καὶ οὐράν ὑπὲρ τὰς πνυγὰς; Π· δ' ὅσα ἄμ' ἀπο
σκώψῃς εἰς ἐμέσθ' ὁ σκαυτοῦ υἱὸν ὦ πάτερ, ἐπὶ νείδιστον
ἀποφαίνει, μᾶλλον δὲ σε αὐτὸν, ὅς τοιαῦτα γεννᾷς ἢ παι
δοποιεῖς· ἐγὼ δὲ ἀναίτιος· Ε· τίνα δὲ καὶ φῆς σὺν με
τέρα; ἢ που ἄλλαθ' ὦ γα μοι χεύσας ἔγω γε; Π· ὄνυχ' αἴ
γα ἐμοί χενσας, ἀλλ' ἀνάμνησ' ὁ σκαυτὸν εἰσπτε ἐμ' Ἄρκα
Δία παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσω, τί δακῶν τὸν Δάκτυλον Ζη
τεῖς, ἢ ἐπιπὸν ἄπορ' εἰς; τὴν ἱκαρίου λέγω πινελόπην·
Ε· εἴτα τί παθοῦσα ἐκείνη αὐτ' ἐμοῦ τράγω σε δ' μοι οὐρ
τεκερ; Π· ὅντ' ἔκείνησ λόγον σοὶ ἔρω· ὅτε γάρ με ἐξέ
πεμπερ ἐπὶ τὴν Ἄρκαδιαν, ὦ παῖ, μήτηρ μὲν σου ἔφη, ἐγὼ
εἰμι πινελόπη ἢ σπαρτιάτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν
ἔχωρ Ἑρμῆν τὸν μαίαν τὸν Διός· εἰ δὲ κερὰσ φόρος ἢ τρα
γὸσ κελήσ' εἶ, μὴ λυπεῖτω σε· ὅσπερ γάρ μοι σὺν ἡμ' ὁ πατήρ
ὁ σοὺ τράγω ἐαυτὸν ἀπείκασεν ὥς λαῶν, καὶ διὰ τοῦτο δ'
μοι οὐκ ἀπέβησ' τῷ τράγω· Ε· νῆ Δία, μέμνημαι ποικίλας
τί τοιοῦτον· ἐγὼ οὐρ δ' ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγένοι
ος ὅντ' ὅς ὦρ' σὸν πατήρ κελεύσομαι, ἢ γέλωτα ὀφλήσω

uenti/libebat mihi ridere ob iactantiā ipsius. Mer.
Sile. Bona verba. non enim tutū est tibi dicere: neq; mi-
hi audire talia.

22

Panis. • & Mercurij.

PAN.

Salve o pat' Mercuri. M. E tu qdē salve. s; quō ego
tuus pat' sum? P. Nōne cyllenius Mercurius tu es?

M. Et maxime, q̄ pacto igit' filius meus es? P. Il-
lū ex amore tibi factus. M. Per Iouē, for' (legitū
ius mēchātis cū capra. meus em̄ quō cor (sit an alicu-
us, nasū talē, barbā hirtā, tibias bifidas (nua hēat fili-
hirsutas, pinde caudā sup nates. P. Quot cōui (&
cia congesseris in me tuū filiū o pat', vituperabilem
demrādo: magis teip̄z contamināt, q̄ tales generas gna-

tosq; pcreas, at ego culpa vaco. M. Quā v̄o ais tu
trē? vel ubi latui/qn cū capra rē haberē e (am mas-
pra mēchatus es: s; omisce' tecū si (go? P. nō cū ca-
dia puellā liberā violaueris: qd mordēdo (alñ i Arca-
ris: & tandē dubitas? Icarī dico Penelopē. (digitū q̄

M. Deinde quid agens illa/ ex me hirco te sisem pe-
perit? P. Ip̄ius sermonē tibi dicam. Quādo me e-
misit in Arcadiam: o fili, mat' quidē tua ait, ego
sum Penelope lacena: patrē cognosce deum

hñs Mercuriū Maię & Iouis filiū. Q; v̄o corniger hir-
tusq; tibias es/ ne molestat te, qn em̄ mihi coi- (su-

ille tuus, hirco seip̄z sisēz fecit, ut lateret: & (bat pat'
miscedis hirco. M. Per Iouē, memi me (ob hoc si-
tale qd. Ego igit' q ob p̄chritudinē magnū sa (fecisse
bisexñs, tuus pat' vocabor: & risū (piēs; adhuc iber-

(captabo

*Memini
Maię & Io-
vis filij*

παρὰ πάντι μὲν τῇ ἐνταλδίᾳ. π. καὶ μὴν οὐ κοταίσχων
υἱὸς εἶπά τέ. μουσικὸς τε γὰρ εἰμι, καὶ σιρίζω πάντῃ καὶ
κυρῶν, ἢ δ' Διόνυσος οὐδ' ἐν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ
ἐπιδέξομαι καὶ θιασώτην περὶ αἰνέσειν καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ χοροῦ.
καὶ τὰ ποιμνία δέ ἐστι καὶ αἰὶς μου ὁ πρόστα πρὶ τέγεα καὶ
ἀνὰ τὸ παρθένιον ἔχω, πάντ' ἡσθήσῃ. ἄρχω δὲ καὶ τῆς Ἀρκὰς
θείας ἀπάσης, πρῶτον δὲ καὶ Ἀθηναίους συμμαχήσας οὐτάς
ἡρίσευσά ἐν μακράθωνι, ὥστε καὶ ἀριστέϊον ἡρέθη μοί τὸ ὑπὲρ
τῆς ἀεροπόλει σπῆλαιον. ἦν γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθῃς εἴσῃ δὲ
σοὺ ἐκεί τοῦ παντός ὄνομα. ε. εἰπέ δέ μοι, γεγάυκας δὲ
παρ' ἐμὴ τοῦτο γὰρ οἶμαι καλοῦσί σε. π. οὐδαμῶς εἶπά
τε, ἐρωτικὸς γὰρ εἰμι, καὶ οὐκ ἂν ἀγαπᾶσαι με συνῶν με.
ε. τῶς αἰζὶ ἀνὰ δὴ ἐπιβαίνεις. π. σὺ μὲν σκώπτεις
ἐγὼ δὲ τῇ τε ἡχῇ καὶ τῇ πύτνι σύνειμι, καὶ ἀπάσας τὰς
τοῦ Διονύσου μαίνας, καὶ πάντας πονδάζομαι πρὸς αὐτῶν
τῶν. ε. οἶσθα οὖν ὅτι χαρίσῃς τέκνον, ταπρῶτα αἰ τοῖς
μοι. π. πρόσταττε εἶπά τέ, ἡμεῖς δὲ ἴδωμεν ταῦτα.
ε. καὶ πρόσθι μοι καὶ φιλοφρονου. πατέρα δὲ ὄρα μὴ
καλέσῃς με ἀκούοντός γε τίνος.

καὶ Ἀπολλωνος. καὶ Διούσης. ΑΠΟΛΛΟΝ.
τί ἄν εἰ λέγοιμεν ὁμομητρίους εἶ Διόνυσε, ἀδελφούς ἐν
ταῖς ἐρωταῖς, καὶ ἑρμαφρόδιτον, καὶ πρίατον ἀνομοίους ἐν
ταῖς ταῖς μορφαῖς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. ὁ μὲν γὰρ πάγκα-
λος, καὶ τοξότης, καὶ δύναμιρ' οὐ μικράν περιβεβλημένος
ἀπάντων ἀρχῶν. ὁ δὲ θῆλυς καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφίβο-
λος τῇ ὁφίᾳ, οὐκ ἄν διακρίναις εἴτ' ἔφηβός ἐστιν, εἴτε καὶ
παρθένος. ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ ἐνταρπνοῦς ἀνδρικόος ὁ πρία-
τος. Δ. μὴ ἐν θαυμάσιος εἶ Απολλόν. οὐ γὰρ ἢ Ἀφροδίτη.

apud oēs ob foelices liberos. P. At q̄ dedecori fue-
 ro tibi pat̄: musicus etem̄ sum: & fistula ludo mīcū cō-
 cinne. & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
 socium choreę fecit me: & duco ipsi chorum.
 Veret̄n ouilia si spectaueris mea/ q̄t circa Tegeā/ &
 supra Partheniū hīc: valde miraberis. Impero v̄o Ar-
 dię totę. Prius v̄o & Atheniēsib; auxiliatus/ sic (ca-
 strēnue rē gessi i Marathone: ut & p̄mū erectū sit mī-
 sumitate urbis antrū. Si igit̄ Athenas iueris: sci; (hi in
 cū illic Pan nomē hēat. M. Diomih; duxi; (es q̄n
 Pan: lā em̄ hoc (ut puto) iuitabūt tē. P. (stī uxore
 ter, amator em̄ sū: & nō amarē rē hīs cū (Neq̄ p̄ pa-
 M. Capras vic; cōscēdis. P. Tu qdē mor; (unica.
 at ego cū Echo/ & Piti coeo: cūq; omnibus (des.
 Dionysij menadibus. deniq; valde affector ab i;
 psis. M. Nosti igit̄ i q̄ gratificeris fili, primuz petēti
 mihi? P. Impera pater, nos viderimus illud.
 M. aggredere me: comit̄ p̄ allo q̄re, patrē v̄o vide ne
appellaueris audiente aliquo.

23 Apollinis, & Bacchi. APOLLO
 Quid rei ē? dicēus ne eadē matre genitos Bacche, frēs
 Cupidinē, Hermaphroditū, & Priapū: inæq̄les existē-
 tes/ formas & studia ēq̄lia hñtes? Hic etem̄ oīno pul-
 cher, sagittarius, & vi non parua stipatus
 oīb; impat. Alius v̄o effemīnatus, semiuir, & ābigū-
 us aspectu: nec facile discernas, adolescens ne, an
 virgo. Alius aut̄ ultra q̄ deceat virilis est Pria-
 pus. B. Nihil mireris Apollo, non enim Ve-

τη αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες διάφοροι γεγενημένοι, ὥς
που γε καὶ ὁμοπαῖτριοι πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστροῦς ὁ μὲν
ἄρσκη, ἐδὲ θήλεια· ὥσπερ ὑμεῖς γίνονται· Δ· καὶ ἀλλ' ἡ
μεῖς δ'μοιοὶ ἐσμεν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν· τοξόται γάρ
ἄμφω· Δ· μέχρι μὲν τόξου τὰ αὐτὰ ὥς πολλοῦ,
ἐκείνα δέ οὐκ ὁμοία· δὲ τι ἡ μὲν Ἀρτέμις ξεραιενεῖ ἐν σκύ
θαις, οὐδὲ μαντεῖα καὶ ἰᾶ τοὺς κάμνοντάς· Δ· οἶει γάρ
τὴν ἀδελφὴν καίρειν τοῖς σκύθασι, ἢ γε καὶ παρυσκεύασται
ἢ τισ' ἑλκήν ἀφίικται ποτὲ ἐς τὴν ταυρικὴν συνεπλεῦσαι
μετ' αὐτοῦ, μυσσοτομένη τὰς σφαγὰς· Δ· εὖ γε ἐκείνη ποι
οῦσα, ὁ μὲν γάρ τοι πρίαπος ὃ γελῶιον γάρ τι σοὶ δηλώσασ
μαι· πρῶτον ἐν παμύχανω γενόμενος, ἐγὼ δὲν παρῆεν τὴν
πόλιν, ὁ δὲ ὑποβέβαμένός με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῶ, ἐπὶ
δὴ ἀνεπανοσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμέ
νοι, κατ' αὐτὰς πρὸ μέσας νύκτας ἐπαναστάς ὁ γενναῖος
αἰδοῦμαι δὲ λέγειν· Δ· ἐπείρασέ· Δ· τοιοῦτόν ἐστι·
Δ· οὐδὲ τί πρόσ ταῦτα· Δ· τί γάρ ἄλλο; ἢ ἐγέλασθαι
Δ· εὖ γε, τὸ μὴ καλεπῶς μὴ δὲ ἀγρίως· συγγνωστός γάρ
εἰ καλὸρ σε ὁ τῶς ὄντα ἐπείρα· Δ· τούτου μὲν οὐκ ἐνεκα καὶ
ἐπὶ σέ· ὅν ὥς πολλοὺ ἀγάγει τὴν πείραν· καλὸς γάρ σύ καὶ
κομῆτος, ὥς καὶ κήφοντα ἄν σοι τὸν πρίαπον ἐπιχειρήσαι·
Δ· ἀλλ' εἴκ ἐπιχειρήσω γε ὥς Διόνυσέ· ἔχω γάρ μετὰ τῆς
κίρκης καὶ τόξα·

καὶ

Ἑρμοῦ· καὶ μετὰ

ΕΡΜΗΣ

ἔστι γάρ τις ὥς μήτηρ ἐν ὀνρανῶ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ·
Μ· μὴ λέγε ὥς Ἑρμῇ τοιοῦτον μηδὲν· Ε· τί μὴ λέγω; ὅς
τοσ' αὐτὰ πράγματα ἔχω μόνος κάμνον, καὶ πρόσ τοσαῦ
τάς ὑπηρεσίας διασπώμενος, ἐάθην μὲν γάρ ἐξαναπαύεσθαι

nus causa huius est: sed patres differētes. quemad-
 modū & ex eodē prē geniti, scpe ex uno vētre unus.
 mas/ alēa femina p̄dit. si ēstis & vos geniti. A. Pro
 nos si es sumus: & eadē exercēs studia. sagit (fecto
 ambo sumus. B. Verē qđ ad arcū p̄tinet, (tarj em̄
 At illa ip̄arta: qđ Diana hospites inficit (hmōi s̄ Ap.
 thas: tu v̄o vaticinaris mederiscq; egrotis. A. (it̄ Scy-
 sororē gaudē Scythis: s̄ illa & p̄parata ē (Tu putas
 si qs gr̄cus pueniat aliqñ in Tauricā/ simul nauigare
 cum ip̄o: odio prosequēs cedes. B. Euge illa sic fa-
 ciat. Porro quid de Priapo? Ridiculū qđpiā tibi narra-
 bo. Nup̄ in Lampſaco eram: accesseramq; ad
 citatē. ille suscipiēs me/ et hospitium p̄bēs apđ ip̄s: post
 qđ cessaueramus a symposio sufficient̄ satura-
 ti: post hęc media nocte insurgens ille generosus.
 tamē vereor dicere. A. Tentaui te? B. Hoc est.
 A. Tu v̄o qđ ad hęc? B. qđ em̄ aliud facerē? risi.
 A. Euge hoc nō moleste feras, neq; rustice, venia em̄
si te sic pulchrū tētaui. B. huius igit̄ rei gr̄a (dignus
erga te Apollo exerceat tētationē. pulcher em̄ es tu et
comatus: ut sobrium tibi Priapum allicias.
 A. Sed non tentabit Dionysū. habeo enim cum
 coma & sagittas.

22 Mercurij. & Maia. MERCV.

Est quis ma' ter, in coelo deus miserior me?

Ma. Ne dixeris Mer, qđ istiusmodi. Mer. qđ nō di-
 tot & tāta negocia hēo solus laborās, ī tā mul- (cā: q
 ta mīsteria distractus, Mane surgenti

σάιρειν τὸ συμπόσιον· ἀεὶ καὶ διασφύσαντά τὴν ἐκκλησίαν·
αὐτὰς εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Δεῖν, καὶ δια-
φέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἔνω καὶ κάτω ἡμε-
ροδρομοῦντα καὶ ἐπαυλθόντα ἔτι κεκοιμένον παρὰ τὴν
τὴν ἀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νύκτωρ τοῦτον ὀινόχουρον ἡμε-
ρὴν τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον· τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μὴ
δὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ
πλούτῳ ψυχὰς γαίρειν, καὶ νευροπομπὴν εἶναι, καὶ παρεσ-
ταί τῷ δικαστῇ· οὐ γὰρ ἡκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν
παλαιστραῖς εἶναι, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ἔτι
τοῖς ἐκδιδάσκουσιν ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρὰ συνάναπράττειν με-
μερισμένον· καὶ τὰ μὲν τῆς ἀφ' ἡμέρας τέκνα παρ' ἡμέρας ἐκά-
τερος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ἔσθῃ εἰσὶν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν καὶ ταῦτα κῆρυκα ποιεῖν ἀναγκάσιον· καὶ ὁ μὲν ἄλλος
μῆνις καὶ σεμέλιος υἱὸς ἐκ γυναικῶν δυσκύνων γενόμενος ἐν
χοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ μοῖα τῆς Ἀτλαντοῦς διακονοῦ
καὶ αὐτοῖς· καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ Σιδωνοῦ παρὰ τῆς
κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπεμφέ με ἐφόμενον ὅτι πρᾶτ-
τει ἡ πόλις, μὴ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπεμφεν αὐτὸς ἐς τὸ ἄρ-
γος ἐπισκεφόμενον τὴν δαίμον· εἴτ' ἐκείθεν ἐς βοιωτίαν φη-
σίην, ἐλθὼν ἐν παρόδῳ τὴν ἀντιόχην ἰδέ· καὶ ἄλλως ἀπὸ
ρεν κακῶν· εἰ γοῦν μὴ δυνατὸν ἦν, ἠδὲ ὡς ἀνὴρ ἰσχυρὰ πε-
πράσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κοκῶς δουλεύοντες· μετὰ ταῦ-
τα ὡς τέκνον, καὶ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄν-
τα, καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμφθης, σὺ βεῖ ἐς ἄργος, εἴτα ἐς τὴν
βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβοις· ὁρῶντες γὰρ
οἱ ἐρῶντες·

verrendū est coenaculum: sternenda curi

a. recte dein opositis singulis/assisterē necessū ē Ioui: af-
ferre nuncia ab ipso, sursum deorsumq; toto die
e cursitatē, & redeūtē, adhuc pulvere r̄persū mistra
ambrosiā. ac priusq; nouitū ille pocillator veniret
& nectar ego fundebā. Hoc v̄o oīm molestissimū: q̄
nocte dormio solus oīm: s; optet me tunc ad (neq;
Plutonē aias deducere: & mortuorū pōpē intē: siq;
stere tribunalib;. Nō em̄ sufficiebāt mihi diurna (assī
palestris exēdo: i cōciōib; p̄conē agēdo/ & (opa in
tores edocēdo: nisi p̄r hęc ad res mortuorū si (rhe
putarer. Atq; Ledę filij in die alter (pagēdas de
nis vicib; i celo atq; i inferno st: mihi v̄o p̄ unāquāq;
em̄ & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Alc (di
menę & Semeles filij, ex mulierib; miseris editi, exu
lantur ociosi: at filius ego Maie Atlantis, serui
o ipsis. Et nunc nouit venientē me ex Sidone/a
Cadmi filia: ad quā miserat me, ut vide
rē qd ageret puella: necdū r̄spiratē, misit rursus ad Ar
gos, speculaturū Danaen. Deinde illinc in Boetiā a
it, profectus obiter, Antiopā vide, ut prorsus pari
turū me negaueri mō. Si igit̄ mihi possibile eēt subēs
cerē: quēadmodū q i t̄ra durā s; uiūt s; uirtutē. M. (fa
sta gnate. op; em̄ p̄ oīa morē gerere pa (Missa facis
& nūc quēadmodū missus es, vade ad (tri iuuenes.
Boetiā. ne verbera morans capias. ira Argus: dein i
amantes. Acundi sunt em̄

Labours Minutij,

οἷα πεπνυμένος ὅτι τάνωρ κάμψε· ἀπαλώσας τὰ ἐν τῇ
 γῇ ἅπαντα, μερσσίῳ ἄναί τῳ πικεύσας τὸ ἄρμα· ὅσα τὰ
 μὲν κατέφλεξε πρὸς γῆος ἐνεχθείς· τὰ δὲ ὑπὸ κρύουσι δια
 φθορῆναι ἐποίησε, πολλοὺς αὐτῶν ἀποσπᾶσας τὸ πῦρ· καὶ ὁ
 λωσὸν δὲν ὅτι οὐ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυ
 νείατο γιγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ, ὃν δὲ λεί
 κωνον ἀνθρώπων ἐπέμεινε· ἄμ· τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡ
 νίοχον καὶ διφρηλάτην ἐπέπομφας· Ἡλ· ἡμάρτομεν δὲ θεῷ
 ἀλλὰ μὴ καλέπαινε εἰ ἐπαίσθη· ἦν δὲ πολλὰ ἱκετεύοντι· πό
 θερ γὰρ ἄμ καὶ ἡπίστα ταλικοῦτον γενέσθαι κοῖον· καὶ
 οὐκ ἦμεν δόσκοντες ἐδ᾽ ἔπειτα ἀριβείας τὸ πρῶγμα, καὶ ὥς εἰ βρα
 χύτις ἐκβαίη τῆς δόρυ, οἷχεται πάντα· ἡ γνῶσις δὲ καὶ τῶν
 ἱππῶν τὸν θυμὸν ὥς δέει συνέχει ἀνάγκη τὸν χαλινόν· εἰ
 γὰρ ἐνδοίητις, ἀφηνιάζουσιν ἐνθύς· ὥς περ ἀμέλει καὶ τοῦ
 τῶν ἐξήνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαϊά, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ
 τὰ δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίστε καὶ ἄνω καὶ καί
 τω, ὅλωσ' ἐνθα ἐβούλοντο αὐτοῖ· ὁ δὲ οὐκ εἴχετο δ' τι χρῆσαι
 το αὐτοῖς· Ἡλ· ταῦτα μὲν πάντα ἡπίστα μιν, καὶ διὰ τοῦτο
 ἀντείχομαι ἐπὶ πολὺ καὶ οὐκ ἐπίστενον αὐτῷ τὴν ἔλασιν· ἐπεὶ
 δὲ κατελιπάρησε δακρυῶν, καὶ ἡ μήτηρ κλυμένη μετ' αὐτοῦ
 παραβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα, ὑπεδέμην ὅπως μὲν χρὴ
 βεβηκέναι αὐτὸν ἐφ' ὅπως οὐδ' ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερενεχ
 θῆναι, εἶτα ἐς τὸ καίαντες αὐτοῖς ἐπινεύειν, καὶ ὥς ἐγχεῖν
 τῇ εἶναι τῶν ἡνιῶν, καὶ μὴ ἐφίεναι τῷ θυμῷ τῶν ἱππῶν· εἴ
 ποτε δὲ καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος εἰ μὴ ὀρθῆν' ἐλαύνει· ὁ δὲ, πᾶσι
 γὰρ ἦν, ἐπιβᾶς τοσούτου πυρὸς, καὶ ἐπικύψας ἐς βρόχον
 ἀχανέος, ἐξεπλάγη·

Qualia fecisti Titan pessime? Perdidisti in
terra oīa: adulescētulo imprudēti cōmittēs currū, q oīa
obussit: ad trā cursū deflectēs, oīa pīnde p frigore cor
rumpi fecit: multū ab ipīs diuīllēs ignem: & pror
sus nihil qd nō turbauerit cōfuderitq. Et nisi ego co
gnoscebas factū/deiecissem ipm fulmine: nihil res
liqui hominibz pmanisset. talē nobis pulchrum au
rigam & ministrū emisisti. Phœ. Peccaui Iupiter,
verūtn nō moleste feras: q credideri filio mīta suppli
de em dephēder potuisse: tātū futurū ma (cāti. un
Nō noueras qnta egeret diligētia negociū: & dū
uit qz aberrauerit ex via/piculo exponat oīa. (si bre
eqz petulantiā oz cohibeē nece (cognoscebas yō: &
em idulserit qz: dissidēt statī. put negligēs (ē freno. si
ipz eleuauerūt nūc ad leuā: paulopost (extiterat, hūc
dextrā: & i contrariū cursus inēdū sursū & deor (yō ad
sum, prsus q volebāt ipi. Ille yō nō hūit q recte uter
tur ipīs. Phœ. Hęc quidē oīa sciebam: & ob id
negauī diu cōmittere ipi currum, at
ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso:
cōscensurus cū esset currū / docui eū q pacto opteret
iccedē ipz: i quācūqz ptē sursū vergēdū eēt/quō suble
uaret: deinde in decliue rursus deprimere: qzqz diffici
lis moderatiōis forēt habere: & mīe idulgēdū eēt aīo
Dixi pīnde & solare piculū/si nō rectā teneat. (eqz
em erat) cōscēdēs tātū ignē, & respiciēs (Ille yō (puer
hiatū, pertransuersum agitur. (in pfundum

De Phaëtonis Juvore,

ὥς τὸ εἰκασίδι δὲ ἵπποι ὥς ἦσαν οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπὶ
βεβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μερακίᾳ, ἐξέπράξαντο τῆς
δουῖ, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν. ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείσ,
οἷμαι δὲ ὥς μὴ ἔκπεσῃ αὐτοῦ, εἶχετο τῆς ἀντιγῆς· ὅλως
ἐκείνός τε ἦν ἔχει τὴν ἰσχύϊν, καὶ μοι δὲ πρὸς ἱκανὸν τὸ πένθος.
Ζ. ἱκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολμήσας; οὐ μὲν οὖν συγγνώμῃ
ἀποπέμνω σοι. ἐσὶ δὲ τὸ λοιπὸν ἢ τι ὁμοίον παρανομί-
ας, ἢ τίνα τοιοῦτον σεαυτοῦ διαδόχον ἐκπέμψῃς, αὐτίκα
ἔσῃ ὀπόμενος τοῦ σου πυρός. Ἡφαιστός πυροδέσμιος ὥς ἐ-
κείνον μὲν οὐ ἀλλοτρίαι θαπτέτωσαν ἐπὶ τῷ ἡριδανῷ, ἵνα
παρ' ἐπασσὲν ἐκλίφθῃσι, ἢ λεκτρον ἐπ' αὐτῷ δουρεύουσας, καὶ
αὐγεροὶ γινέσθωσαν ἐπὶ τῷ πάθει. σὺ δὲ συμπηζόμενος τὸ
ἄρμα, κατέαγε γάρ ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἄλλος τῶν τροχῶν
συντέτριπται, ἔλαυνε ὑπαγαγὼν τοὺς ἵππους. ὅλως μέμνη-
σο τούτων ἀπάντων.

ΚΣ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἑρμοῦ. ΑΠΟΛΛΩΝ

ἔχεις μοι εἰπεῖν ὦ Ἑρμῆ, πότερος ὁ κάστωρ ἐσὶ τούτων,
ἢ πότερος ὁ πολυδαΐκης; ἐγὼ γάρ οὐκ ἄν διακρίναιμι αὐ-
ταῖς. Β. ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ζυγγενόμενος, ἐκείνος κάστωρ
ἦν, ὄντος δὲ πολυδαΐκης. Α. πῶς διακρινώσκεις; ὁμοί-
οι γάρ. Β. ὅτι οὗτος μὲν ὦ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώ-
που τὰ ἴχνη τῶν τραυματίων ἀέλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνι-
σῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα ὀπόμενος ὑπὸ τοῦ βέβηκος Ἀμφί-
κου, ἐτρώθη τῷ ἰάσονι συμπλέων. ἄλλος δὲ οὐδέ μιν τοιοῦτον
ἐμφαίνει, ὅλως καθαρὸς ἐστὶ καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσωπον.
Α. ὦνσας, δίδάξας τὰ γνωρίσματα. ἐπεὶ τὰ γε αὐτὰ
πάντα ἴσα, τοῦ ἔφου τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀστήρ ὑπεράνω, καὶ
ἀκόντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἵππος ἑκατέρω λευκός. ὥστε

ut verisile ē. Porro equi ut senserūt / q̄ nō eēm ego q̄ cō
scēdisset: contēptui hñtes adulescētulū subuerterūt à
via: & molesta hęc fecerūt. Ille v̄o habenas remittēs:
puto / timēs ne excideret ip̄e: ap̄phendebat gyrū rotę.
ille q̄q̄ iā h̄z penā: & mihi o Iuvit̄ satis ē qđ (Verēt̄
I. Satis dicis. talia ausus: Nūc qđē veniam (Iugeā.
tribuo tibi. Qđ reliquū est: si quippiā sile admiseris:
vel talē tibi successorē miseris: statim scies / quan
to tuo igne fulmen ardentius sit. Quapropter il
lum sorores sepeliant in Eridano ubi
cecidit auriga: electrū ob ip̄m lachrymātes: &
fucinū fiant prę passione. Tu v̄o coniungens
currū (fractus eīm ē temo ip̄ius: & ferrum rotarum
dissipatū est) insequere agitando equos. Me
mor tamen fueris horū omniū.

26 Apollinis, & Mercurij. A P O L.

Habes ne qđ mihi dicas Mercuri: ut̄ Castor sit horū
vel uter Pollux: ego eīm non discerno i
p̄s. M. Qui heri simul nobiscū erat / Castor:
hic v̄o Pollux est. A. Quo pacto discernis: simi
les eīm sunt. M. Qm̄ hic Pollux, Apollo, h̄z in faciē
e vestigia vulnerum quę adcepit a certatori
bus pugnans: maxime quę a Bebryce Amy
co: a q̄ v̄neratus ē cū lasōe nauigās. Alit̄ v̄o nihil tale
pręfere: s̄ purus est, & passionis vacuus in facie.
A. Iuvisti me: docendo indicia. qm̄ quidem alia
oīa equalia sūt: ovi semisecta pars, & astrū superne.
iaculūq̄ in manu, equus dein utriq̄ candidus. q̄ propt̄

De Castore et Polluce

πολυάκισ' ἐγὼ τὸν μὲν προσεῖπον κάσρα πολυδεύκηρ ὄν-
 τα, τὸν δ' ἐτῷ τοῦ πολυδεύκους ὀνόματι· ὅτ' αὖ αἰσέ μοι καὶ
 τόδε τί δὴ, ποτε οὐκ ἀμφωζύνεισιν ἡμῖν, ὅλ' ἐξ ἡμισείας
 ἄρτι μὲν νεῖρὸς, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν ἄτερος αὐτῶν· Ε·
 ὑπὸ φιλαδελφίας τούτο ποιούσιν· ἔπει γὰρ ἔδει ἓνα μὲν
 τεθνάναι τῶν ἀνδρῶν υἱέων, ἓνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνείμαν
 τοῦτόωσ' αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν· Α· οὐ
 ζυνετὴν ὦ Ἑρμῆ, τὴν νομὴν· εἰ γε
 οὐ δέ οἴονται ὅτ' αὖ ἀνάλου ὄπερ ἐπὶ θοῦν δι-
 μαί μάλισα· πῶς γὰρ ὃ μὲν παρὰ θεοῖς, ὃ δὲ παρὰ τοῖς
 φθιτοῖς ὦν· πλὴν ἄλλ' ὥπερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὃ δὲ ἄσ-
 κλησιόσ' ἴσται, σὺ δὲ παλαίην διδάσκεις, παιδοτρίβης
 ἀριστοῦ ὦν· ἢ δὲ Ἄρτεμις μαυεύεται, καὶ τῶν ἄλλων ἕκα-
 σοσ' ἔχει τινὰ τέχνην, ἢ θεοῖς, ἢ ἀνθρώποις χρησίμην· οὐτοί
 δέ τί πυνθίσουσιν ἡμῖν· ἢ ἄργοι ἐνωχέσονται πηλοῦτοι
 ὄντες· Ε· οὐδ' αὖ μῶς· ἄλλ' ἀπρόετακται αὐτοῖς ὑπηρε-
 τεῖν τῷ προσειδῶνι, καὶ καθιππεύειν δαῖ τὸ πέλαγος καὶ ἄν-
 που ναύτας χειμαζομένους ἰδωσῖν, ἐπικαθίσαντας ἐπὶ
 τὸ πλῆθον, σώζειν τοὺς ἐμπλέοντας· Α· ἀγαθὴν ὦ Ἑρμῆ
 καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην·

Ἡ ΝΑΪΔΙΟΙ ΔΙΔΑΛΟΤΟΙ·

Δωρίδ' οὐς, καὶ ταλατείας·

ΔΩΡΙΣ·

ΒΛὸν ἐραστὴν ὦ ταλατεία φασὶ τὸν σινη-
 λὸν τούτου ποιμένα ἐπιμεμνέναι σοι·

Γ· μὴ σκῶπτε Δωρί· προσειδῶνος γὰρ ὕ-
 ιός ἐστιν ὀπδίου ἄν' ἔ·

sepe ego adpellauī Castorē qui Pollux es
 rat: hunc v̄o Pollucis nomine. Sed dic mihi &
 hoc qđ sit: qñqdē nō ambo ex̄q̄ adoriunt nos: s; ex me
 nūc mortuus / interdū v̄o deus est alt' ip̄or̄: (dicitate
 p̄ fratrno amore hoc faciūt. Postq̄ em̄ optebat (M.
 mori Ledę filior̄: unū v̄o imortalē eē: ex (unū qđē
 ti sunt ip̄i hoc pacto imortalitatē. A. Ohe (ex̄q̄ p̄tis
 imprudentem Mercuri, distributionem. Siquidem
 neq; aspiciūt sic se mutuo quēadmod' cōcupierāt pu
 to. Nā quō fiat id: quū hic apud Deos / alter v̄o apud
 mortales existat. Verē em̄ uero, uti ego vaticinor, Aes
 culapius medet. tu v̄o luctari doces, pueror̄ doctor
 optimus ex̄is, at hęc obstetricat. & aliorum unus
 quisq; habet quandā artē v̄l Dīs / v̄l hoīb; utilē. Hi
 v̄o quid facient nobis? An epulabuntur: tanti
 ex̄ntes? M. Nequaq; s; imperatū est ip̄is: ut mini
 strent Neptuno: & moderent' optet pelagus: & sic
 ubi nautas tempestate afflīctos viderint / desidētēsq;
 nauigio: assuare cessū est ip̄os nauigātes. A. Bo
 & salutarē dicis artem. (nā Mercuri,

21 MARINI DIALOGI.

Doridis, & Galatę.

DORIS.

Ormosum Galatea, aiunt sicus
 lum hunc pastorem deperire te.

G. Ne deride Doris, Neptuni em̄ fi
 lius est: qualiscunq; sit.

*Polyphemus
 noster,*

*1 2
 Melibzius gressus
 et inuentionis*

Δω· τί οὖν εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ πάσις ὡς ἄγριος οὖτος
ἢ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον μονόφθαλ
μος· οἶε τὸ δέμος ὄνῃσαι ἄν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφὴν·
Γ· οὐδέ τοι λάσιον αὐτοῦ ἢ ὡς φῆσ' ἄγριον ἀμορφόεσιν,
ἀνδρῶδες γάρ· δ', τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ, ὅν
δ' ἐν δαέσερον ὄρων· εἰ δ' ὕ' ἦσαι· Δω· εἰκασὲ πολλὰ
τεία, οὐκ ἐραστὴν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν πολύφημον, οἷα ἐ
παίνεις αὐτόν· Γ· οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάνυ
ὀνειδιστικόν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν, καὶ
μοι δοκεῖτε ὑπερφύονον αὐτό
ποιέειν, δ' τί ποιμαίνων ποτέ ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς παιζού
σας ἡμᾶς ἰδῶν ἐπὶ τῆς ἡϊόνοσ' ἐμτοῖς πρόσσωσι τῆς αἴτ
ης καθὼς μεταξὺ τοῦ ὄρουσ' ἢ τῆς θαλάττης ἀγχιαλος ἀπο
μυκνύεται, ὑμᾶς μὲν οὐδέ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ἐξ ἅπα
σῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα ἦ, καὶ μοι ἐμοὶ ἐπέειχε τὸν ὀφθαλ
μόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνίᾳ· δείγμα γάρ, ὡς ἀμείνων εἰμι καὶ
ἀξιέραστος, ὑμεῖς δέ παρώφθητε.
Δω· εἰ ποίμενι καὶ ἐν δαεῖ καλὴ τὴν ὄψιν καὶ ἔδοξας,
ἐπίφρονος οἶε γεγονέναι·
καί τοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινέσαι εἴχεν ἢ τὸ λευκὸν μῆλον·
καὶ τοῦτο οἶμαι, δ' τί ζυνήθισ' ἐστὶ τρυφῶ καὶ γάλακτι, πάν
τα οὖν τὰ δ' μοι αὐτοῖς ἡγεῖται καλὰ· ἐπεὶ τά γε ἄλλα δ
πὸτ' ἄν ἐθελήσῃς μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὔσα τὴν ὄψιν, ἀπ
πέτρας τινὸς, εἴ ποτε γαλήνῃ εἴη, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ ἴδε
σεαυτὴν, οὐδ' ἐν ἄλλῳ ἢ χροῶν λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαίνεις
δέ τοῦτο, ἢ μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα· Γ· καὶ
μὴν ἐγὼ μὲν ἡ ἀκράτως λευκὴ, δ' ὡς ἐραστήν καὶ ν τοῦτον
ἔχω· ὑμῶν δέ οὐκ ἔστιν ἢ ἤ τινα ἢ ποιμῆν, ἢ ναῦτις, ἢ πορ

Do. Quid igitur & si Iouis ipsius exans/agrestis sic
& hispidus apparet: & quod omnium deformissimum est/ uno
culus? Putas ne genus iuuare aliquid ad formam?
G. neque hoc quod hispidus est/ & ut tu ais, agrestis/ de for
virile enim illud atque oculus decorat in medio fronte (me est *polyphemus*
nil minus videtur, quam si duo essent. D. videris Gala (te: ni
thea, non amantem/ sed potius adhaerentem abs te hunc Poly. quae
das eum. G. haud equidem adhaerentem habeo: sed insignem (sic lau
opprobriandi petulantiam hanc non fero vestram: ac
mihi quidem videmini inuidia quidam istuc
facere. quoniam pascens aliquando/ a littorali specula luden
tes nos conspiciatus/ in prominenti pede Aet
nae: qua videlicet inferius inter montem & mare litus pro
tenditur: vos ne aspexerit quidem: ego vero ex omni
bus pulcherrima visa sum: eo quod & soli mihi iniecit oculu
lum. haec vos male habet. Argumentum denique est: quod meli
dignior quam amari: vos contra fastiditis esse. (or sum &
D. Si pastori/ & lusco pulchra aspectu visa es:
num istuc inuidendum videri tibi putaueris?
quod quod quid aliud in te laudare potuit/ quam candorem solum?
Et hoc puto: quoniam assueuerit caseo & lacti: om
nia igitur similia his putat pulchra. Alioqui
ubi libebit scire quali sis facie: a
petra aliquando (si tranquillitas sit) despectas in aquam/ ut et pla
teipaz. nil videbis aliud quam nativum candorem perpetuum. Ve
hoc: nisi decore admixtus huic fuerit & (rum non laudat
quod ego imodice candida, tamen amatorum (rubor. G. Ar
habeo. ex vobis vero nulla est/ quam vero pastor/ vero (etiam tale
(nauta/ vero por

θεὸς ἐπαίνει· ὃ δὲ πολὺφρων, τὰ γὰρ ὦντα, καὶ μνηστῆρ
 ἐστὶ· Δὼ· σιώπα δὲ γαλαῖα· ἠκούσαμεν αὐτοῦ ἄδον·
 τοσ, ὁπότε ἐκώμασε πρῶτον ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλη, ὄνομα ἄν
 τισ ὀγκῶσθαι ἔδωξε· καὶ αὐτὴ δὲ ἠπικτίσ διὰ καρνίου ἐλά
 φου γυμνὸν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν χέρσας, πῆχισ ὥς·
 περ' ἦσαν· ζυγῶσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα, ὅν δὲ
 κόλλασθαι περιστρέψας, ἐμειλῶδαι ἄκουσόν τι καὶ ἄ
 τωλόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπήχει, ὥς
 ὅνδ' ἐκατέχειν τὸν γέλωτα ἐσθνάμεθα, ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ
 ἐκείνῳ ἄσματι· ἡ δὲ γὰρ ἡχώ ὅνδ' ἀπακρίνεσθαι αὐτῷ κ
 θέλει, ὅντω λάλοσ ὄνσα βρυχομένῳ· ἄλλ' ὅσιν ἐτοίμα φα
 νείμῃ μου μένη τραχέειν ὥδ' ἡ καὶ καταγέλαστον· ἔφε
 ρε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀδυρμάτιον ἄρκτου
 σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικότα· τίς οὐκ ἄν
 φθονήσῃ ἐσοὶ δὲ γαλαῖα, τοιοῦτου ἐραστοῦ· γ· ὅνκοῦν
 σὺ Δωρὶ, δέξομαι ἡμῖν τὸν σταντήν καλῶς δηλονότι
 ὄντα, καὶ ὥδ' ἡκώτερον καὶ κῆθαρίζειν ἄμεινον ἐπιστάμενον·
 Δ· ἄλλ' ἐραστής μὲν ὀνδρῆς ἐστὶ μοι, ὅν δὲ σεμνύνομαι
 ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ δῖος ὁ κύκλωτ ἐστίν,
 κινάβρας ἀπόζων, ὥς περ ὁ τράγος, ὡμοφάγος,
 ὥς φασί, καὶ σιτούμενος τοὺς ἐπίδην,
 μοῦντας τῶν ζένων, σὺ γένοιτο,
 καὶ σὺ ἀντερῶς αὐτοῦ·

κύκλωτος, καὶ πρῶτος.

κ γ κ λ ο ψ,

ὦ πάτερ, δῖα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ζένου,
 ὅς μεδήσας ἐξετύφλωσέ με, κοίμωμένῳ ἐπιχειρήσας·

προσείδ'· τίς δὲ δ

titor laudet. ceteræ hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus
est. D. Tace Galatea, audiuius ipm canen-
tē/quū nup pruriret in te. s. o Venus chara, asinum
quēpiā rudere vidisses. Naz lyre corpus si se fuit capiti
nō renudato cornib: tū cornua cubitis in- (cerula
star erant. colligatis yō illis/inductisq; fidibus/neq;
in sinū adcipiens/canebat alienū a musis quippiā & a
carnis lege: dū aliud qdē ipse clamaret: atq; yō lyra re-
neq; cohibere risu potius/ob ama- (sonaret: ita ut
illum cantu. Siquidē lyre sonitu neq; rñdere (toriū
lebat: adeo loq; exñs garriēti: imo puduiss/ (ipi vo-
sa fuiss; imitari stridulū cantū & ridiculū. Gesta (si vi-
bat aut amasius iste in ulnis delicias suas/ursæ
catulū villosū, ipiq; nō dissimilē. At quis non
inviderit tibi o Galatea, talē amatorē? G. Quin-
tu igitur Doris, demōstra nobis tuū pulchriorem
exñtez: q; doctius canere voce, et cythara melius sciat.
D. Sed amator quidē nullus est mihi: neq; iactor
amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est,
hircum nēpe totus olens, tū crudis victitās carnibus,
(ut aiunt) ac deuorans qui appu-
lerint hospites, tuus sit:
tuq; mutuum ames eum.

28 Cyclopi. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite:
qui inebrians obcæcauit me, dormientē dephendens.

N. Quis vero

ταῦτα ταλμύσας ὃ πολέφκει· κ· τὸ μὲν πρῶτον, οὐτίμ
ἐαυτὸν ἀπεικάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἐξω' ἡμ βέλους, ὁ
δυναεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη· π· οἶδα ὅρ λέγεις, τὸν ἰθὺς
θίου, ἐξ ἰλίου δ' ἀνέπλει· ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπραξεν, οὐ δὲ
πάνυ ἐνθαρσύνῃς· κ· κατέλαβον ἐμ τῷ ἄντρῳ ἀπὸ τῆς
νομῆς ἀναστέτας, πολλὰς τῖνας ἐπιβουλεύοντας διλὸν
τὶ τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ δὲ ἔθικα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πέτρα
δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκλινσα, ἐκασάμε
νος δ' ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνισαμ, ἀποκρύπ
τεμ αὐτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τῖνας,
ὥς περ εἰκὺς ἡμ, κατέφαγον λιστάς οὐτας· ἐνταῦθα δὲ πα
νουργότατος ἐκείνος, εἴτε οὐτίς, εἴτε δυναεὺς ἡμ, δίδωσί
μοι ποιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας, ἡδὺ μὲν καὶ ἔνοσμον, ἐπε
βουλευτότατος δὲ καὶ ταραχώδεστος· ἀπαντα γὰρ ἐνθάδε
ἐδῶκει μοι περὶ φέρεσθαι ποιόντι, καὶ τὸ σπύλαιον αὐτὸ ἀνέ
σρέφετο, καὶ οὐκ ἐτί δ' ἄλως ἐμ ἐμαυτοῦ ἤκωμ· τέλος δὲ ἔφ
ὑπνον κατεσπασάμην· ὃ δὲ ἀποξύσας τὸν μοχλόν, καὶ πυ
ρώσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθέδοντα καὶ ἀπ' ἐκεῖ
νου τυφλὸς εἰ μίσοι ὃ πρόσειδον· π· ὥς βαβὺν ἐχοι μύθησ
ὃ τέκνον, ὅς οὐκ ἐξέδορες μεταξὺ τυφλούμενος· ὃ δ' οὐκ
ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγην· οὐ γὰρ ἄμ' εὖ οἶδα ὅτ' ἐδυνήθην
ἀπακίνησαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας· κ· ἀλλ' ἐγὼ ἀφεί
λον ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθίσας παρ
ρὰ τὴν θύραν, ἐκέρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνον παρῆκα
τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν, ἐντεμλάμενος τῷ κρείτῳ ὁ πόδας
ἐκρήν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· π· παυθάνω ὑπ' ἐκεί
νοισ, ὅτ' ἵ γε ἔλαθην ὑπεξελθῶν σε· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε κύν
κλωπας ἔειπε ἐπιβάσασθαι ἐπ' αὐτόν· κ· συνεκάλεσας

hec ausus est o Polypheme: C. Primū qdē Nullū De
 se vocauit. at ubi effugit et extra erat sagittę piculz: V. Nimine
 syllem se noīari dixit. N. Noui quē dicis: Itha-
 cum ex Troia nauigantē. S; q̄ pacto hec fecit: qui nō
 admodū strēnuus est: C. D.prehendī in antro/a
 pascuis reuertens/multos quosdā insidiantes
 uulibus. Verę ubi apposui aditui operculū (petra
 em̄ ad hoc est mihi ingens) deinde ignē incēdi: succen-
 dēs quā manu gestabā arborē allatā e mōte. apparue-
 re se tērātes. Ego yō ophēdēs ipōz ali (rūt: abscode
 (quē admodū par erat) deuorauī. qñ quidem la (q̄s
 trōnes erant. Illic tū ȳsūtissius ille. siue Nemo/siue V-
 mihi bibere. pharmacū qddā ifundēs (lylles erat, dat
 sikatissimū, p̄stātissimūq; oīa nā (suauē et bñ olēs, cō
 videbant̄ circūferri bibēti: spelunca sub (q̄ statī
 uertebat: & nō amplius p̄sus apd̄ me erā. Deniq; in
 somnū dissolutus sum. Ille yō acuens vectē/& i
 gnī candefacto, obcecauit me dormientē. & ab il
 lo tpe cecus suz tibi o Neptune. N. q̄ p̄fūde dor
 fili: qui nō exiluisti in teā qñ oculi orbabaris. (miebas
 Vlylles q̄ pacto diffugit: nō em̄ (ut eq̄dez (Verę ille
 mouere petrā ab antri ingressu. C. At scio) pogit
 ut. q̄ magis ip̄z caperē exeuntē. & assi (ego eā remo-
 xca ianuā venabar/manus extēdēs, solas de (dēs iu
 quens oues in pascuis: cōmendās arietī ea quę (reli
 necessuz e st̄ facere pro me. N. Disco ex il
 lis: q̄ latuit furripīens te. Sed alios Cy
 clopes oportunū fuisset te clamorib; accersiuisse. C.

m (Conuocaui
 De Polyphemi exortatione

ὦ πάτερ, καὶ ἄκου· ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τῷ
ὀνόματι, καὶ γὰρ ἔφηρ' οὐτίς ἐστίν, μελαγχολῶν οἰκνέμενος μετὰ
χρηστοῦ ἀπειθόντες· οὕτως κατεσοφίσαστό με ὁ κατὰρατὸς τῷ
ὀνόματι· καὶ ἡ μάστις τακτικὴ ἀσέ με, ὅτι καὶ οὐκ εὐδαίμων ἐμοὶ
τὴν συμφορὰν, οὐδ' ἡ πατρὸς φησὶν ὁ ποσειδῶν ἰάσεται σε·
π· θάρσει ὦ τέκνον· ἀμύνουμαι γάρ ἄσπ' ὅν, ὥς μάτην, ὅτι
εἰ καὶ πῆρ' ὅσιν μοι ὀφθαλμοῖν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γούρ
τῶν πλεόντων τὸ σῶζειν αὐτοῦς καὶ ἀπολλύνειν ἐπ' ἐμοὶ
πρέσβει· πλεῖ δ' ἐτί·

Ἀλφειοῦ· καὶ ποσειδῶνος. ΠΟΣΕΙΔΩΝ·
τί τοῦτο ὦ Ἀλφειέ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπεσὼν εἰς τὸ πέ
λαγος, οὔτε ἀναμίγνυσθαι τῇ ἄλμῃ ὥς ἔθος ποταμῶν εἰς ἄ
κασιν· οὔτε ἀναπαύεισ σεαυτὸν διακυνθεὶς, ἀλλὰ διὰ τῆς
θαλάττης ζυνεῶς, καὶ γλυκὺ φυλάττω τὸ ῥέειν, ἀμ
γῆς ἐτι, καὶ καθαρὸς ἐπείγῃ· οὐκ οἶδ' ὅπου βύθιος ὑπο
δύς καθαῶς δι' ἁλῶν, καὶ ἑρῶδιοι, καὶ εἰ καὶ ἀνακύψαι
ποῦ, καὶ αὖθις ἀναφαίνειν σεαυτὸν· Ἀλ· ἐρωτῶ τί τὸ
πρᾶγμά ἐστιν ὦ ποσειδῶν, ὥστε μὴ ἔλεγχε· ἠρώσῃς δὲ
καὶ αὐτὸς πολλοῖς· π· γυναικὸς ὦ Ἀλφειέ, ἢ νύμφης
ἔρᾳς, ἢ καὶ τῶν κρημνῶν αὐτῶν μιᾶς· Ἀλ· νῦν·
ἀλλὰ πηγῆς ὦ ποσειδῶν· π· ἢ δὲ ποῦ σοι γῆς αὕτη ῥεῖ·
Ἀλ· ἡσιῶτίς ἐστι σικελικὴ, Ἀρέθουσαρ αὐτὴν καλοῦσιν·
π· οἶδα ὅν κ' ἀμορφον ὦ Ἀλφειέ τὴν Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ δι
αυγὴς τε ἐστὶ, καὶ διὰ καθάρου ἀναβλυσθαι, καὶ τὸ ὕδωρ
ἐπιπρέπει τοῖς ψιφίσι, ὅλον ὑπερ' αὐτῶν φαινόμενον ἄρ
γυροειδέσ· Ἀλ· ὥς ἄλμῃ ὡς οἶσθα τὴν ὦ ποσειδῶν· παρ' ἐ
κείνῃς οὐκ ἀπέρχομαι· π· ἀλλ' ἀπὸ θῆ μέρ, καὶ ἐντυχὲι ἐρ
τῷ ἐρωτῇ· ἐκείνῃ δὲ μοι εἶπε, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες·

oēs o pat. & veneſt. Poſtq̃ ūo interrogauerūt iſidiātis
nomen: & ego dixi. Nullus eſt: iſanire me putātes/de
luſerunt abeuntes. Sic decepit me ille execrabilis,
noīe. Et q̃d maxīe male hūit me: q̃ & iſpropans mihi
damnū: neq̃ pater inquit, Neptunus ſanabit te.

N. Confide fili, puniā em̃ iſp̃: ut diſcat: q̃uis
cēcitātē mihi oculorū ſanare non ſit poſſibile:
nauigantes tamē ſaluare, & perdere, ad me
omnino pertinere. Verū num ille nauigat adhuc?

29 Alphēi. & Neptuni. ● ~~ALPHEVS.~~ NEPTVN:

Quid hoc rei eſt: q̃ ſolus ex alijs laboris in pe
lagus: nec tñ miſceris ſalſugini: uti aſſueuerūt fluuij o
mnes? Ad hęc, irrequietus teip̃m diſfundis: per
mare incedens/& ſuaue ſeruans flumen/non cōmi
xtus adhuc/purus deſſuis. Necdū noui: q̃ pacto p̃fū
mergeris ut aues ganię & ardeolę: videriſq̃ (do ſub
alicubi/& ruruſ i palā p̃ferre teip̃m. Al. (recōdere
reſ ē Nept̃, q̃ p̃p̃t ne rephēde. amaſti (Amatoria q̃dā
& tuipe ſēpenūero. N. Mulieris Alphęe/vſ (em̃
amore captus eſ: aut certe Nereidū ip̃arū (nymphę
ſ; fōtis o Nept̃. N. hic ūo ubi trarū (unius? A. nō.
A. Inſularis ē, ſiculuſq̃. Arethuſaz ip̃z vocāt. (fluit?
N. Nō noui deformē Alphęe, Arethuſā: ſed lim
pidus eſt: & per purū ſcaturit, aqua proinde
decora eſt calcuſ, tota ſupereminēdo ip̃is/apparēs ar
gentea. Al. Perq̃ vere noſti fontē Nept̃, & ab il
la igitur puenio. N. Verū tñ abi, & bene rē geras in
amore. Illud ūo mihi dic: ubi Arethuſam vidisti?

αὐτὸς μὲν ἄρκιόν ὦν, ἡ δὲ ἐν πυρκαϊαῖς ἐστίν· ἀλλ'
ἐπεγόμενός με κατέχεις ὥς ῥοσειδον περίεργα ἔρωτῶν·
π· εὐλέγεις· χώρα παρά τῃ ἀφαιστωμένῃ, καὶ ἀναδύσ-
σθαι τῆς θαλάττης, ξυνανλίσσας γίνυσθαι τῇ πηγῇ, καὶ ἐν ὕ-
δασι γίνεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ· καὶ πρωτεύω.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ·

ἀλλὰ ὕδασι μὲν σε γίνεσθαι ὥς πρωτεύω, οὐκ ἀπίθανον, ἐν ὕ-
δασι γὰρ ὄντα· καὶ δένδρον ἔτι φορητόν, καὶ ἐς λέοντα ὀπό-
τε ἀλλαγῆς, ὁ μὲν οὖν δὲ πῦρ ἐξ ὧ πίστεως· εἰ δὲ καὶ
πῦρ γίνεσθαι δυνατόν ἐν τῇ θαλάττῃ ὀνομάζοντα, τοῦτο πᾶσι
θαυμάζω, καὶ ἀπίστῳ· π· μὴ θαυμάσιος ὥς Μενέλαε, γίγνομαι
γάρ· μ· εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δοκεῖς, εἰρήσε-
ται γὰρ πρὸς σέ, γαυρίαρ τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾶν τῶν δρώντων, αὐτὸς οὐδὲρ
τοιοῦτο γινώμενος· π· καὶ τίς ἄν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὕτως
ἐναργῶς γένοιτο; οὐκ ἀνεσγόμενος τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν
ἐς ὅσα μετεποίησα ἑμαυτόν· εἰ δὲ ἀπίστευστος, καὶ τὸ πᾶν
φαντασίᾳ εἶναι δοκεῖ, φαντασίᾳ τίς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἴσα
μένει, ἐπεὶ δ' ἄν πῦρ γένομαι, προσένεγκέ μοι ὥς γενναῖός
ταυτε τῇ χεῖρι, εἴσῃ γὰρ εἰ δρῶμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ καί-
ειν τότε μοι πρόσκειται· μ· οὐκ ἀσφαλὲς ἡ καί-
ρα ὥς πρωτεύω· π· σὺ δὲ μοι Μενέλαε δοκεῖς οὐδὲρ
πολύπονρ ἑωραμέναι πώπο γε, οὐδ' ὀπίσχει ὁ ἰχθύς οὐδ' οὐ
εἰδέναι· μ· ἀλλὰ τὸν μὲν πολύπονρ εἶδον, ὀπίσχει δὲ
ἡδέως ἄρ' ἔμοιχα με παρά σου· π· ἐποῖα ἄρ'
πέτρα προσελὼν ἀρμόσῃ τὰς κοτύλας,
καὶ προσφύς ἔχεται κατὰ τὰς πλεκτάνους, ἐκείνη
ὁμοίον ἀπεργάζεται ἑαυτὴν, καὶ μεταβάλλει τὴν χροῶν με

Ipe quidē Arcas ubi erā: ille Syraculis fuerat: Al.
Sollicitū me remoraris Neptune, circa opera amor.
N. Bene dicis. discede ad amatā. egoq; emergens
a mari/ concordī te miscebo fonti: & una a
qua fiet.

30 Menelai. & Protei. **MENELAVS.**

Aquā quidē te fieri Proteu, nō est incredibile: quī ma-
rinus es. & arborē etiā arduā. deinde in leonē te ali-
quādo immutari/ siſiterq; extra fidem. Si vero &
igne; te fieri possibile sit/ in mari habitantē: hoc valde
miror. & minime credo. P. Ne mireris Menelae, si
o em. M. Vidī & ipe. s; mihi videris utiq; (dici-
tur em de te) prestigia quēdā adhibere rei:
oculosq; fallere intuentiū: quū ipse neutiq;
eiusmodi sis factus. P. Et quē nā fallacia in rebo sic
apparentibus cōtingat? Nūquid clausis oculis vidisti
i qnā trāformaverī meipz? Si yō incredulus es: & res
tibi mendax esse videt/ veluti phātaſia qdā añ oculos
stans: ubi ignis factus fuero / admoue mihi generosiſ-
sime, manū. scies. n. tūc: nū videar solū flāma: an & cō-
burendi mihi vis adsit. M. Nō admodū tuta ē expē-
entia Proteu. P. Tu yō mihi Menelae, videris neq;
Polypū vidisse unq;: neq; quid agat piscis hic **Polypus,**
scire. M. Eūvero Polypū qdē vidi: verētī qd res
agat/ iucūdū foret mihi discere abs te. P. Cuicūq;
petrē se adiungēs/ coaptauerit articulorū cōcavitates:
atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem
similē facit seipm: & transmutat colorem: i

De proprii imitatione. m 3

Μούσῳ τὴν πέτρην, ὥς ἂν λάθῃ τοὺς ἐλιέας, μὴ δὲ αὖ
λάττω, μὴ δὲ φανερόν, ὥν διὰ τοῦτο, ὅλ' ἐακὼς τῷ λίθῳ
μ. φασὶ ταῦτα. τὸ δέ σ' οὐ πολλῷ παραδύζοτερον ὢ πρὸς
τεῦ. β. οὐκ οἶδα ὢ μενέλαε τίς ἂν ἄλλω πισεύσειας,
τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς πιστῶν. μ. ἰδὼν εἶδον, ἀλλὰ
πρῶγμα τεράστιον, τὸν αὐτὸν πῶρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι
πανόπης. καὶ γαλήνης. ΠΑΝΟΠΗ.

εἶδ' ὢ γαλήνη χθὲς οἷα ἐποίκσεν ἡ ἔρις παρά τ' ὀδὸν
πνοῦν ἐν θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπό-
σιον. γ. οὐ ξυνέτιώμην ὑμῖν ἔγωγε. ὁ γὰρ ποσειδῶν
ἐκέλευσέ με ὢ πανόπη, ἀνύμαντορ ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ
πέλαγος. τί δ' οὐμ ἐποίησεν ἡ ἔρις μὴ παροῦσα. π. θετίσ
κὴ πηλεύς ἀπεπληθύνισαν ἐς τὴν θάλαμον, ὑπὸ τῆς ἀμφιτρύ-
της κὴ τοῦ ποσειδῶνος παρὰ πρὸς φθέγγεσ. ἡ ἔρις δ' ἐν τοσού-
τῳ λάθ' οὔσα πάντα, ἐδυνάθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πίνον-
των, ἐνίων δὲ κρητούντων, ἢ νῶ Ἀπόλλωνι καθαρίζοντι,
ἢ τοῖς μοῦσαις ἀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν
ἐς τὸ συμπόσιον μῆλ' οὐκ ἀγκυλοῦν, χρυσοῦν
ὄλον ὢ γαλήνη. ἐπεγέγραπτο δὲ, ἡ καλὴ λαβέτω
κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες.
ἦκε ἔνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο.
καὶ παιδὴ δ' Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα.
μὲν νηρὶ ἴδ' οὐκ ἔμελλ' ἀπ' ἐσιωπῆσάμεν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν
ἐκείνων παρουσῶν. αἱ δὲ αὐτὲ ποιοῦντο ἐκάστη, καὶ
αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἐξίου. καὶ εἰ μὴ γέ οὐ Ζεὺς
διέστησεν αὐτοὺς καὶ ἄκρι χειρῶν πρὸς χώρησε
τὸ πρῶγμα. ἀλλ' ἐκείνοσ αὐτοὺς μὲν οὐ
κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου.

mitans petram, quo nō prodatur piscatoribz: nō imu-
tatus / neqz apparēs id esse ob hoc: s3 filis videt lapidi.
M. Aiūt hęc. S3 tuū multo incredibilius Pro-
teu. P. Non noui Menelae, cui alij credideris:
quū ipis tuis oculis fidem neges. M. Vidēs vid i: s3
prodigiosa res est: eundem ignem & aquam fieri.

31 Panopeę. & Galeni. PANOPEA.

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contentio ad cō-
nam in Thessalia: eo qđ nō & ipa vocata fuerat i cōui-
uiū? G. Nō aderam vobis ego, qñqdē Neptunus
iusserat me o Panopea, pacatū intēz seruare
pelagus. Verūtn qđ fecit cōtētio? qđ pñs nō aderat. P.
& Peleus abierūt i thalamū, ab Amphitri (Thetis
one & Neptuno dimissi. at Contentio interea
clam omnibus (factu em̄ facile erat) aliquibz bibenti-
bz, nōnulz yō applaudētibz, vř Apollie cythara canē
aut Musis concinētibus intentis, iniecit (ti,
in cōuiuiū malum quoddā unde quaqz pulchrę, aureū
prlus o Galene. Inscriptū pořo huic erat, pulchra acci-
Versabat yō ipz: quēadmodū de idustria fit. (piat.
venitqz deĩn Iuno / Venus / atqz Minerva: ac discūbe
Verū ubi Mercurius accipiēs / legisset qđ iscripta (bāt.
nos qđē Nereides cōticuimus. qđ. n. oportunū (erāt:
illis pñsentibz? atqz illę altercabant: (fuißz nos facere
unaquęqz suū esse malum putabat. Deniqz nisi Iupit
ipse institisset: ad manus usqz processisset
res. Verumtamen ille, non
iudico inquit, de hac re.

De Malo Conuentionis.

καὶ τοὶ ἐκείνοι αὐτὸν διδάσκει· ἀπὶ γὰρ τῆς ἰδίας
πατρὸς τοῦ πριάμου παῖδά, ὃς οἶδεν τε διαγινώσκει τὴν καλὴν
οὐα, φιλόκαλλος ὦν, καὶ οὐκ ἂν ἐκείνοσ κρύπτει κακίῳσ.
Γ. τί οὐρ αὖ θεαὶ δὲ παύσῃσι; Ρ. τῆμερον, οἵμαι, ἀπίασε
πρὸς τὴν ἰδίην. Γ. καὶ τίς ἤξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλω
ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν; Ρ. ἦδη σοὶ φησὶ, οὐκ ἄλλῃ κρατήσῃ
τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢ μὲν τι τάνυ δὲ διατκτηῖ
ἐμβλυώτῃ.

Τρίτωμος. Ἀμυμώνη. καὶ ποσὴ δῶνος.

Τ Ρ Θ Γ Τ Ω Η.

Ἐπὶ τὴν λέρναν δὲ πρὸς εἶδον, παραγίγνεται καὶ ἐκείνη
ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένοσ πάγκαλόν τι χρῆμα, οὐκ
οἶδεν ἔγωγε καλλίω παῖδα ἰδῶν. Ρ. ἐλευθέραν τινὰ δὲ τρεῖ
τῶν λέγεισ, ἢ θεράπαινά τις ὑδροφόρος ἐστὶν; Τ. οὐ μὲν
νουν, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτηρ μία τῶν πεντήκοντα
τα, καὶ αὐτὴ Ἀμυμώνη τ' οὐνομα. ἐπυθόμην γὰρ ἡ τις καὶ
λῶπτο καὶ τὸ γένος· ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγα
τέρας, καὶ αὐτὸν γαίῃ διδάσκει, καὶ πέμπει ὕδωρ τε ἀρυ
σάμενος, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς.
Π. μὴν δὲ παραγίγνεται μακρὰν δὴ τῶν τῆρ δδὸν ἐξ Ἀργ
γους ἐς λέρναν; Τ. μὴν· πολυδύτιον δὲ τὸ Ἀργεὺς ὥσ
οἶσθα, ὥς τε ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν. Π. δὲ τρίτων,
οὐ μετρίως μενετάραισ εἰσὼν τὰ περὶ τῆς παιδός, ὥσ
τεῖωμεν ἐπ' αὐτήν. Τ. ἴωμεν, ἦδη γὰρ καιρὸς τῆς ὑδρο
φορίας, καὶ σχεδὸν πον κατὰ μέσῃ τὴν ὁδὸν ἐστὶν, ἰούσα
ἐς τὴν λέρναν. Ρ. οὐκοῦν ζεύξοντο ἄρμα. ἢ τοῦτο μὲν πολ
λὴν ἔχει τὴν διατρίβην, ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῶν ζεύγλη,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκηνάζειν· σὺ δὲ ἄλλα δευφύναται τινὰ

quis ille ipse iudicē futurū arbitrarent. Abite vō in Idā
ad Priami filiū: qui nouit discernere pulchri-
tudinē: amator & ipse p̄chritudis exns. neq; is iudica-
G. qd̄ igit̄ deq; faciebāt o Pano, & P. Ho (bit p̄perā
ī Idā. G. Et q̄s veniet paulopost (die, ut puto, abeū
nob̄ eā q̄ vicrit? P. Iā tibi dīco, nō alia (nūciaturus
Venere certāte, nisi mirū in modū iudex (vincet
cēcuciat.

32 Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet
die aquam ferens virgo undecūq; pulchra quēdā: nec
nouī ego pulchriorē puellā me fuisse aspiciatū. N. Li-
zon dicis, aut ancillā q̄ aquā gestat? T. (berā o Tri-
fecto: s; Danaī illius filiā / q̄ ex. 50. filiabus una ē (Nō p
& ip̄a: Amymonēq; est illi nomē. Deficerē nāq; cuius
men & genus. Danaus vō dure tra (uis r̄ferēdo no-
lias: & manu op̄ari docz. mittitq; ad aquā hau. (ctat si
riendā: atq; ad alia: erudiens ip̄as / ne desid̄ia torpeāt.
N. Verēt̄ sola ne p̄ficiscit̄ illa adeo longā viā ex Ar-
go ad Lernā? T. Sola. siticulofū vō Argos est: ut
nostī: q̄ p̄p̄t sp̄ aquā ferre illi necē est. N. Triton,
nō mediocriter me cōturbasti / loquēs hęc de puella. q̄
p̄p̄t vadamus ad ip̄as. T. Eamus. iā em̄ t̄pus ē aq̄
ferendę: & ferme alicubi media via est / vadens
in Lernā. N. Igit̄ iunge currū. At hoc certe ma-
gnā p̄stat imorationē: adiungere equos iugo:
& currū preparare. Quin tu igit̄ delphinum quendā

n

De raptu Amymonis

τῶν ὠκέων παρὰ στήθεσιν, ἔφη πάσσομαι ἄρ' ἐπ' αὐτοῦ τά-
χιστα· τ· ἰδοὺ σοι ὅστος ὁ Δελφίνων ὠκύτατος· π·
εὖ γε ἀπελαύνω μεν· σύ δέ παρὰ νῆχου ὦ τρίτῳ, κἄπειδ' ἡ
πάρεσμέν ἐσ τῇν Λέρναν, ἐγὼ μὲρ λοχίσω ἐν ταῦθά που, σὺ
δ' ἀποσκόπει δ' πότε' ἄμ' αἴσθη προσιοῦσαν αὐτήν· τ·
αὕτη σοι πλησίον· π· καλὴ δ' τρίτῳ καὶ ὠραία παρθένος·
ἀλλὰ συληπτεὰ ἡμῖν ἐστίν· α· ἄνθρωπε, ποῖ με ξυναρ-
πάσας ἄγεις; ἄνδρα ποδιστῆς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἀπ'·
Αἰγύπτου τοῦ θεῖου ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοῦσσαι τὸν
πατέρα· τ· σιώπῃσιν δ' ἀμυνώην, ποσειδῶν ἐστίν· α·
τί ποσειδῶν λέγεις; τί βιάζῃ με ὦ ἄνθρωπε, καὶ ἐσ τῇν θα-
λάτταν καθέλκεις; ἐγὼ δέ ἀποπνεύησσομαι ἢ ἀθλία κατα-
δύσας· π· θάρ' ῥε, οὐδέ μ' δεινὸν μὴ πάθῃς, ἀλλὰ καὶ πηγὴν
ἐπώνυμόν σοι ἀναδρθῆναι ἐάσω ἐν ταῦθα, πατάξας τῇ τρι-
αίνῃ τῇν πέτρῃ πληστόν τοῦ κλύσματος, καὶ σὺ ἐνδράμωρ
ἔσῃ, καὶ μόνῃ τῶν ἀδελφῶν ἐνχ' ὑδροφορήσεις ἀποθανοῦσα·

ΝΥΤΟΝ· καὶ ΖΕΦΥΡΟΝ·

ΝΟΤΟΣ·

ταύτην δ' ἐζεφτρε τῇς Δάμαλιν, ἥν διὰ τοῦ πελάγους ἐσ-
δαίγνυτον ὁ Ἑρμῆς ἄγει, ὁ Ζεὺς δ' ἐκέρησεν ὁλοῦς ἔρωτι·
Ζ· ναί δ' ἔνότε, ἐν Δάμαλιν δέ τότε, ἀλλὰ πάϊς ἦν τοῦ πο-
ταμοῦ Ἰνάχου, νῦν δέ ἡ ἥρα τοιαύτην ἐποίησεν αὐτῇ, ζῆλον
τυψήσασα, ὅτι καὶ πάντες ἑώρα ἔρωντα τὸν Δία· Ν· νῦν
οὐδ' ὅτι ἐρᾷ τῆς βοός; Ζ· καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐσ-
δαίγνυτον αὐτὴν ἐπέμψεν, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαί-
νειν τῇν θάλασσαν, ἔστ' ἄμ' διανῆξῃται, ὥς ἀποτεκούσῃ
ἐκεί· κύει δέ ἡ δὴ θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθεῖν·
Ν· ἡ Δάμαλιν θεός; Ζ· καὶ μάλα δ' ἔνότε· ἄρξειτε
ὁ Ἑρμῆς ἔφη τῶν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσαι δέσποιναν·

celerrimū constitue: quem ego festinatissime con-
scēdero. T. Ecquē tibi hūcce delphiorū velocissi. N.
Euge utamur eo. tu yō adnata o Triton. & postq̃
assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi: tu
vero speculareris/sicubi sentias ip̃am accedentē. T.
Ip̃a tibi ppe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa ygo.
sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̃ me cor-
ripis/ducisq̃: Plagiarius es: & videris nobis ab
Ægypto deo missus esse. quapropter in clamabo
patrem. T. Tace Amymone, Neptunus est. A.
Quid Neptunū dicis: qd violas me homo, & in ma-
re detrahis: ego yō suffocabor misera: atq̃ submer-
gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē
tui nominis tibi scaturire sinam hic: percutiens tri-
dente petrā prope littus. tu quoq̃ foelix
eris: ac sola sororum aquā non feres mortua.

33 Noti. & Zephyri. NOTVS.

Hanc Zephyre iuuenicā, quam per pelagus in
ægyptū Hermes ducit: lupi violauit: captus amore.
Z. Profecto Note, nō iuuenca tunc/s; filia erat flu-
uij Inachi: nunc yō Iuno talem fecit ip̃am/çelo-
typia mota: qñqdē videbat amantē louē. N. Nūc
igit̃ nū adhuc amat bouē? Z. Impēse, atq̃ ob id in
Ægyptū ip̃am misit: & nobis imperauit/ne estua-
re faceremus mare/donec transuecta fuerit, ut pariat
illic. parturit vero iam. Deus fiat ip̃a & foetus.
N. Iuēca ne deus? Z. Et maxie Note, ip̃erabitq̃
ut Mercurius dixit/ nauigātib; & nobis erit regina.

δύντινα ἄρ' ἡμῶν ἐθέλῃ ἐκπέμψαι, ἢ κωλύσαι ἐπιπνεῖν.
Ν· θεραπεντέα τοι γαροῦν ὧς ζέφυρε, ἢ δέσποινα γέ οἱ
σα, νῆ Δία ἐννουντέρα γὰρ δύτω γένοιτο. Ζ· ἀλλ' ἦ δὲ γὰρ
διεπέρασε καὶ ἐξένευσε τὴν γῆν· ὁρᾷς δ' ὅπως οὐκ ἔτι μὲν
τετραποδὸς τὶ βαδίζει· ἀνθρώσας δ' αὐτὴν δ' Ἑρμῆς γυν
νοῦκα παγκάλῃ αὐτῇ ἐποίησε. Ν· παράδοξα γοῦν ταῦτα
ὧς ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐδέ οὐρὰ καὶ διχναὰ τὰ σκέ
λη, ἀλλ' ἐπέραστος κέρη· ὁ μὲν τοι Ἑρμῆς τί παθὼν μετα
βέβληκεν ἑαυτὸν, καὶ αὐτὶς κανίου κινεπρὸς ὥσπερ γεγένη
ται. Ζ· μὴ πολλὰ τραγμονῶμεν, ὅτε
ἄμεινον ἐκείνος οἶδε τὰ πρακτέα.

ΠΡΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ·

ΠΟΣΕΙΔΩΝ·

Εὖ γε ὧς Δελφίνες, ὅττι αἰὶ φιλόανδρωποι ἐστέ, καὶ πάντα
μὲν τὸ τῆς ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τὸν ἰσθμόν ἐκομίσασατε.
ὑποδράμενοι ἀπὸ τῶν σκυρωνίδων μετὰ τῆς μητρὸς
ἐμπεσόν· καὶ νῦν σὺ τὸν κιδάρωδον τοῦτον τὸν ἐκ μηδύ
μνησ ἀναλαβὼν ἐξενήξω ἐς ταίναρον, αὐτῇ
σκευῇ καὶ κιδάρᾳ, οὐδέ περὶ εἶδες κακῶς ὑπὸ τῶν
ναντῶν ἀδολγύμενον. Δ· μὴ θαυμάσῃς ὧς πόσειδον, εἰ
τούς ἀνθρώπους εὖ ποιοῦμεν· ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ
ἰχθύες γενόμενοι. Π· καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι
ὑμᾶς κατανανμαχήσας μετέβαλε· δέορ
χειρώσασθαι μόνον, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ὑπογᾶγετο.
ὅπως γοῦν τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο ὧς Δελφίν·
Δ· ὁ περὶ ἀνδρῶν οἶμαι ἔχαιρερ αὐτῶν, καὶ πολλὰ κίς
μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ· ὁ δὲ πλουτήσας παρὰ
τοῦ τυράννου, ἐπεθύμησε πλεύσας οἴκαδε ἐς τὴν
μηδονίαν, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον· καὶ ἐπιβάς

quęcunq; nā voluerit emittet: aut cohibebit a flatu:

N. Ancilla igitur Zephyre, iam regina existens, per Iouē, bēnuola equidē sic fiat magis. Z. At mō pertransit: inquitq; in terrā. Vides quō non amplius velut quadrupes incedit: erigens equidē ipsa. Mer. mulierē oīno pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igitur hęc Zephyre: eo qđ nō āplius illi a cornua/necq; caudā biq; s; amabilis puella. Mer. utiq; (ad hęc nō bifidę transformauit seip̄, p̄ adulescēte caninus (id efficiēs/trāscētus. Z. Nō opus fuit nos ingreī. (aspectu fameliū ille nouit agenda. (qm̄

34 Neptuni. & Delphinorum. NEPT V.

Euge Delphini, quāquidē sp̄ amatores hoīm estis: & olī eius qđ Ino vocabat filiū, ad Isthmon comitati estis:

suscipientes a Scironijs saxis eum matre

incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-

mna accipiens Arionē/sustulisti in Tenaron ipso

ornatu & cithara: necq; contempsisti perperam a

nautis interimendum. D. Ne mireris Neptune, si Delphinij

hominib; benefacimus. ex hoīb; equidē & ipsi nos

sumus pisces facti. N. Eūuero quoror ob Bacchū: qđ

vos expugnās nauali pugna, trāformauit. debuerat

capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (eū vos

Quopactō igitur de Arione hoc contigit Delphine?

D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sepe

mittebat pro eo ob artem. Ille yō ditatus a

tyranno, in animū induxit: ut nauigaret domum

in Methymnā: demonstraturus opes, conscendens

πορθμείου τίνος καὶ οὐργῶν ἀνδρῶν, ὥς ἔλαξε ἄγων πολὺν
χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τ' αἱ γαῖον ἐγένοντο,
ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ δι' ὑαῦτα· ὁ δὲ ἰδρώμεν γὰρ ἄπαρ
τα παρωέων τῷ σκάφει· ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν ἐδόνται ἔφη,
ἀλλὰ τῇ σκευῇ ἀναλαμβάνοντα καὶ ἄσαντα θρήνων τῖνα
ἐπ' ἐμαυτῷ ἐκόντα ἑάσατε· ῥίψαι ἐμαυτόν· ἐπέτρεψαν
νοῦται· καὶ ἀνέλαβεν σκευὴν, καὶ ἔθηκε πάνυ λιγυρῶς,
ἔπεσεν εἰς τὴν θάλατταν, ὥς ἀντίκα πάντως ἀποθανούμε-
νος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτόν, ἐξενκζάμεν
ἔχωρ εἰς ταῖναρον· π· ἐπαυῶ τῆς φιλοτιμίας· ἄξιον
γάρ τόν μισθόν ἀπ' ἐδωκας αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· καὶ ΝΗΡΕΪΔΩΝ·

ΡΟΣΕΙΔΩΝ

τὸ μὲν στενὸν τοῦτο ἐσ' δ' ἡ πῦρσ καθυνέχθη,

ἔλυσ' ποντοσ' ἀπ' αὐτῆς καλείσθω· τὸν δὲ νεκρὸν ὑμεῖς ὧ

νηρείδες παραλαβοῦσαι, τῇ τρωάδι προσενέγκετε,

ὥς ταφείη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων· Ν· μωῖα μωστῷ

πόσειδον, ἀλλ' ἐν ταῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει

τετάφθω· ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτὴν, οἰκτίστα ὑπὸ τῆς μη-

τρυϊᾶς πεπονθῦια· π· τοῦτο μὲν ὧ ἀμφιτρίτην,

δέμισον δ' ἄλλως καλὸν ἐν ταῦθά που κείσθαι ὑπὸ

τῆς τάμω αὐτῇ, ἀλλ' ὅπερ ἔφη, ἐν τῇ τρωάδι ἐν

τῇ χειρ' ῥονῆσθαι τεθάψεται· ἐκείνο δὲ παραμύθιον ἔσται

αὐτῇ· ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Ἰνώ πείσει·

τοι, καὶ ἐμπεσείται ὑπὸ τοῦ Ἀθάμαντος Διωνομέ-

νη εἰς τὸ πέλαγος, ἀπ' ὅρκου τοῦ κίθαιρῶνος καθύπερ

καθήκει ἐς τὴν θάλασσαν, ἔχονσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ

ἀγκάλῃ· Ν· ἀλλὰ καμείνη σῶσαι δεῖσαι χαρισάμε-

νος τῷ Διονύσῳ· τροφὰς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτῃ ἡ Ἰνώ·

naiculā q̄ndā sceleratorū viroꝝ: ubi mōstravit q̄ntū
auri & argēti. ac posteaq̃ i medio ægeo fuērt (ferret
consultāt in ip̄m nautē. Ille v̄o audiebat omni
a: adherens scaphę. Qñ quidē hęc vobis vīsa sunt ait:
ornatū capientē mō canentemq̃ luctuosum quiddaz
de me ip̄o quo libeat / sinite p̄cipitare meip̄z. cōcesserūt
nautę. Et adcipiēs ornatū / cecinit valde argute:
desiluitq̃ in mare: ut statim omnino moritu
rus. At ego suscipiens / & supponens mihi ip̄z / p̄duxi
ctinēs usq̃ i tēnarō. N. Laudo amorē musicę. dignā
em̄ mercedē reddidisti ipsi pro auditu citharę.

35 Neptuni. & Nereidum. NEPTV.
Angustū qdē est hoc mare i qd Helles puella decidit:
q̃ & Hellepontos ab ip̄a voce. Verē mortuā vos
Nereides adciipientes / ad Troadem afferte:
ut sepeliatur ab incolis. Ner. Nequaq̃
Neptune, sed hic in sui nominis pelago
sepeliatur. miseremur em̄ ipsius: quę miserrime a no
uerca passiōibz affecta ē. N. hoc qdē āphitrite, nec
fas est / & maxime inhonestū: si hic alicubi iaceat: pp̄
arenam ip̄am: sed quod dixi / in Troade in
Chersoneso sepeliatur. At istue solatium erit
ipsi: q̃ paulopost similia tentare & Ino persuadebi
tur: quę incidet, ab Athamante persequu
ta, in pelagus / a sumō Citherone, qua parte
descendet in mare: habens filium in
ulnis. Ner. S; & illā servare oportebit: q̃ gratifice
mur Baccho. alumna em̄ ipsius & nutrix Ino est.

Hellepontos

*Ino Bathy
misis.*

π. οὐκ ἔχρη δὴ τῷ πονηρῷ οὐσῶν ἀλλὰ τῷ δικαιῶν.
ἀκαρτίῳ ὡς ἀμφιγρίτῃ, οὐκ ἄξιον. ν. ἄντι δὲ ὅρα τί
παθούσα, κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κρείου, ὃ ὁδὸς δὲ ὁ φρύν-
ξος ἀσφαλῶς ὀχεῖται. π. εἰκότως· νεανίας γάρ, καὶ δύ-
ναται ἀντέχειν πρὸς τὴν φράν. ἡ δὲ ὑπὸ ἀσθείας
ἐπιβῆσα ὀχλήματος παραδόξου, καὶ ὁπιδούσα ἐς
βάθος ἀκατέστ, ἐκπλαγείσα, καὶ τῷ θαύματι ἄμασχε-
θείσα, καὶ ἰλνὶ γγιάσασα, πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτύσεως
ἀκρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κρείου, ὥς τέως
ἐπείληπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. ν. οὐκοῦν
ἐχρη τὴν μινερά τὴν νεφέλην βομβῆν πιστούσῃ. π.
ἐχρη· ἀλλ' ἡ μοῖρα πολλῶν τῆς νεφέλης δυνατωτέρῃ
ἱρίδος· καὶ προσελώνος. ΙΡΙΔ

τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὡς πρόσειδον, ἀποσπασθεῖ-
σαν τῆς σικελίας ὑφ᾽ ὅλιον ἐπὶ νήχεσθαι συμβέβηκε.
ταύτην φησὶν ὁ Ζεὺς, στήσθαι ἡδὴ καὶ ἀνάφηνον, καὶ ποίη-
σον ἡδὴ δῆλον ἐν τῷ αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν,
στηρίζας πάντῃ ἀσφαλῶς. δέεται γὰρ τί αὐτῆς. π.
πεπράζεται τοῦτο ὡς ἱρί, τίνα δὲ ὁ μὲν παρέξει αὐτῷ τὴν
χρεῖαν ἀναφανείσα καὶ μινετὶ πλέουσα. ι. τὴν λιτὴν
ἐπ' αὐτῆς δέει ἀποκυνῆσαι, ἡδὴ γὰρ πονήρως ὑπὸ τῶν
ὠδίνων ἔχει. ρ. τί οὐμ οὐκ ἱκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐν τεταίμ;
εἰ δὲ μὴ οὗτος, ἀλλὰ γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ἂν ὑποδέξασθαι
δύναιτο τὰς αὐτῆς γονάς. ι. οὐκ ὡς πρόσειδον· ἡ ἥρα γὰρ
ὄρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ λιτῇ
τῶν ὠδίνων ὑποδοχὴν· ἡ τοίνυν νῆσος αὐτῇ, ἀνώματός ἐστιν.
ἀφανὴς γὰρ ἦν. π. συνίκα· στήθι ὡς νῆσε,
καὶ ἀναβῆναι αὐτὴν ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μινετὶ ὑποφέρειν.

N. Nō uenit fuerit tā sceleratā exītē: verū Dīo
nō gratificari o Amphitrite, indignū ē. Ner. (nylio
agēs/decidit ab ariete: frat̃ yō Phry (lpa certe q̃ppia
xus secure p̃fectus est. N. Merito. iuuenis em̃ ē, pō
tens resistere piculo. Illa vero insueta/
conscēdens vehiculū inopinatū: & respiciens in
patulā pfunditatē, oberrans, ac p̃ timore simul ca
dens/& vociferans, ob violentiam casus
impotens reddita est conuū arietis: quē ṽhementer
comphenderat: & decidit in pelagus. Ner. Igitur
oportebat matrē Nephelen auxiliari cadenti. N.
Oportebat quidē: s̃ fatum Nephelē potentius est.

30 Iridis. & Neptūni.

IRIS.

Insulam errantem Neptune, separa
tam a Sicilia, submarinā, emergere contingit.
hanc ait Iupit̃, firmā siste mō: atq; cura ut appeat; facis
toq; eam Delon in AEgeo medio firmiter manere:
stabiliens valde secure. indiget em̃ in aliquo ipsa. N.
Paulopost fiet hoc Iris. Verū quam prebebit ipsi
utilitatē apparens/& nō amplius natās? I. Latonā
in ip̃a oportet partū deponere. iā em̃ laborat: ob
grauedies. N. nūqd̃ igit̃ nō sufficit illi celū ad ptū?
Si yō neq; hoc: equidē tota tellus num sulciper
posset ip̃ius liberos? I. Nō Neptune. Iuno em̃
iuramēto magno astrixit terrā: ne se exhibeat Latonē
grauedinū mīstrā. hec igit̃ isula ip̃a/nō addicta iuramē
eo q̃ tū neutiq; apparuerit. N. Intelligo. (to est:
& emerge rursus ex pfūdo: nec āplius (Siste o isula:
(subsidas:

o
Lenormia,

Partū La
tonis

ἀλλὰ βεβαίῳσ' μένε, καὶ ὑπὸ δ' ἐξαι ἔσθ' ἰδμενονεστάτη τοῦ
ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο τοῖς καλλίστοισ' τῶν θεῶν, καὶ
ὑμεῖς ὡς τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν ληϊὴν αὐτῇ,
καὶ γαλήνῃ ἅπαντα ἔστω. Δρῶντα δὲ ὅς νῦν ἐξοιστρέι,
αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπεὶ δ' αὖτε χθρ' ἀντίκα μέτεισι,
καὶ τιμωρήσῃ τῇ μυχρῇ. σὺ δὲ ἀπάγγελε τῷ Διὶ, πάντα
εἶναι εὐπρεπέη, ἔσθ' ἡ δ' ἦλός, ἡκέτω ἡ δ' αὖτε, καὶ τικτέτω
Ξάνθου, καὶ ἐολάσσης. ΞΑΝΘΟΣ

Δέξαι με ὡς θάλασσα δεινὰ πεπονθότα, κατὰ σβεσέρ μου
τὰ τραύματα. Θ. τί τοῦτο ὡς Ξάνθε; τίς σε κατέκλινεν;
Ξ. Ἡφαίστος, ἀλλ' ἀπὸ θανάτου ὡς ὡς ὁ κακοδαί-
μων, καὶ ζέω. Θ. διατί δέ σε ἐνέβαλε τὸ πῦρ;

Ξ. Διὰ τὸν υἱὸν τῆς Θέτιδος. ἐπεὶ γὰρ φονέοντα τοῖς
φύγας, ἡκέτευσά. δ' δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ'
ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφρμττέ μοι τὸν ῥοῦν. ἔλθ' ἴσας τοῖς
ἀθλίουσ', ἐπ' ἡλθορ ἐπικλύσαι θέλω, ὡς φοβηθεῖς ἀπὸ σχοί-
το τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα δ' Ἡφαίστος ἔτυχε γὰρ πλησίον
πυρὸς, πῦρ δ' ὅσον, οἶμαι, πῦρ εἶχε, καὶ ὅσων
ἐν τῇ Αἴτῃ καὶ εἰποῖ ἀλλοθι, φέρων, ἐπ' ἡλθε μοι, καὶ ἔκλιν-
σε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρ' ῥίκας, ὥπτησε δὲ καὶ τοῖς κα-
κοδαίμονας ἰχθύς, καὶ τὰς ἐγκέλυας. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερ-
καχλάσαι ποτίσας, μικροῦ δ' αὖτε δ' ἡλθορ ἐίργασται.
Θρᾶς δὲ οὐρ ὅπως διαώκειμαι ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων; Θ.
θαλερὸς ὡς Ξάνθε καὶ θερμὸς, ὡς εἰκός. τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, ἡ θερμὴ δὲ ὡς φῆς ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ ἐκτόως ὡς
Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τῷ ἐμῷ υἱῷ ὡς ὡς, οὐκ αἰδέσθεις ὅτι
νηριδος υἱὸς ἦρ. Ξ. οὐν ἔδει οὐρ ἐλεῆσαι γείτονας οὐ-
τας τοῖς φύγας; Θ. τὸν Ἡφαίστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι
Θέτιδος υἱὸν ὄντα τῷ Ἀχιλλεῖα.

sed firma manebat suscipe o foelicissima,
fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et
vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam:
tranquillaque sint omnia. Draconem vero, qui nunc furit
ipsa per terras, ac nouit genitos, ubi peperit: protinus ad
ac punit per matrem. Tu vero renuncia Ioui, omnia (oriens puuli:
probe esse acta. Retit Delos: venitque Latona: & peperit.

Xanthi. & Maris.

XANTHVS

Suscipe mare graui passum: sana mihi
vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe: quod te obussit:

X. Vulcanus. Si ardeo a prunis prorsus infos-
lix, atque oburor. M. Verum quomodo tibi iniecit ignem:

X. Propter Achille Thetidis filium, nam cum ille intimeret
Phryges: supplex illum rogavi, at ille non cessauit ab ira:
per mortuis corporibus obturauit mihi alueum. at (verum
missos: subiecitque in mentem/ut eum submer (ego missus sum
ret a viris troianis. Illic tu Vulc. (gerens: qui tritus abstine
alicubi exans, omnes prorsus, ut puto, ignem tunc sis (erat prope
in Aetna & alibi esset ferens/iniecit (ille habebat: quantum
sitque ulmos/& myrricas: ac interfecit in (mihi: obussit
foelices pisces/atque anguillas. At ipsum quidem me exi-
lire fecit. parum quodque abfuit, ut non integre aridus redderetur.
Vides vero/quomodo iaceo propter inustiones? • T.
turbidus es o Xanthe, & calidus, ut par est, sanguis quidem a
mortuis est: calor vero, ut ais, ab igne. Et merito o
Xanthe, qui contra meum gnatum coniurasti: non veritus/quod
Nereidis filius erat. X. Nunc optuit me misereri propter
Phrygum? M. At Vulcanum misereri optuit (quorum
Thetidis filij Achilles,

*Xanthe
obussit*

τί Δακρυύεισ' ὦ Θέτι· Θ· καλλίστην δ' Δωρὶ κόρη
 εἶδον ἐσ' κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν· αὐτὴν τε
 καὶ βρέφος αὐτῆς ἄρτι γέννητον ἐκέλευσε Δεὸς πατήρ, τοὺς
 πάντας ἀναλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδ' ἄρ' πολὺ ἀπὸ
 τῆς γῆς ἀποσπάσασιν, ἀφείναι ἐς τὴν θάλασσαν, ὥς ἀπὸ
 λοινοῦ ἢ ἀθλίας καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος· Δ· τίνοσ' δ'
 εἵνεκα ὦ ἀδελφὴ· ἐπεὶ ἔμαθες ἀκριβῶς ὅλα πάντα.

Θ· ἀκρίσιος δ' πατήρ αὐτῆς, καλλίστην υἱοῦσαν ἐπαρθέ-
 νευεν, εἰς χαλκοῦν κινάθαμον ἐμβαλὼν· εἶτα, τὸ μὲν
 ἀλκῆς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὐρ τοῦ Δία χρυσὸν γενόμε-
 νομ, ῥυτῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτὴν, δεξαμένη δ' ἐκεί-
 νην ἐς τὸν κόλπον κατὰ ῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσ-
 θαι, τοῦτο αἰσθόμενος δ' πατήρ ἄγριός τις καὶ ζυλότυπος
 γέρων, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπὸ τίνος μεμολχεῖσθαι ὀπιθεῖσ-
 αὐτὴν, ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τετοκῦαν· Δ· ἢ Δε
 τί ἔπραττεν ὦ Θέτι, ὅποτε καθίκετο· Θ· ὑπὲρ αὐτῆς μὲν
 ἐσίγα ὦ Δωρὶ, καὶ ἔφερε τὴν καταδύουσαν, τὸ βρέφος δὲ πα-
 ρηκτεῖτο μὴ ἀποθανεῖν, Δακρυύουσα, καὶ τῷ πάσῳ δεικνύ-
 ονσα αὐτὸ κάλλιστον ὄν· τὸ δὲ ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν
 καὶ ἐμειδία πρὸς τὴν θάλασσαν· ὑποπίμπλαμαι αὖθις
 τοὺς ὀφθαλμοὺς Δακρυῶν, μνημονεύουσα αὐτῶν·

Δ· καὶ με' Δακρυῶσαι ἐποίησας· ἀλλ' ἠΐδη τεθνῶσιν·

Θ· οὐδαμῶς· νήχεται γὰρ ἔτι ὁ κιβωτὸς ἄμφι τὴν σέ-
 ριφον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα· Δ· τί οὖν· οὐκ ἰσώ-
 ζομεν αὐτὴν τοῖς ὀλιεῦσι τοῦτοισ' ἐμβαλοῦσαι ἐς τὰ Διὸς
 τυα τοῖς σεριφίοις, δι' αὐτὰς ἀνασπάσαντες σώσουσι Διολο-
 γότι· Θ· εὐλόγεις, δύνω ποιῶμεν, μὴ γὰρ ἀπολέσθω μὴ

Doris. & Thetidis.

DORIS

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimā o Do
vidi in arcam a patre deiectā. Illā deniq; (ris puellā,
ac infantem, prolem nōp genitam pręcepit pater: ut a
nautis susciperent in arcula: & ubi multū a
terra diuulsi fuerint, demittant in mare: quo per
eat misera ipsa cum infante. D. Cuius vero
rei gratia o soror? qñquidē exacte didicisti omnia.

T. Acrisius pater ip̄is, pulcherrimā exñtem, deuo
uit yginē dijs, i gneū qñdā thalamū rñmittēs. Deiñ (qd
pro vero non dixerim) aiunt Iouē aurum fa / tame
ctum, defluxisse p impluviū ad ip̄as: suscipientē y o il
lam in sinū defluentē deum, grauidam fa /
ctam. Hoc sentiēs pater, agrestis quidā, & celotypus,
senex, indignatus est: & ab aliquo vitiatā esse putās /
ip̄am deijcit in arcam, nouiter enixam. D. Illa y o
qd fecit o Thetis, qñ puenit ad mare? T. De se ip̄a
silebat o Doris, & ferebat odēnationē. ifanti (quidē
cabať: ne mors cōtingeret: plorās, & patri auo (y o p̄
strās ip̄as p̄cheřimū exñtē. Hoc y o ob inocē (demō
subridebā usq; ad mare. Porro dei (tiā puellę, a mať
irrigauī oculos, lachrymās ex freqñti illi (ceps rursus
D. Et me lachrymari fecisti. At nū (us recordatiōe.
T. Neq; nā. nauigat em̄ adhuc circa (qd iā mortui sť
riphō: viuētes ip̄os assuās. D. qd igit? nōne s3 (Se
uamus ip̄am piscatoribus / inijcientes in re
tia Seriphjjs? Illi y o diuellentes seruabunt.
T. Benc dicis, sic faciamus: ne pereat cer

τε αὐτή, μὴ τε τὸ παιδίον οὕτως ἐμὴ καλῶς

ἐνιπέωσ· καὶ προσειδῶνος·

ΕΝΙΡΕΥΣ

ὅν καλὰ ταῦτα ὡς πόσειδον· εἰρήσεται γὰρ ὁ ἀνθεός,
ὅπελθὼν μου τὴν ἐρομένην, ἐκασθεὶς ἐμοί, διακόρησας τὴν
τὴν παῖδα· ἢ δὲ ὥς το ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι, καὶ διὰ
τοῦτο παρῆχεν ἑαυτῇ· π· σύ γάρ ὡς ἐνιπεῦ, ὑπεροπτι-
κὸς ἦσθα καὶ βραδύς, ὅς κόρησ' ὅτ' ἡ καλῆς, φοιτῶσιν δὲ
μέραι παρὰ σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερέρας,
καὶ εἰχαιρῶν λυπῶν αὐτήν· ἢ δὲ παρὰ τὰς ὀχθὰς
ἀλύουσα, καὶ ἐπεμπαίνουσα, καὶ λουομένη, ἐνίστε εὐχετό
σοὶ ἐντυχεῖν, σὶ δ' ἐθρύπτου πρὸς αὐτήν· β· τί οὐρ;
διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθυπο-
κρίναι τοῦ ἐνιπέα αὐτὴν προσειδῶνος εἶναι, καὶ κατασφίσασ-
θαι τὴν τυρῶ ἀφελῆ κόρην οὕσαμ· π· ζηλοτυχεῖς ὡς ἐνιπεῦ,
ὑπερόπτης πρότερον ὢν· ἢ τυρῶ δὲ οὐδέ μ' ἀνδρὶ πέπονθεν,
οἰομένη ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσθαι· β· θυμένον· ἔφης
γὰρ ἀπὶ ὧν ὅτ' ἡ προσειδῶν ἦσθα, ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν
αὐτήν, καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίκημαι, ὅτε τὰ ἐμὰ σὺ εὐφραίνου,
τότε, καὶ περιστήσας πορφύρεον τὴν κύμα, ὅπως ὑμῶς συν-
έκρυπτε ἅμα, συνῆσθα τῇ παιδίᾳ αὐτ' ἐμοῦ· β· σύ γάρ
οὐκ ἔθελες ὡς ἐνιπεῦ.

Τρίτωνος· καὶ κηρείδων

ΤΡΙΤΩΝ

τὸ κῆστος ὑμῶν ὡς κηρείδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ κηφέως θυγα-
τέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐτπέμεψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἠδίκη-
σαμ, ὡς οἶεσθαι, καὶ αὐτὸ ἦδη τέθυκε· ν· ἀπὸ τίνος
ὡς τρίτων· ἢ ὡς κηφεύς καθάπερ δέλεαρ προθεὶς τὴν κόρην,
ἀπέκτεινεν ἐπὶ ὧν, λοχίσσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως·
τ· οὐκ, ἀλλ' ἴσθι, οἶμαι, ὡς ἱφίανασσα τὸν περσέα,

te ipsa: neque pulcherrimus adeo formosus:

Enipei. & Neptuni.

ENIPEVS.

Minime honesta hæc sunt Neptune. Dicis pro vero:
quod circumueneris a me amata: si sis effectus mihi: y gita
puellæ. illa vero putabat se a me hæc (tē pīde ademeris
hoc exhibuit se ipāz. N. Tu Enipeu (passā eē: & ob
cius eras & turbidus: quod puellā sic pulchrā (despectis
die ad te, perditā prę amore cōtempseris: (euntē q̄ti
lētatusq; fueris molestijs afficiēdo ipāz. At illa circa ri
piscans / & icedens / lauansq; interdū optabat (pas
tibi coire: te delicias agente cū ipā. E. Quid igitur
num ob hoc oportuit te p̄ripere mihi amorē: & mēti
ri Enipeum pro Neptune: & decipe
re Tyro simplicē puellā exn̄tē. N. Zelotypia moueris
quū p̄us cōtēptor tu extiteris: Tyro vero nihil (Enipeu,
putās se abs te violatā fuisse. E. Nō ~~et~~ graue passa ē.
em̄ abiēs te neptunū eē. q̄d & maxie (p̄fecto. dixisti
& ego ob hoc iniuria afficior: quod p̄pt̄ (moleste tulit
ris: circūdās purpureū quendā fluctū q̄ (mea tu lēta
peruit sis: & coiuisti cū puella pro me. N. At (vos o
non volebas o Enipeu. (q̄ tu

Tritonis. & Nereidum.

TRITON.

Cetus vester o Nereides, qui contra Cephei fili
am Andromedā missus est: neque puellam lē
sicut putatis: & ipse iam int̄it. N. A quo nam
o Triton: Nūqd Cepheus q̄si escā pponēs puellam
adortus interemit / insidiāns magna vi?
T. Nō. Sed nosti puto, nymp̄ha Iphianassa, Perseū.

τὸ τῆς Δανείης παιδίον, δὲ μετὰ τῆς πρὸς ἐμτῆ κιβωτῷ
ἐμβληθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ προσώπου, ἐσώσα
τε οἰκτεῖρας αὐτοῦς. Ν. οἶδα ὅν λέγεις, ἐκὸς δὲ
ἦδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.

Τ. οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ν. Διὰ τί ὦ τρίτῳ;
οὐ γάρ δὴ σῶστρον ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρήν.

Τ. ἐγὼ ἡμῖν φάσω τὸ πᾶν ὥς ἐγένετο. ἑσταὴν μὲν οὖρος
ἐπὶ τὰς ποργύνας, ἄθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτε
λῶν. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν λιβύην. Ν. πῶς ὦ τρίτῳ;

μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμαχούς ἦγε; ἄλλως γάρ
δύσπορος ἦ δαός. Τ. Διὰ τοῦ αἵματος. ὑπόπτερον γὰρ αὐ
τὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν οὐ τοῦ δακτύλου, ἀε
μὲν ἐκώθενδον, οἶμαι, ὃ δὲ ἀποταμῶν τῆς μελούσης
τὴν κεφαλὴν, ὥχεται ἀποσπώμενος. Ν. πῶς ἰδῶν;

ἀθέατοι γὰρ εἰσιν, ἢ ὅς ᾤοντο, οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα
ἦλοι. Τ. ἢ Ἀθηνᾶ τὴν ἄσπίδα προφαίνουσα. τοιαῦτα γὰρ

ἤκουσα δακρυμένον αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαμ, ἢ πρὸς
τὸν κιφέα ὕστερον. ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποσιλ
βούσης ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρον, παρέσχευ αὐτῷ ἰδεῖν τὴν
εἰκόνα τῆς μελούσης. εἶτα λαβόμενος τῆ λαίᾳ τῆς κόμης,
ἐνὸρῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς
ἀνέπτατο. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην αἰθισσίαν
ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος πετόμενος, ὅρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαμ
προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος προσπεπαττα
λευμένην, καλλίστην, ὥς θεοί, καθεμένην τὰς κόμας, ἢ
μὴ γυνυνοῦν πολὺ ἐνεργετῶν μαστῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
οἰκτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν αὐτίαν τῆς κατα

Danaes prolem tenellam: quam cū matre in arcam
iniectam in mare a materno auo, serua
stis: omite te iporē. N. Noui quē dicis. at verisile est
mō iuuenē esse, valdeq; gñosus, ac pulchrē vi (talē
T. Is ē q̄ infecit Cetū. N. pp̄t qd o Tritō? (deri.
nō em̄ mercedē liberatōis eiū nōi nob̄ psoluer̄ ip̄s cō
T. Ego vō dicā totū ut accidit. Missus (ueniebat,
ad Gorgonas/premiū quoddā regi affe (est hic
rens. Verū ubi puenit i Libyā. N. q̄ pacto o Tritō?
solus ne? an & alios auxiliatorē duxit secū? aliogn. n.
difficilis via est. T. Per aerem. pennatum em̄ i
psū Mierua reddidit. Postq; v̄o pueit ubi degebāt: illē
quidē dormiebāt: ut puto. verū hic abscidēs Medusæ
caput/abijt euolans. N. Quo pacto aspiciatus est?
iuisibiles em̄ s̄. v̄l q̄ eas viderit: nō isup aliud qddā de
cōspiciabit. T. Mineruę clypeū p̄tēdēs (nā (inceps
audiui p̄dicantē ip̄m apd' Andromedā & hęc ego
Cepheū nouissie) Mierua haud dubie i clypeo resplē
dente quemadmodū in speculo: prębuit ille ipsam
imaginē Medusę ut videret. Dein adcipiēs leua comā
inspiciētis imaginē: dextra falcem habens/abscidit
caput ipsius: ac priusq; excitarentur sorores/
sursū volauit. Verū ubi maritimā hāc Aethiopiā
venit: iam volatu terre proximus/ videt Andromedā
adiacentē in quadā eminenti rupe: palo q; affi
xam, pulcherrimā, Dñj boni, demissa coma, ac
seminudā multū admodū infra ubera. Et primū qdē
miseratus fortunā ip̄ius/interrogabat cām condēm

ἄνθρωπος· κατὰ μὲν κροῖον δὲ ἄλουν ἐρωτῇ, ἔχον γὰρ
σεσῶσθαι τὴν παῖδα, βοηθεῖν δὲ γινώ· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆ-
τος ἐπὶ μάλ᾽ αὖ φοβερόν, ὥς κατὰ ποιούμενον τὸν ἄνθρω-
πόν, ὑπεραιωρήθει σὺ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρ-
πην, τῇ μὲν καθικνέεται, τῇ δὲ προδεδικνύσθαι τὴν τρυγίδα,
λίθον ἐποίησεν αὐτό· τὸ δὲ τέθηκε κούρην· καὶ πέτεται
αὐτοῦ τὰ πολλὰ ὅσα εἶδε τὴν μέδουσαν· ὁ δὲ
λύσας τὰ δεσμά τῆς παρθένου, ὑποσχόμενός τινος χεῖρα, ὑπε-
δέξατο ἀνδροποδῆτι κατιούσας ῥέκ τῆς πέτρας ὀλισθηρᾶς
ἔνθα· καὶ νῦν γαμῶντος κηφέως, καὶ ἀπέρξει αὐτὴν
ἄργος, ὥστε αὐτῇ θανάτου γάμον ἐν τῷ τυχόντι εὕρετο·
Ν· ἐγὼ μὲν ἐν πάντι τῷ γεγονότι ἔχθωμαι τί γὰρ ἢ πᾶσι
ἡμῖν ἡμῶς, ἔτι ἢ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡξίου
πολλίωρ εἶναι; Τ· ὅτι δύνωσιν ἂν ἡλυσεν ἐπὶ τῇ
θυγατρὶ μήτηρ γεθῶσα· Ν· μισέτι μεμνήμεθα ὅδε Δωρὶ
ἐκείνων, ἔτι βαρβαρὸς γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλῃσιν
ἡ κατὴν γὰρ ἡμῶν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ
ποσθῇ· καίρω μὲν οὖν τῷ γάμῳ·

ζεφύρου· καὶ νότου·

ΖΕΦΥΡΟΣ·

ὅν πῶποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον
ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ εἰμι καὶ πνέω· σὺ δὲ ἐν ἡμῖν εἶδες
ὅδε νότε; Ν· τίνα ταύτην λέγεις ὅδε Ζεφυρε τὴν πομπὴν;
ἢ τίνες οἱ πέμψοντες ἦσαν; Ζ· ἡδίστου θεάρατος
ἀπελείφῃς διομένην ἄλλο ἰδοὺς ἔτι· Ν· παρὰ τὴν ἔρ-
ωσαν γὰρ θάλασσαν ἐργαζόμεν, ἐπέπνευσας δέ τι καὶ
μέρος τῆς ἰνδικῆς, ὅσα παρὰ λίαν τῆς χώρας· ἐν δὲ
οὖν οἶδα ὥς λέγεις· Ζ· ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγκύρα
εἶδες; Ν· ναί, τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μὲν;

natōis. Paulo post v̄o amore captus (miciēs nāq̄ erat
 ut suareſ puella) admiculo eē eidē dignū duxit. Pla-
 tus accēſit ipēſe tribiſ, tāq̄ deuoſ (ne poſteaq̄ Ce-
 medā: demittēs oſoſ iuuenis / ſtriſ (raturus Andro-
 cē, unā qdē manū oñdit: alia v̄o pfeſ (ctūq̄ hñs faſ
 lapidē cōfecit ip̄z. Ille itaq̄ morte ſubſ (rēs Gorgona
 mltā eorū q̄ oſpicata fueſt Me (latus ē. idurueſt dēiq̄
 ſoluēs vicia v̄gis, ſuſtinēs manū, ſuſ (duſā. Poſo ille
 cepit ſuinis pedibz deſcēdentē ex rupe procliui,
 & nūc eā ducit uxōrē i ip̄a domo Cephei: abducetq̄
 Argos. iōq̄ p morte nuptias has ſglices iuenit. (ip̄az
 N. Ego qdē non admodū ex hoc faſto merore aſſiſ
 offendit nos: ſi q̄ mō maſ gliata ē (cior. i q̄ cñ puella
 pulchriorē eē. T. Verūtn etiā miſ (alñ & pſupſit ſe
 filiā maſ. N. nō āplius memie (rāimodū doluit ob
 illorū. ſi qd barbara mulier ultra hoc qd (rius Donis
 ſufficiētē cñ nobis pgnā dedit: triſ (deuit locuta ē.
 filiam. Congratulemur igitur nuptiis. (ta prop̄

Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunq̄ pompā ego magnificentiorem vidi
 in mari ex quo ſum, & ſpiro. Tu vero nunquid
 o Noteſ N. qnā hec ē quā dicis o Zephyre pōpāſ
 aut q ducētes pompā erāt. Z. Suaviſſio ſpectaclo
 caruiſti: ut nō aliud videre poſſis poſthac. N. Iuxta
 threum mare occupatus ſpirabā: atq̄ in (Ery-
 pte indici maris, oibz deniq̄ mariti illius regiōis. nihil
 igiſ eorū noui quē dicis. Z. Attñ ſidoniū Agenorē
 vidisti. N. Profecto vidi. Europę genitorē. qd tū.

Ζ. ΠΕΡΙ ΑΥΤῆΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΔΙΚΗΝ ΣΟΜΑΙ ΣΟΙ Ν. ΜΩΝ Δ' ΤΙ Δ
ΖΕΥΣ ΕΡΑΣΤΗΣ ΕΚ ΠΟΛΛΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΟΣ, ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ Η ΠΑΛΑΙ
ΗΠΙΣΤΑΜΗΝ. Ζ. ΟΥΚ ΟΥΝ ΤΟΝ ΜΕΝ ΕΡΩΤΑ ΔΙΣΘΑ, ΜΕΤΑ ΤΑΥ
ΤΑ ΔΕ ΎΔΗ ΑΚΥΣΘΟΝ. Η ΜΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΤΕΛΗΛΥΘΗ ΕΠΙ ΤΗΝ ΗΪΟΝΟΣ
ΠΑΪΖΟΥΣΑ, ΤΑΣ ΗΛΙΚΙΩΤΙΔΑΣ ΠΑΡΑΛΑΒΟΥΣΑ. Ο ΖΕΥΣ ΔΕ
ΤΑΥΡΩ ΕΙΚΑΣΑΣ ΕΑΥΤΟΝ ΣΥΝΕΠΑΙΖΕΝ ΑΥΤΑΙΣ, ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣ. ΛΕΥΚΟΣΤΕ ΓΑΡ ΉΡ ΑΚΡΙΒΩΣ, ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΡΑΤΑ
ΕΥΚΑΜΠΗΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΗΜΕΡΟΣ. ΕΣΚΙΡΤΑ ΟΥΝ Η ΑΥΤΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΗΪΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΜΝΗΑΤΟ ΎΔΙΣΤΟΝ. ΩΣΤΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ
ΤΟΛΜΗΣΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΒΗΝΑΙ ΑΥΤΟΝ. ΩΣ ΔΕ ΤΟΥΤ' ΕΓΕΝΕΤΟ, ΔΡΟ
ΜΑΙΟΣ ΜΕΝ Ο ΖΕΥΣ ΩΡΜΗΣΕΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ, ΦΕΡΩΝ ΑΥΤΗΝ
Η ΕΝΗΧΕΤΟ ΕΜΠΕΣΩΡ. Η ΔΕ ΠΑΝΝ ΕΚΠΛΑΓΕΙΣΑ ΤΩ ΠΡΑΓΜΑΤΙ,
Τῆ ΛΑΙᾶ ΜΕΝ ΕΧΕΤΟ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΟΣ, ΩΣ ΜΗ ΑΠΟΛΙΣΘΑΝΣΙ, Τῆ ΕΤΕ
ΡΑ ΔΕ ΗΝΕΜΩΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΠΕΠΛΟΝ ΖΥΝΕΙΧΕ. Ν. ΗΔΥ ΤΟΥΤΟ
ΘΕΑΜΑ ὧ ΖΕΦΥΡΕ ΕΊΔΕΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΙΚΟΝ, ΥΠΟΜΕΝΟΝ
ΤΟΝ ΔΙΑ ΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΑΜΕΝΗΝ. Ζ. ΚΑΙ ΜΗΝ ΤΑ
ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΗΔΙΩ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ὧ ΝΥΤΕ. Η ΤΕ ΓΑΡ ΘΑΛΑΤΤΑ
ΕΥΘΥΣ ΑΚΥΜΩΝ ΕΓΕΝΕΤΟ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΑΛΗΝΗΝ ΕΠΙΣΠΑΣΑΜΕΝΗ
ΛΕΙΑΝ ΠΑΡΕΙΧΕΝ ΕΑΥΤΗΝ. ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΠΑΣΤΕΣ ΗΣΥΧΙΑΝ ΑΓΟΥ
ΤΕΣ, ΟΥΔΕΡ ἄλλο ἢ ΘΕΑΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΩΝ ΥΓΥΝΟΜΕΝΩΝ,
ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝ. ΕΡΩΤΕΣ ΔΕ ΠΑΡΑ ΠΕΠΕΤΩΜΕΝΟΙ
ΜΙΚΡΟΝ ὑπὲρ τῆς θάλατταν, ὥς ἐνιότε ἄκροισ τῶισ ποσίη
ΕΠΙΘΑΝΕΙΝ ΤΩ ὕδατος, ΕΜΜΕΝΕΙΣ ΤΑΣ Δ' ἄδ' ας ΦΕΡΟΝΤΕΣ, Ύ
ΔΩΝ ἄμα ΤΟΝ ὕμΕΝΑΙΟΝ. ΑΙ ΚΗΡΕΊΔΕΣ ΔΕ ΑΝΑΔΥΣΑΙ,
ΠΑΡΙΠΠΕΥΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΕΛΦΙΝΩΝ ΕΠΙΚΡΟΤΟΥΣΑΙ, ΗΜΙΓΥΜ
ΝΟΙ. ΑΙ ΠΟΛΛΑΙ ΤΟΤΕ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝΩΝ ΓΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΊΤΙ ἄλλο
ΜΗ ΦΟΒΕΡΟΝ ΙΔΕΊΝ ΤΩΝ ΘΑΛΑΤΤΙΩΝ. ἄπαντα περιεχόρσεν
ΤΗΝ ΠΕΔΙΔΑ. Ο ΜΕΝ ΓΑΡ ΠΟΣΙΔΩΝ ΕΠΙΒΕΒΗΚΩΣ ἄρματός,

Z. De ea ipsa narrabo tibi. N. Profecto
Iupiter amator fuit ex multo tpe puellę: qđ & olim
sciebā. Z. Itaq; amorē qđē nosti: verę q̄ subide acci-
derunt nūc audi. Europa illa descendit ad littus
lusura: coętaneas secū simul assumēs. Porro Iupiter
tauro adsimilans seip̄; colludebat illis: pulcherrimus
apparēs. cādidus nāq; erat undiq; cornua p̄n̄ illi
sinuosa, & aspectus benignus. saliebat plane & ipse
in littore: & mugiebat suavissime. q̄propter Europa
ausa est inscendere ip̄m. Quo facto / ple-
no cursu Iupiter exiit in mare: ferens ip̄am /
vehēdoq; incidēs. Illa v̄o vehement̄ territa ex hac re:
lęua quidē tenebat cornu / ne periret: alte-
ra v̄o v̄eto cōcitātū peplū cōtinebat. N. Suaue hoc
spectaculū o Zephyre, qđ vidisti: & amatoriu qđ p̄
lupit̄, natādo ferens dilectā. Z. Atqui quę stabat
post hęc acciderūt suaviora multo Note. Etēn̄ mare
statim nō fluctuās factū est: & trāquillitatē ostētans /
iucundū prębuit seip̄;. At nos omnes quietem agen-
tes, nihil aliud q̄ spectatores facti eorū quę fiebant,
seq̄bāur. Pōo (Cupido Venusq;) amores aduolātes
parę super mare: ut interdum summis pedibus
attingerent aquā: accensas faces ferendo / ca-
nebant simul hymeneū. Nereides vero emergentes /
equitū ritu delphinis vectabant̄: applaudētes feminu-
dę. Ad hęc Tritonū genus: & si quę alia sunt
marinorū / quę terribili nō sunt aspectu. Oia saliebant
circa puellam. Et quidē Neptunus cōscendens curū,

παράχαιμάς τ', καὶ τὴν Ἀμφίτριτον ἔχω προῖγε
γενεῖς, προσδραστήων ἡγαμένον τὸν ἀδελφόν· ἐπὶ τοῖσι
δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο τρίτους ἔφερον ἐπὶ κόλῳ κατὰ κε-
μένην, ὅθι πάντῃ ἐπιπείτουσα τῇ νύμφῃ· ταῦτα ἐκ φοι-
νίκης ὅσφι τῆς κρήνης ἰγένητο· ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νύμφῃ,
ὁ μὲν ταῦρος ἔτι ἐφαίνεται ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
ὁ Ζεὺς, ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην εἰς τὸ Δίκτηον ἀντρον ἐρυδρίῳ
σάμ καὶ κατὰ δρυῶσιν· ἠπίστατο γὰρ ἦν ἔφ' ὅτι αἰνοῖτο.
ἡμεῖς δ' ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος
ἀνεκυμαίνομεν· ἢ ὅμοιός τις Ζέφυρος τῆς θεᾶς,
ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλθέφαντας, καὶ μέλαινας ἀνδρά-
πων ἑώρων·

ΝΕΚΡΙΟὶ ΔΙΑΛΟΓΟΙ·
ΔΙΟΥΓΕΝΟΥΣ· καὶ ΠΟΛΥΔΑΪΚΟΥΣ·

Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ·

Ὡς πολὺ δαυκεῖς, ἐντέλλομαι σοὶ ἐπειδ' ἄμ ταχιστα ἀ-
νέσθης, σὸν γὰρ ἐστὶν οἶμαί τ' ὀναβίωναι
ἀντρίον, ἢ ποιῶντος μένιππον τὸν κύνα, ἑνὶ οἷσ' δ' ἄμ ἀντρίον
ἐν κορίνθῳ κατὰ τὸ κρᾶνειον, ἢ ἐν Λυκείῳ, τῶν ἐριζόν-
των πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελάσσειν, εἰπέμ
πρὸς αὐτόν, ὅτι σοὶ ὦ μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης,
εἰ σοὶ ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἔκειν
ἐνθάδε πολλῶν πλείων ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ
ἐν ἀμφιβολίᾳ σοὶ ἐστὶ ὁ γέλως ἦν· καὶ πολὺ τὸ· τίς
γὰρ δόλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐν ταῦτα δὲ οὐ παν-
τὴ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα,
ἐπεὶ δ' ἄμ ὄρᾳς τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ

transferebat, & Amphitriten precedebat
hilaris: ostentans viam Ioui fratri natanti. Int' omnes
vero Venerunt duo Tritones ferebant/ in concha iacen-
tem, flores varios aspergentē sponse. Hæc ex Phœ-
nicia usq; ad Cretā sic atigerunt. Verū ubi puenit ad insulā/
taurus nō amplius apparebat. arripens yō manum
Iupiter, abduxit Europā in Diæta antrū, erubescen-
tē demissis in terrā ocul'. sciebat em̄ iā ob qd duceret.
At nos insidentes alius aliam in pelagi partem,
fluctibus redimus. O beatū Zephyrū, q talia videt:
Verū tamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homi-
nes conspiciabar.

MORTVI DIALOGI:

Diogenis. & Pollucis.

D I O G E N E S.

o Pollux, cōmēdo tibi: postq̄ celerrie ad supe-
ros redieris (tuū em̄ est arbitror/ reuiuiscere
cras) sicubi videris Menippū canē, inuenies yō ipm
Corinthi iuxta Craneū, vel in Lycō, conten-
dentes mutuo philosophos iridentem, dicere velis
ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes.
Si tibi satis terrena deriseris: ut venias
huc: mīto amplius habiturus qd irideas. Alibi egdez
i abiguo tibi adhuc ē/ cuiusmōi risus sit, & certe mītu-
em̄ oīno agnoscat ea q̄ sūt i vita? Hic yō (hoc. Quis
ces a cōstāti risu, quēadmodū ego nūc. Et (nō quies-
abi videas diuites/ satrapas / & (maxime,

τυράννουσ δ' ὕτω τοῖσδε πεινυῖν, καὶ ἀσκήσαντο, ἐκ ἀόριστος δὲ μὲν
γῆσ' διαγινώσκόμενον, καὶ δ' ἵτι μὲν λαοὶ καὶ ἀγενεῖς
εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω· ταῦτα λέγε αὐτοῖς, καὶ προσέτι
ἐμπλησάμενον τὴν πύραν ἢ κειν θέρμων τε πολλῶν, καὶ
εἰπον εὖροι ἐν τῇ τριόδῳ ἑκάτησ' ἀείπνον κείμενον, ἢ ὥον
ἐκ καθαρσίου, ἢ τί τοιοῦτο· π. ἀλλ' ἀπαγγελάτω ταῦτα
ὧ Διόγενες· ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα ὅπῃ οἱ στίς
ἐσι τὴν ὄψιν· Δ. γέρον, φαλακρόσ, τριβώνιον ἔχω πο
λύθυρον, ἀπαντι ἀνέμῳ ἀνταπείσσομαι, καὶ ταῖς ἐπι
πτυχαῖς τῶν ῥυτίων ποικίλῳ· γελᾷ δ' αἰεὶ, καὶ τα πολ
λά τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει·
π. ῥαδίου ἐνρεῖν ἀπό γε τούτων· Δ. βούλει καὶ πρόσ
αυτοὺς ἐκείνους ἐν τείλομαι τί τοὺς φιλοσόφους· π.
λέγε· ὃν βαρὺ γὰρ οὐ δέ τούτοι· Δ. τό μὲν, δ' ἄλλο παύσασ
θαι αὐτοῖς, παρεγγύα ληροῦσι, καὶ περὶ τῶν δ' ἄλλων ἐρίζουσι,
καὶ κέραια φέουσιν ἀλλήλοισιν, καὶ κροκοδείλους ποιῶσι,
καὶ τοιαῦτα ἄπορα ἔρω, τῶν διδάσκουσι τὸν νῦν· π.
ἀλλ' ἐμὲ ἁμαθὴ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦν
τα τῆς σοφίας αὐτῶν· Δ. σύ δέ οἱ μῶζεις αὐτοῖς παρ'
ἐμοῦ λέγε· π. καὶ ταῦτα ὧ Διόγενες ἀπαγγελάτω· Δ.
τοῖς πλουσίοις δὲ ὧ φίλτατον πολυδύκιον, ἀπάγγελε
ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί ὧ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε·
τί δὲ τιμωρεῖσθαι ἑαυτοὺς, λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ
τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες, οὐς κρὴ ἑναὶ ὀβολὸν
ἔχοντας ἢ κειν μετ' ὀλίγον· π. εἰρήσεται καὶ ταῦτα
πρὸς ἐκείνους· Δ. ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γε, καὶ ἰσχυ
ροῖς λέγε, μεγάλῳ τε τῷ κορινθίῳ, καὶ ἀκμοζένῳ τῷ παλαιῷ
στῇ, ὅτι παρ' ἡμῶν ὄντε ἡ παυθὴ κόμη, ἢ ὄντε τὰ χαρσπία.

tyrannos sic delectos, & nentios insignes, ex solo elu
latu cognitos: & q̃ molles & degeneres
sint recordans eorū q̃ s̃t apd' supos. Hec illi p̃dica, p̃d'
ut impleta pera veniat lupino multo: &
alicubi reperta in triuio Hecatē coenā iacentē: aut ouū
ex purgatiōe/vl' huiuscemōi re. P. S; r̃nūciabo hec
o. Diogenes. q̃ pacto aut agnouero eū maxie: q̃l nam
est s; m faciem? D. Vetulus, caluus, lacernā hñs m
to aditu, omni vento perdiam: & su
perne plicas pāniculorū q̃pluriū. Ridet ṽo sp: & mul
tum arrogantiam philosophorum consyderat.

P. Facile eū fuerit iuenire apd' illos. D. vef & ad
illos ip̃os referre mandati quippiā philosophos. P.
Dic, nō molestū em̃ neq; hoc ē. D. Hoc qdē: ut i to
rēt sibi ab allegatiōe nugarū/ & ab oī ṽbo (tū tēpe
q̃ cornua gñant ill' mutuo: crocodilosq; (rū pugnat
& hec dubia iquirūt: cū de hoc doceat sēsus. (faciūt
P. At me indoctū & rudem esse dicent/accusan
tem sapientiā eorū. D. Tu vero plorare ipsis a
me manda. P. Et hec Diogenes renūciabo. D.
Diuites vero amicissime Pollux, affare
hiscē a me verbis. Quid o vani aurum amatis?
Quid ṽo excruciatis vosip̃os/cōputantes usuras? &
talentū sup̃ talenta addētes: quib; necē est unū obolū
habentes/venire post pusillū? P. Dicam & talia
ad illos. D. Verēt̃ & formosis, & p̃gualis
dis dic Megillo/Corintho/ & Damoxeno luctato
rū: qm̃ apd' nos neq; Xāthi forma, aut faciei venustas

ἢ μέλανα ὀμμάτα, ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν,
ἢ νεῦρα ἔντονα, ἢ ὥμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μία ἡμῖν κα-
νισ φασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους. **π.**

χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰσῆν πρὸς τοὺς καλοὺς, καὶ
ἰσχυροὺς. **Δ.** καὶ τοῖς πένησιν ὡς Λακων, πολλοὶ δ'
εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τοῦ πράγματι, καὶ οἱ κτείροντες τὴν
ἀπορίαν, λέγε μήτε Διοκρῆν, μήτ' οἰμώζειν, ἀπηνυσάμενος
τὴν ἑνταῦτα ὁσσημίαν, καὶ ὅτι ὕφονται τοὺς ἐκεί πλουσί-
ως οὐδὲν ἀμείνουσ ἀντὶν. καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς
σοῖς ταῦτα, εἰ Διοκρῆς, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησόν λέγων ἐκ λε-
λύσθαι αὐτοῦς. **π.** μηδὲν ὡς Διόγενος περὶ Λακεδαιμονί-
ων λέγει· οὐ γὰρ ἀνέξομαι γε· ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐφη-
σθα, ἀπαγγέλω. **Δ.** ἐάσωμεν τούτους· ἐπεὶ σοὶ Διοκρῆς,
σύ δὲ οὔτις προείπων, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

πλοῦτωνός. ἢ κατὰ Μένιππον. **κροῖσος.**

οὐ φέρομεν ὡς πλούτῳ, Μένιππον τούτῳ τὸν κύνα πα-
ροικούντα, ὥστε ἢ ἐκείνῳ καὶ κατὰσκησον, ἢ ἡμεῖς μετα-
κίσωμεν εἰς ἕτερον τόπον. **πλ.** τί δ' ἡμεῖς δεινὸν ἐργά-
ζεται ὁ μόνος ὧρ; **π.** ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζομεν,
καὶ σέθεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, μίδασ μὲν ὕπτος
τοῦ χρυσίου, Σαρδανάπαλος δὲ τῆς ποταμῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ
τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελᾷ καὶ ἐξονεῖδίζει, ἀνδράποδα καὶ κα-
θάρματα ἡμεῖς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄλλῳ
ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς. καὶ ὅλως λυπηρὸς
ἐστίν. **πλ.** τί ταῦτα φασὶν ὡς Μένιππος; **μεν.** ὅτι
ὡς πλούτῳ. μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγενεῖς καὶ ὀλε-
θρίους ὄντας, οἵσ' οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλ-
λὰ καὶ ἀποθανόντας, ἔτι μέμνηται καὶ περιέχονται

nigriue oculi, rubor denique vultus amplius adsunt:
non nervi robusti, aut humeri potētes, sed oīa q̄ de nobis
dñr/ueus est puluis, caput renudatū formę fama.
graue neq̄ hęc mihi fuerit dicere ad formos (P. Nō
viribꝫ p̄stātes. D. Et paupibꝫ o spartane, (los/&
sunt dolore affecti in rebus/& miseri ob (m̄ti em̄
egestatem) dic me lachryment: nec eiulent: narrando
quā hic habituri sint equalitatē: & q̄ visuri sint diui
tes nihil meliores ipsis. Et Lacedæmonijs
tuis talia (si visum fuerit) a me dicens/ex cru
ciatu liberaueris ip̄os. P. nihil o Dīo, de Lacedæoni
is dic. nō em̄ adciplent. Quę vero ad alios dixi
sti/renūciabo. D. Dimittimus hęc tuę coniecturę,
tu ȳo illis prędica: referq̄ mihi eorum sermones.

Plutōis. V̄ aduersus Menippū. CRE S.

Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, co
habitantē: q̄ propt̄ aut illū alio colloca: aut nos cōmī
grabimus in aliū locum. P. Quid nobis molesti fa
ciat paris cōditiōis mortuus? C. Postq̄ nos ī fletū p
et gemius: illorū r̄cordātes q̄ sursum sūt: Midas (rūpius:
auri, Sardanapal, ȳo multijugę voluptatis, (qdē tāti
thesaurorū, irridet ille sp̄ & exprobrat: m̄a (pōo ego
cipia & sceleptos nos cognōinās: int̄dū ȳo & castās/
conturbat nobis fletum. Deniq̄ omnino molestus
est. P. Quid hęc de te dicunt Menippe? M. Ve
re o Pluto, odio namq̄ ipsos degeneres & pernicio
sos exñtes: quibus nō profuit viuere perperam: ve
rū & morientes recordantur/menteq̄ concipiunt.

τῶν ὄντων· χαίρω τοι γὰρ οὐν ἀνθρώπων αὐτοῦς· π· ἀλλ' ἐν
χρῆ· λυποῦνται γὰρ οὐν μικρῶν στερούμενοι· μ· καὶ σύ·
μωραίνεις ὃ πλούτῳ, ὁμόηφος ὢν τοῖς τούτῳ στεναγ-
μοῖς· π· ὀνδραμῶς· ἀλλ' οὐκ, ἀν' ἐθελήσας, στασιάζει
ὑμᾶς· μ· καὶ μὴν ὃ κακίστοι ἀνδρῶν, καὶ φρυγῶν, καὶ
Ἀσσυρίων δούτῳ γινώσκετε, ὥς ὀνδρὲ Πανσομένου μου· ἔνθα
γὰρ ἀν' ἦντε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατὰ πόλιν καὶ καταγε-
λῶν· κ· ταῦτα οὐκ ὕβρις· μ· οὐκ, ἀλλ' ἐκείνα ὕβρις
ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκαυθεῖσθαι ἀξιούντες,
καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσι μὲν τρυφῶντες, καὶ τοῦ θανάτου
το παρῶτα οὐν μνησκένοντες· τοι γὰρ οὐν οἰμώζετε πάν-
τῶν ἐκείνων ἀφῆκμένοι· κ· πολλῶν γε ὃ θεοί, καὶ μεγά-
λῶν κτημάτων· μ· ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ· σαρδα-
ῶνος δ' ἐγὼ τρυφῆς· με· εὐγε, δούτῳ ποιεῖτε,
ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς· ἐγὼ δὲ τὸ, γινώθι σάντων,
πολλὰ καὶ συνείρων, ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέσβι γὰρ ἀν' ταῖς
τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαυρόμενοι·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ Ἀμφιλόχου· καὶ τροφῶντος·

Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ·

Σφὼ μέντοι ὃ τροφῶνιε, καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες,
οὐκ οἶδ' ὅπως νῶν κατηξιωθήτε, καὶ μάντις δοκῆτε,
καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοῦς ὑμᾶς ὑπειλήφασιν εἶναι·
τ· τί οὐν ἡμεῖς αἴτιοι, εἰ ὑπ' ἀνοίᾳς ἐκείνοι τοιαῦτα
περὶ νεκρῶν δοξάζουσι· μ· ἀλλ' οὐκ ἀν' ἐδόξαζον,
εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτρατεύεσθε, ὥς
τὰ μέλλοντα προειδέτε, καὶ προειπτεῖν δυνάμενοι τοῖς
ἐραμένοις· τ· ὃ Μένιππε, Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἀν' ἡμῶν
εἰδέναι, ὅτι αὐτῷ ἀποκρίτεον ὑπὲρ αὐτοῦ, εἰδὼ δὲ

quę sūt in vita. Gaudeo ergo dimittēs eos. P. S; nō
optet. tristantē em̄ nō paruis rebus orbatī. M. Et tu
evanescis Pluto, suffragium prębens talibus suspi-
rijs. P. Nequaquā. haud em̄ velim seditionē mouere
int̄ vos. M. atq; o flagitiosissimi Lydorę/Phrygū et
Assyriorę, sic dinoscite: ut mihi non deē quies. tunc
em̄ lamentamin; sequar vos ascēdēs & descēdēs irridē-
do. C. Heccine contumelia? M. Nō: s; illa contumelia
est quā ip̄i vobis fecistis: adorari vos dignū iudicātes
& liberos vestros delicijs capientes: mortis
q; prę omnibus non recordantes: itaq; deflete o-
mnia illa nūq; quieturi. C. Multas, Dñi boni, & ma-
gnas possedi opes. M. Quantū v̄o ego auri? S.
Quantas ego voluptates? ME. Euge, sic facite:
dolorēq; afferte vobis ip̄is. verū tñ ego v̄bū hoc, agno-
scēpius obijciēs/cātabo vobis. decet nāq; (scē teip̄z,
talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophoni.

M E N I P P V S.

Vos qdē Trophonie, & Amphiloche, mortui cū sitis
nescio q̄ nā mō tēplis donati extiteritis: vatesq; videa-
vani deniq; hoīes deos vos esse arbitrent. (min;
T. Quid igit̄ nobis ip̄utādū fuerit: si p̄ īscitiā illi talia
de mortuis opinant? M. Verū tñ hęc nō fuissēt opi-
nisi & vos cū viueretis/eiusmōi portēta oñdis (nati/
futuroz p̄sci, & p̄dicere potentes (ssetis: tanq;
īterrogātib;. T. Menippe, Amphilocheus certe hic
nouit quō ip̄si respondendū sit pro se. Cæterum ego

ἤρωσ' εἰμὶ καὶ μαντεύομαι ἡμῖς κατέλθαι παρ' ἡμῶν·
σύ δ' εἰκασὼν ἐπιδακνυμέναις δευράδεις το παρὰ σοῦ·
ὅν γὰρ ἠπίστεισ' σὺ τούτοις· Μ· τί φησ' ; εἰμὶ ἐσ
δευράδεις γὰρ παρ' ἐλθῶ, καὶ ἐσταλμένος εἰς ὁδόναις·
γελοίωσ' μάλα ἐν τῶν χειρῶν ἔχω, ἐσπερὺς ὡς αἰ τοῦ
στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἐσ' τὸ σπλάγιον, ὅνκ' ἄν ἐδυνά
μην εἰδέναι δ' τί νεκρὸς εἴ ὥσπερ ἡμεῖς μόνῃ τῇ γογγείᾳ
αἰαφέρω, ἀλλὰ πρὸς τῆς μαντικῆς· τί δέ δ' ἤρωσ' ἐστὶν ;
ἀγνοῶ· τ· ἐξ ἀνθρώπου τί καὶ θεοῦ σὺνθετομ· Μ·
δ' μήτε ἀνθρώπος ἐστὶν, ὥς φησ', μήτε θεὸς, καὶ δυναμ
φότερόν ἐστι· νῦν δὲ τοῦ σου τὸ θεοῦ ἐκείνο ἡμίτομον
ἀπελάνθε ; Ψ· χρᾶ ὅ μὲν ππε ἐρβοιωτίᾳ· Μ·
ὅνκ' οἶδα ὅ τροφῶνι, δ' τί καὶ λέγεις· δ' τί μέντοι
ὅλος εἰ νεκρὸς, ἀκριβῶς δρῶ·

ΖΗΝΟΦΩΝΤΗΣ· ἢ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ· ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ·
Σὺ δέ ὃς ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ; πῶς ἀπέθανες ; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι
παράσιτος ὢν Δεινίου, πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγῶν ἀπε
πνίγην, οἷσθα· παρῆς γὰρ ἀποθνήσκου τί μοι· Κ·
παρῆς ὃς ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ· τὸ δ' ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο·
οἷσθα γὰρ καὶ σὺ ποῦ πτοιδώρῳ τὸν γέροντα· Ζ· τὸν
ἄγεγον τὸν πλεύσιον, ὅς σε τὰ πολλὰ ἤδειν συνόντα ;
Κ· ἐκείνον αὐτὸν αἰεὶ εὐεράπεινον, ὑπισχνούμενος ἐπ'
ἐμοί, τεθνήξεσθαι· ἐπεὶ δέ τὸ πρᾶγμα ἐσ' μήκιστον
ἐπεγίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν τιθωνόν· ὁ γέρον ἐξῆ, ἐπίτομόν
τινα ὥδον ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεύρον· παριόμενος γὰρ φάρμα
κον, ἀνέπεισα τὸν δινοχόον, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ πτοιδώρως
αὐτῆς πῖναι, πίνει δ' ἐπεικῶς, ζωρότερον ἐμβαλόντα ἐσ
κύλικα, ἔτοιμον ἔχειν αὐτό, ἢ ἐπιδούναι αὐτῷ·

· εἰ δέ τοῦτο ποικίσα,

herus sum! vaticino rō si quis descenderit ad me.
Tu vō videris non adisse Lebadiam omnino.
alioqn nō incredulus eēs rebo illis. M. quid ais? nisi
Lebadiam fūsem profectus, amictus linteis,
ridicule offam manibus gestans, irrepsissem per
angustū aditum in specum: nequaquā fieri po-
tuisset/ut videtē q mortuus es p inde atq nos: sola p
differēs: s; p diuinādi artē. Quid tandē est (stigiatura
nō em̄ intelligo. T. Ex hoīe qddā & deo (heros?
qd neq hō sit (ut ais) neq deus: verē (cōpositū. M.
trūq. Nūc igit q tua diuina illa dimidia ps (parit u
recessit? T. Oracula reddit Men, in Lebaida. M.
Haud scio Trophonie quid dicas. quando quidem
totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantē. & Callidemidē. ZENO.
Tu Callidemides, quo nā mō int̄isti? Nam q ego
parasitus existens Diniē/imodice me ingurgitās pfo-
catus sim, tu quidē nosti. aderas em̄ mihi moriēti. C.
Aderā Zenophātes, verē mihi iopiatū qddaz accidit.
Nosti equidem & tu Ptoeodorum senem. Z.
Orbū illū diuitem, cui te assidue videbā cōmorantez?

C. Illū ipm semp colens captabam: promittens
mihi fore, ut i rē meā qpmū moreret. verē cū ea res i
pferret, vicz ultra Tithonios ānos sene vi (lōgissimū
qndā viā ad hereditatē pueiēdi iueni. (uēte, opēdiariā
nū, psuasi pocillatori: ut sis atq (Sigdē emēdo vene
posceret bibere (bibit aut plixius) p̄lē (Ptoeodorus
calicē: paratū hūdo qd porrigeret illi. (uius iñceret i
Quod si fecisset.

ἐλευθερον ἐπωλοσάμην ἀφίσειν αὐτόν. Ζ. τί
οὕτως ἐγένετο; πᾶν γάρ τι παρὰ νόμον ἐξείρηται καὶ.

Κ. ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο ἡμέρας μερῶν
κοσὶ κύλικας ἐτοίμους ἔχων τὴν μὲν τῷ περὶ ἐνὶ ὄρω τὴν
ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέραν ἐμὴν· σφαλεῖς,
οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ τὸ φάρμακον, πτοιοδῶρ δὲ τὰ ἄφαρ
μακτορ ἐπέδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἐπίνεν, ἐγὼ δὲ ἀντίκαμᾶν
λα ἐκτάμην ἐκείμην, ὑποβῶνι μᾶϊος αὐτ' ἐκείνον νεκρὸς.
τί τοῦτο γέλῃς; ὅτι κινόφαντες· καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἐταίρων
ἀνδρῶν ἐπιγελᾶν. Ζ. ἀστῆια γὰρ ὅτι καλλιδικίῃ
πέπνηθας· ὁ γέρον δὲ τί πρὸς ταῦτα; Κ. πρῶτον
μὲν ὑπετράχθη πρὸς τὸ ἀφνίδιον· εἶτα συνιῶσι οἱ καὶ
τὸ γεγενημένον ἐγέλασεν αὐτὸς ὁ δὲ ἄγε· οἱ νεκροὶ εἰργασίαι.
Ζ. πλὴν ἄλλ' οὐδέ σε τὴν ἐπίτομον ἐχρήσασθαι
θαί· ἤκε γὰρ αὐτοὶ διὰ τῆς λεωφύρου ἀσφαλέστερον,
εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν.

Κνήμωνος· καὶ Δαμνίππου.

ΚΝΗΜΩΝ

τοῦτο ἐκείνο τὸ τῆς παροιμίας, ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα.

Δ. τί ἀγανακτεῖς; ὅτι κνήμων; Κ. πυνθάνη, ὅτι
ἀγανακτῶ; κληρονόμου ἀκούσιος καταλέλοιπα, κατασο
φισθεῖς ὁ ἀθλίος, ὅντος ἐβουλόμην ἂν μάλιστα σχεῖν
τάμα παραλιπῶν. Δ. πῶς τοῦτ' ἐγένετο; Κ.
ἔρμολαον τὸν πᾶν πλούσιον ἄπεινον ὄντα, ἐθεράπευον
ἐπὶ θανάτῳ, καὶ ἐκείνος οὐκ ἀνδῶς τὴν θεράπειαν προσίετο·
ἔδοξε δὲ μοι καὶ σοφὸν τοῦτ' εἶναι, θέσθαι διαδύ
κας ἐς τὸ φανερόν, ἐν αἷσι ἐκείνῳ καταλέλοιπας τὰ μα
πάντα, ὥς καὶ ἐκείνος ζηλώσειε καὶ τὰ αὐτὰ πράξει.
Δ. τί οὕτως δὲ ἐκείνος; Κ. ὅτι μὲν οὕτως αὐτὸς ἐνέ

manumittendū a me, iureiurādo affirmabā illū. Z. qđ
igīt accidit: nā valde inopinatū quiddā narrātus mihi
C. Postea nūc loti venisseus: duo iā pu (videris.
er pocula parata habebat: alterꝫ Ptoeodoro,
habens venenū: alterꝫ vero mihi. Errat autem
nescio quō: mihi venenum/Ptoeodoro inno
xium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim val
de porrecti sternebar, suppositiciū illius loco funus.
Cur hęc rides Zenophaſta? Atqui nō cōuenit amicū
virum irridere. Z. Lepide profecto Callidemides
tibi res euenit. Senex yō quid ad hęc? C. Primum
qđ turbatū ē ad subitū casu. Deinde itelligēs, puto,
quod acciderat/risit & ipe hmōi q̄ pocillator fecerat.
Z. Verꝫ emꝫ vero neq; te ad cōpendiū hoc optuit di
uertere. veniss; emꝫ tibi p̄ vulgatā viā qđ fuiss; tutius.
& si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damippi. C NEMON.

Hoc illud est qđ vulgo dici solet: Hinnulus leonē.
D. Quid cōquereris Cnemon? C. Interogas quid
conquerar? Heredē prę anī sniam reliqui: astu delu
sus miser: quos volebam maxime habere
bona mea pręteriens. D. Quinā istuc euenit? C.
Hermolaū illū valde diuitē, orbū, captabā: insurgens
iminēte morte. neq; ille grauati officiū admisit meū.
Visum yō erat mihi consultū esse: si proferrē testamē
tam in publicum: in quo illi reliquissem res meas
omnes: ut & ille me imitaretur/ idemq; faceret.
D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille in

γαίῃ τοῖς ἑαυτοῦ ἀκαθίκασι οὐκ οἶδα· ἐγὼ γοῦν ἀφ᾽ ἡμῶν
ἀπεθανόν, τοῦ τέγουσ μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν ἑρμὸς
λαὸς ἔχει τάμα, ὥσπερ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἄκυστρον
τῷ Διέατι συγκτασπᾶσας· Δ· οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸν σέ τόν Ἀλῖέα· ὥστε σόφισμα κατὰ πάντων
συντέθεικας· Κ· ἔρκα, οἰμῶζω τοί γάρ οὔμ

Σίμυλον· καὶ πολύστρατον· ΣΙΜΥΛΟΣ

ἦν ποτὲ ὃ πολύστρατε καὶ σὺ παρ' ἡμῶν, ἔτι, οἶμαι,
οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν κατ' οὐ βεβηκώς· Κ·
ὄκτω ἐπὶ τοῖς ἐννευέκοντα ὃ Σίμυλε· Σ· πῶς δέ
τά μετ' ἐμέ ταῦτ' ἐβίωσ' τριάκοντα; ἐγὼ γάρ ἀμφὶ
τὰ ἐβδωμύκοντά σου ὄντος ἀπέθανον· Κ· ὑπερήδισα, εἴ
καὶ σοὶ παρὰ δόξον τοῦτο Δόξαι· Σ· παρὰ δόξον, εἰ
γέρον τέ, καὶ ἀσθενὴς, ἄτεκνός τε προσέτι, ἠΐθεσθαι
τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο· Π· τὸ μὲν πρῶτον δέ,
πάντα ἐδυνάμην· ἔτι καὶ πᾶσι δέσῳ ὠρεῖαι ἦσαν πολυ
λοι, καὶ γυνῆες ἀβροτάται, καὶ μῦρα, καὶ οἶνος
ἀνθοσμίασ, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ· Σ·
καὶ τὰ ταῦτα· ἐγὼ γάρ σε πάντῃ φειδόμενον ἦσι,
στάμην· Κ· ἀλλ' ὑπέρρεθ μοι ὃ γεννᾷε παρ' ἄλ
λων τὰ γαῖα· καὶ ἔωθεν μὲν ἐνθὺς ἐπὶ θύρας ἐφοί
των μάλ' πολλοί, μετὰ δὲ πάντῃ μοι δῶρα
προσκέλετο ἀπανταχόθεν τῆς γῆς κάλλιστα· Σ·
ἐτυράννησας ὃ πολύστρατε μετ' ἐμέ; Κ· οὐκ, ἀλλ'
ἐραστασ εἶχον μυρῖον· Σ· ἐγέλασας· ἐρασταί σ', οὐ
τηλικοῦτος ὢν, ὁ δὲ οὐδ' αὖς τέτταρας ἔχω; Π· καὶ Δία,
τοὺς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ γέροντά με, καὶ
φαιλακρόν, ὃς δρᾷς ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι,

scripserit suo testamento, ignoro. Ceteræ ego subito
e vita sublatus sum: tecto me opprimente, & nunc Hermo-
laus possidet quæ mea sunt, quasi lupus piscis, hamum
cum esca pariter auellens. D. Non solum hoc, sed &
tempus piscatorem si abstulit. Itaque technam istam in caput tu-
struxeras. C. Appet sic factum, & ploro istuc. (cum
Simyli. ac Polystrati. SIMYLV S.

Venisti tandem Polystrate & tu ad nos: ænos (ut pu-
ro) haud multo pauciores centum quam vixeris. P.
Octo supra nonaginta, Simyle. S. Quinam
post me vixisti triginta annos? Ego enim fere
se septuagenario exente, perij. P. Quam suauissime, & si
tibi inopinatum hoc esse videatur. S. Inopinatum certe:
si vetulo tibi, iualidoque, insuper & orbo, iucundum esse
quicquam in vita potuerit. P. Principio om-
nia poteram. Denique & pueri formosi aderant mul-
ti, tum mulieres nitidissime, ungenta, vinum
fragrans, mensæ postremo lautiores Siculis. S.
Nova hæc sunt, nam ego te apprime parcum cre-
debam. P. At scatebant mihi vir preclare, ex alijs
opes. Tum diluculo protinus ad fores meas venie-
bant quam plurimi: simulque ex omnium rerum genere mihi dona
afferebant, quæ ubiuis terrarum habent pulcherrima. S.
Nunc regnum gessisti Polystrate post me? P. Mie. sed
amantes habui innumeros. S. Non possum non ridere. Tu
ne amantes? tantus natus quam esses: detes. & vix huius. P.
optimates eorum habebam quæ fuerunt in civitate: etiam senex, (per louem,
caluus, ut vides, & insuper lippiens,

καὶ κορυζῶντα, ὑπερήδοντο θεραπεύοντες· καὶ μακρότε-
ρον αὐτῶν, ὄντινα ἄν μὴ μόνον προσέβλεψα. Σ· μῶν
καὶ σί· τίνα ὥσπερ δ' φάωρ τὴν Ἀφροδίτην ἐκ τοῦ διεπύ-
ρμενσας, εἴτά σοι ἐνθαμένω ἔδοκε νέον εἶναι, καὶ καλὸν
ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξιέραστον. Ρ· ὄνκ· ὅλγ' αὖ τοιοῦτος
ὢν, περιπόθητος ἦν. Σ· ἀνίγμαια λέγεις. Ρ·
ἢ μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρως οὐ τοσὶ πολλοῦ ὢν, δ' περὶ τοῦς
ἀτέκνους ἢ πλουσίους γέροντας. Σ· νῦν μανθάνω σου
τὸ κάλλος ὡς θαυμάσιον, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδί-
τῆς ἦν. Π· ἀτάμ' εἰς μὲν, ὄνκ' ὀλίγα τῶν ἐραστῶν
ἀπολέλανκα, μόνον οὐκὶ προσκύνουμένους ὑπ' αὐτῶν·
καὶ ἐθρυπτομένη δ' ἐπολάμην, καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς
ἐνίστε· οἱ δ' ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο
ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σ· τέλος δ' οὖν, πῶς ἐβου-
λεύσω περὶ τῶν κτημάτων. Π· ἐστὶ τὸ φανερόν μ' ἐν
ἐκάστῳ αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἑφασκόν. δ' αὖ
ἐπιστευέτε, καὶ κολακεντικώτερον παρ' ἐσκέυαζεν ἑαυτὸν,
ἄλλας δ' ἐτάς ἀληθεῖς διαθήκας· ἐκεῖνας ἔχω κατέλι-
πον, διμῶζειν ἅπασιν φάσας. Σ· τίνα δ' αἰτελε-
ταί κληρονόμον ἔσχω; ἦ πού τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους;
Ρ· οὐ μαδί', ἀλλὰ νεώτερόν τινά τῶν μειρακῶν τῶν
ῥαίων φεύγα. Σ· ἀμφὶ τόσα ἔτη ὡς πολὺ στρατε-
ῖ· σχεδὸν ἀμφὶ τὰ ἑκοστοί. Σ· ἦ δ' ἡ μανθάνω ἅλ-
λ' αὖ σοι ἐκείνος ἐχαρίζετο. Ρ· πλην ὅλγ' πολὺ ἐκεί-
νῳ ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν καὶ ὅλε-
θρος· οὐ γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρίστοι θέραπύουσι. Ρ· ἐκείνος
τοίνυν ἐκληρονόμησέ μεν, καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐνπατρίδαις
ἀριθμεῖται, ὑπεβηκένος μὲν τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζων.

excutientēq; ac naribus muccosis, insuētes, deniq; btus
 erat ex ipsis quēcūq; etiā solū aspexisset. S. Nūqd
 & tu quā dā ut Phaon ille, Venerē ex Chio trans-
 uexisti: q̄ dem̄ tibi optāti dederit ut iuuenis eēs. ac for-
 denuo fieres/amabilisq; P. Haud q̄q; s; tal' (mosus
 exns, ut dixi, sup̄ modū amabil' grā. S. ænigmata nar
 Atqui notissimus ē amor ille, in mltis exns, (ras. P.
 orbos ac diuites senes. S. Nūc p̄mū disco un (erga
 forma p̄fecta fuerit vir egregie, nimisq; ab au (de tibi
 re. P. verē tñ Simyle, nō modicas ab (rea illa Vene
 utilitates tuli: p̄p̄modū etiā adoratus ab (amātib;
 Porro illudebā illis etiā sēpius, excludēs nōnul' (ip̄is.
 in dū. verē illi tū decertabāt: ac mutuo sese (los eorū
 apud me q̄dā ambitioē. S. tandē yō de tu (p̄ferebāt
 isti facultatibus? P. In p̄patulo quidē (is qd statuo
 unūquēq; ip̄orū heredē me relicturū dicebā, qd ubi
 crederent illi: obsequētiore se quisq; eorū exhibebat.
 alteras aut veras testamēti tabulas habens/ illas reli-
 qui: in quibus plorare oēs iussi. S. Quē vero extre-
 me pronunciabant? Num quempiam ex cognatis? P.
 Non per Iouē, sed nouitiū quendā adulescētulorū
 formosū, phrygiū. S. q̄t p̄p̄modū ānos agebat P.
 P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu-
iūsmodi te ille obsequis demeruerit. P. Attñ m̄ro il-
 lis dignior qui hēres esset: etiā si barbarus erat ac p̄dis-
 tus: quem iā ipsi etiā optimates colunt captantes. Is
 igitur hēres extitit mihi: & nunc inter patricos
numerať: subrafo mento, barbaroq; cultu ac lingua.

κόλπου δὲ ἐν γενέσῃ, καὶ νηρέωσ' καλῶν, καὶ ὄφιν
σέωσ' συνειώτερος λεγόμενος εἶναι. καὶ ὅς μοι μέλει,
καὶ στατήρησά τω τῆς ἑλλάδος, εἰ δακῆ, ἐκείνου δὲ μὴ
κληρονομεῖται μόνον.

κράτης. καὶ Διογένους.

ΚΡΑΤΗΣ.

μοίρηχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκεσ' ὃ Διογένης; τὸν πᾶν
πλούσιον, τὸν ἐκ κορίνθου τὸν τὰς πᾶσιν δακῆ,
δασ' ἔχοντα. οὐδ' ἀντιόσ' ἀριστέας πλούσιος ἢ αὐτοῦ ὦν.
τὸ ὁμειρικὸν ἐκείνου εἰώθει ἐπιλέγειν.

ἡμ' ἀνδρείρ', ἢ ἐγώ σε. Δ.

τίνας ἐνεκα ὃ κράτης ἐθεράπευον ἀλλήλους; καὶ τοῦ
κλήρον, ἐνεκα ἐκείνου ἡλικιωτάων ὄντων, καὶ τὰς διακῆ,
κας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθειτο. ἀριστέας μὲν ὁ μοίρηχος εἰ
προαπαθάνει, δασπότης ἀφίεισ' τῶν ἑαυτοῦ πάντων. μοί-
ρηχον δὲ ὁ ἀριστέας, εἰ προαπαθάνει αὐτοῦ. ταῦτα μὲν
ἐγέγραπτο. οἱ δὲ ἐθεράπευον, ἀλλήλους ὑπερβαλ-
λόμενοι τῇ καλοκείῃ, καὶ οἱ μάντις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἀστέων
τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν οὐρανίων, ὥς γε
καλοκείων πᾶσι. ἀλλὰ καὶ ὁ πύσιος αὐτοῦ ὅστις μὲν ἀρι-
στῆι παρῆχε τὸ κράτος, ὅστις δὲ μοίρηχος. καὶ τὰ τάλαν-
τα ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτῳ, νῦν δ' ἐκείνου ἔρρεσαν. Δ. τί οὖν
πέρας ἐγένετο ὃ κράτης; ἀκούσαι γὰρ ἄξιον. καὶ ἀμφὶ
σθένεσιν ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ, οἱ δὲ κλήροι ἐς ἐννόμιον καὶ
θρασυκλέα περιῆλθον, ἀμφὶ συγγενῆς ὄντας, οὐδ' ἐπὶ
ποτε προμαντευομένων, δ' ἴτω γενέσθαι ταῦτα. διαπλέου-
τες γὰρ ἀπὸ σικυῶνος ἐς κίρραν, καταμέσθον τὸν πόρον
πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ ἰάπυγι, ἀνεντράπησαν. Δ.
εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἤμεν, οὐδ' ἐν τοῖς
τοῦ ἐνένοῦ μιν περὶ ἀλλήλων.

quā Codro generosiorē, Nireo formosiorē, & Vlyse
se prudētiore eū eē p̄dicāt. S. nō mihi admodū cure
etiā si imperet toti Græci, ubi libeat, illi mō nō (est;
potiantur hereditate.

Cratetis. & Diogenis.

CRA TES.

Moerichum diuitem noueras ne Diogenes? qui ul
tra modū diues erat: ex Corin̄tho p̄fectus / mltas nauel
mercibz possidēs: cuius s̄obrīnus Aristēas (onustas
Homericū illud solebat in ore habere. (īpe q̄q; diues

Aut me confice: aut ego tete. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant se mutuo? C.
Hereditatis causa, utriq; eq̄les quū essent: & testamē
ta in publicū p̄posuerāt. Aristēan quidē Moerichus, si
prior moreretur / dñm reliquit rerz suarz oīm. Moer
ichū ȳo Aristēas, si p̄us decederet e vita ip̄a. Hec sig
cōscripta erāt. Illi ȳo captabāt se mutuo, alī alterz (dē
tēdēs adulatōe. P̄ oīo diuini siue ex astris (sup̄are cō
coniectantes futurz, siue ex somnijs: quemadmodum
Chaldei faciunt: quā & Pythius ipse nunc Ari
stēan fore victorē, nunc Moerichū p̄nūciabac̄et truti
na mō ad hunc, modo ad illū se īclinabat. D. qd̄ igr̄
eādē euenit Crates? nā audire ē op̄e p̄ciū. C. Ambo
mortui s̄t in una die. ceterz hereditates ad Eunomū &
thrasyclē deuenērūt: ābos illi cognatos exñtes: ne unq̄
aliqud̄ p̄dicētibz diuinis / q̄ vicz fut̄a eēnt talia. Nauigā
tes em̄ ex Sicyone Cirrham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto Iapyge eo depulsi s̄t. D.
Recte factū. nos ȳo aliquā, dū in vita eramus, nihil ta
le cogitabamus alī de altero:

οὔτε πώποτε ἐνθάδε κληρονομήσασιν τῆς βασιλείας αὐτοῦ· εἴχαμ δὲ πάντες καρτερὰ ἐκ κατίνου ποτισάμενοι· οὔτε οἶμαι σὺ ὅτι κρείττω, ἔπειθ' ὅμως κληρονομήειν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ τὸν πῖθον, καὶ τὴν πῆραν, κοίνας δύο θέμων ἔχουσα.

κ. οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' ὅν δέ σοι ὅτι Διόγενες· ὃ γὰρ ἐκρήν, σὺ τε Ἀντισθένην ἐκκληρονομήσας, ἢ ἐγώ, σὺ πολλῷ μείζων καὶ σεμνότερα τῆς περσῶν ἀρχῆς. Δ. τίνα ταῦτα φησὶ; κ. σοφίαν, ἀντάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν. Δ. νῆ Δία, μέμνημαι τοῦτον διαλεξάμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθέ-
νου, ἢ σοι ἔτι πλείων καταλυπών. κ. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλων τῶν τοιούτων κτημάτων, ἢ οὐδεὶς ἐθελήσεν ἡμεῖς κληρονομήσειν προσδοκῶν, ἐσ δὲ τὴν χρυσίον πάν-
τες ἑβλεπον. Δ. εἰκότως, ὅν γὰρ εἶχοι ἐνθάδε ζῶντες τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διεργηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων· ὥστε εἴποτε ἢ ἐμβάλλει-
τίς ἐσ αὐτοῦς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπι-
πτεν ἐνθύς, ἢ διέρρει, του πνυθέντος στέγαι ὅν λυνάμε-
νον· οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τοῦ Δαναοῦ αὗται παρθέναι
ἐσ τὸν τετρυνημένον πῖθον ἐπαντλοῦσαι τὸ δὲ χρυσίον
ῥαυῶσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. κ. οὐκοῦν
ἡμεῖς μὲν ἔχομεν καὶ ταῦτα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολοὶ
ἥρουνσι κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

Ἀλεξάνδρον· Ἀντίβου· Μίνωος· ἢ Σηπτιώνος.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Ἐμὲ δὲ προηκρίσθαι σὺν ὧ λίβυ· ἀμείνων γὰρ εἰμὶ.
ΔΝ. ὄνμενον, ἀλλ' ἔμε· ΔΔ. οὐκοῦν ὁ μίνωος δίκαιο.

neq; unq; optabā, Antisthenes ut moreret: quo hereditate accederet mihi illius baculus. hūit vero egregie dū, oleaginū, a se factū. Nec opinor Crates, tu (validerabas successione me mortuo, rerū mearū: (desydolij/ac pere, choepices duas lupini habētis. (puta C. Neq; em̄ mihi his rebus opus erat: s; nec tibi Diogenes. q̄ em̄ ad rē p̄tebāt: q̄q; tu Antistheni succedēs & ego: tibi m̄to potiora atq; splēdidiora (accepisti: ipiū. D. q̄nā hęc sūt q̄ ais? C. sa (s; q̄ vī Persarū sufficiētiā, veritatē, fiduciā, & libertatē. (piētiā dico, ni illarū me fuisse successorē opus (D. p̄ louē, memine: tibiq; etiā lōge maiores reliqisse. (post Antistheaspnabant hmōi possēssiones: nec q̄sq; (C. verit̄ aliū nos ob spē potiūde hereditatis: s; ad aurū o (captabat mnes intēdebāt oculos. D. haud iniuria. nō em̄ hūc hęc a nobis tradita: rimosi ob deli (rūt vbi adcipēt lut marcida receptacula. q̄ pp̄ si q̄n̄ imittat (cias ve quis in eos sapiam/libertatē/aut veritatem: elabi tur protinus: atq; perstillat: fundo retinere nō, valente. Cuiusmōi quiddā accidit Danaī filiabus, in pertusū doliū haustā aquā iportātibus: quū tñ aurū dentibus ac unguibus / oīq; conatu s; uarēt. C. Igit nos possidebimus etiā hīc n̄ras opes: at illi obdolum veniētes portāt solū, et hūc ne ul̄ius qdē q̄ ad portū

Alexādrī. Añibalis. Minois. Scipiōis. (torē.

A L E X A N D E R.

Me oportet preponi tibi Libice. melior em̄ sum.

AN. Nō equidē: s; me. AL. Igitur Minos iudi

των Μ· τίνες δ' ἐστε; ΑΛ· οὗτος μὲν Ἀννίβας δ
καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος δ Φιλίππου· Μ· νῆ
Δία, ἀμφότεροι ἐνδοξοὶ γε· ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἔρις; ΑΛ·
περὶ προεδρίας· φησὶ γάρ οὗτος ἀμείνων γεγενησθαι στρα
τηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἅπαντες ἴσασιν· ὑπὸ τούτου
μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ, φημὶ δι' ἐνεγ
κείν τὰ πολέμια· Μ· ὀνηοῦν ἐν μέρει ἐκάτερος εἰ πάτω
σὺ δὲ πρῶτος δ λίβυς λέγε· ΑΝ· ἐν μὲν τούτῳ μίνωσ
ὠνάμην, δ' τί ἐν ταῦτα καὶ τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον,
ὥστε οὐ δὲ ταύτῃ πάροις οὗτος ἐνέγκαιτό μου· φημὶ δὲ
τούτους μάλιστα ἐπαίνον ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μὲν ἐξ
ἀρχῆς ὄντες, δ' ὡς ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὐτῶν,
δύναμίν τε περὶ βαλλόμενοι, καὶ ἀξιοὶ δόξαντες ἀρχῆς·
ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν ἰβηρίαν, το πρῶ
τον ὑπαρχος ὦν τῷ ἀδελφῷ, μεγίστῳ ἡξιῶν ἀρίστος·
κρίθεις καὶ τοὺς κελτίβηρας εἶλον, καὶ γαλατῶν ἐκράτησα
τῶν ἑσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ περὶ τὸν
ἡρίδανδον ἅπαντας κατέδραμον, καὶ ἀναστάτους ἐποίη
σα τοσαύτας, πόλεις, καὶ τὴν πεδυνὴν ἰταλίαν ἐχειρῶσά
μην, καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προαχούσης πόλεως
ἦλθον· καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μίᾱς ἡμέρας, ὥστε τοὺς
δακτυλίους αὐτῶν μεδ' ἱμνοῖς ἀπομετρήσαι· καὶ τοὺς
ποταμούς γεφυρῶσαι νεκροῖς· καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα
οὔτε Ἀμμωνος υἱὸς ὀνομαζόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι
προσπιούμενος, ἢ ἐνύπνιά τῆς μητρὸς διεξίον, ἀλλ'
ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγὸς τε τοῖς συνε
τωτάτοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατῖώταις τοῖς μα
χίμωτάτοις συμπλεόμενος, οὐκ ἡδύνους καὶ

cet. M. Quinam estis? AL: Hic quidē Añibal
 cathaginensis: ego v̄o Alexander Philippi. M. Per
 louē, gloriosi utriq̃. s̄ circa qđ vobis ē otētio? AL.
 De prestantia. Dicit em̄ hic meliorē se fuisse du
 cē exercitus: ego v̄o quēadmodū oēs fuerūt. Neq̃ hoc
 solū: sed omnes quasi qui precesserunt me/affir
 mo mihi cedere ī re militari. M. Igit̄ ī pte utq̃ dicat.
 tu v̄o p̄mus Libyce dic. AN. Vnū qđē hoc Mios
 me iuuat: qđ hic quoq̃ gr̄cum sermonē perdidici:
 quapropt̄ neq̃ in hoc plus ille tollat lucrī me. Aio aut̄
 illos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab
 initio existentes: tamen ad magna ualere a seipsis:
 potentiamq̃ adcīpientes/ & digni v̄si s̄ principatu.
 Ego igit̄ cum paucis adpuli ad Iberiam: pri
 mū subcōsul exñs fratri/ maxias ad res gerēdas iudica
 Proide & Celtiberos coepi. Gallos de (bar optius.
 Hesperie. magnos mōtes trāsmigraui. q̄ circū (uici
 Eridanū sunt oīa transcurri: vastatiōez feci eorū q̄ illic
 erant: urbes/ & planā Italiam subiuga
 ui. usq̃ ad suburbia p̄minentis ciuitatis (Romę)
 veni. Tantos deinde occidi una die: ut
 anulī ipsorū modijs mensurati sint. Postremo
 fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hęc oīa gessi
 nec Ammonis filius nominatus: neq̃ deū me esse
 ex cōposito pr̄dicans: vel insomnia matris narrās: s̄
 hominē plane me esse confitens: ducibus sapi
 entissimis comparatus: & militibus pugnan
 di arte clarissimis congregiens. Non Medos &

ἀρμενίονσ' ὑποφεύγοντας πρὶν Διῶκειν τίνα, ἢ τῷ τολμῇ
σαντὶ παραδιδόντας ἐνθὺ τὴν νίκην. Ἀλέξανδρος δὲ πα-
τρώ, αὖ ἀρχὴν παραλαβὼν, ἠύξησε καὶ παραπολὺ ἐξέτεινε,
χρησόμενος τῇ τῆς τύχης ὁρμῇ. ἐπεὶ δ' οὐμ' ἐρίκησέ τε καὶ
τὸν ὄλεθρον ἐκείνου Δαρείου, ἐν ἰσσω γέ καὶ ἀρβήλοισι ἐκρά-
τησεν, ἀποστάσας τῶν πατρώων, προσκυρῆσαι ἐξίου καὶ
Δίαίταρ τὴν μηδ' ἡμετεδ' ἵήτησεν ἑαυτοῦ, ἢ ἐμίαιφονοι,
ἐν τοῖσι συμποσίοισι τοὺς φίλους, ἢ συνελάμβανεν ἐπὶ
θανάτῳ. ἐγὼ δέ' ἤρξα ἐπίσκη τῆς πατρίδος, καὶ ἐπειδὴ
μετεπέμπετο τῶν πολεμίων, μεγάλῳ στάλῳ ἐπὶ πλεονασ-
τῶν τῆς λιβύης, ταχέως ὑπήκουσα, ἢ ἰδύωτῃ ἑλαντοῦ
παρέσχον, ἢ καταδίκασθαι ἤνεγκα ἠγνωμόνως τὸ
πράγμα. καὶ ταῦτ' ἐπραξα βάμβαρος ὦν, ἢ ἀπέδευτος
παιδείας τῆς ἑλληνικῆς, οὔτε ὁ μικροῦ ὥσπερ οὗτος ἐρα-
τώδουν, οὔτε ὑπ' Ἀρίστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεὶς,
μόνη δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησόμενος. ταῦτά ἐστιν ἃ ἐγὼ
Ἀλέξανδρον ἀμείνων φημι εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίων,
οὐ τοσὶ διότι διαθήματι τὴν κεφαλὴν διέδωκετο, μακεδόν-
σι μὲν ἰσως, καὶ τοῦτα σεμνά. οὐ μὴν Δία τοῦτ' ἀμείνων
δόξειεν ἀνγεναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς τῇ γνώμῃ πλε-
ορῆ' περ τῇ τύχῃ κεχρημένου. ΜΓ. ὁ μὲν εἰρηκεν οὐκ ἄθεν
νῆτοσ' λόγῳ, ἵνα δ' ὥσ' λίβυν εἰκόσ' ἤνῃ πέρ. αὐτοῦ σύ δέ σ'
Ἀλέξανδρε, τί προσ ταῦτα φηῖς; ΑΛ. χρῆν μὲν σ' μί-
λως φημι εἰς πρὸς ἄνδρα οὕτω θαρσύν. ἱκανὴ γάρ ἡ φήμη
διδάξαι σε οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεύς, οἷος δὲ οὗτος ληστὴς
ἐγένετο. ὁ μὲν δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ δέινεσθαι, ὅσ'
νέος ὦν ἐπὶ παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, ἢ τὴν ἀρχὴν
τεταραγμένην κατέσχον. καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς

Armenos fugientes priusq̃ sequat̃ quispiā: & audienti tradentes statim victoriā. Alexander vero patriū regnū accipiens / illud admodū ampliavit: usus fortunę impetu. Postq̃ vero vicit miserum illū Darium, apud ip̃m & soleas cepit: recedens a patrio more, adorari se passus: & modū viuendi Medorum consequutus / interemit in conuiuiō amicos: & auxiliari eos conatus in morte. Ego ṽo dñatus sum equalit̃ patrię. Et postq̃ reuocabar e p̃glio: magna classe trañciens in Libyam / continuo parū & priuatū hoīem me exhibui: damnatusq̃ tuli equanimiter rem ipsam. Atq̃ hęc feci barbarus exñs, & expers disciplinę gręcanicę: neq̃ Homerū quēadmodū ille edidici: neq̃ sub Aristotele p̃ceptore sum eruditus: sed sola natura optima usus sum. Hęc sunt quib̃ ego me Alexandro meliorē p̃dico. Si ṽo est pulchrior, quia diademate caput ornauerit: Macedonib̃ quidē sis: quib̃ hęc venerāda s̃c. nō tñ p̃p̃t hęc videbit̃ generoso duce, viro consilio maior (melior q̃ fortuna uso. Ml. Hic quidē dixit non ingenerosam orationē, neq̃ ut libycum decuit. Tu vero Alexāder, quid ad hęc dicis? A. Optuit qdē o. Minos, nihil ad hoīez sic cōfidentē rñdere. Satis em̃ fama ostēdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmōi ṽo hic latro fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui iuuenis exñs adhuc / aggressus sum res: & regnum obtinui tandem. Interfectores patris

μετ' ἤλθον· καταφρόνισα τὴν ἑλλάδα τῇ οὐβαίῳ ἀπὼ
λεία, στρατογὸς ὑπ' αὐτῶν χειρὸ τοι κηθέσθ', οὐκ ἠξίωσα τὴν μοι
κελόνων ἐρχὴν περιέπων ἀγαπῶν ἀρχεῖν δ' πόσων δ' πατρὶς
κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ δεινὸν
ἠγασάμενος εἰ μὴ ἀπάντων κρατῆσαι μί, ὀλίγους ἄγων,
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν· καὶ ἐπίτε τρανῶς ἐκράτησα με-
γάλη μάχη, καὶ τὴν Ἀνδρίαν λαβὼν, καὶ Ἰωνίαν, καὶ φρυ-
γίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσίῳ αἰεὶ χειρούμενος, ἤλθον ἐπὶ
ἰσσοῖν ἐνθα Δαρεῖος ὑπέμεινε, μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
ἄγων· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὧ μίνωσ, ὑμεῖς ἴστε, ὅσους
ὑμῖν νεκροῦς ἐπὶ μίᾳ ἡμέρᾳ κατέπεμψα· φησὶ γοῦν
ὁ πορθμεύς, μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ
σχεδία διαπηξάμενους, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῖ-
σαι· καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνένων, καὶ
τι τρώσκεσθαι ἄξιον· καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ ἐν τύρῳ, μὴ δὲ
τὰ ἐν Ἀρβήλοισι διηγήσομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἴν-
δῶν ἤλθον, καὶ τὸν Ὠκεανὸν ὄρον ἐποίησά μιν τῆς ἀρ-
χῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν εἶλον, καὶ πῶρον
ἐχειρώσά μιν· καὶ σκῦδας δὲ οὐκ ἐνκατρυφροῦν τοὺς
ἄνδρας, ὑπερβάς τὸν τάναϊν ἐνίκησα μεγάλη ἵππο-
μαχία· καὶ τοὺς φίλους εὖ ἐποίησα, καὶ ἐχθροὺς
ἡμιρράκην· εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνθρώποις,
συγγνωσταί ἐκείνοι παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμά-
των, καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ·
τὸ δ' οὐμ τελευτάϊον ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον·
οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὢν παρὰ πρυσίᾳ, τῷ βίθυνῳ,
καθάπερ ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα· ὥς
γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐὼ λέγειν ὅτι, οὐκ ἰσχύει·

ultus sum. Terrui Græciā/Thebas sub
uertens: duxq; illis prepositus/indignū putavi, Ma
cedonū me regno stētū eē: s; cupidus ipādī ultra hoc
reliquerat: totā sperans terrā: & molestū (qd pat
putans/si non omnibus imperarem: paucos ducens/
sustuli in Asiam: & apud Granium vici ma
gna pugna: Lydiā capiens, Ioniam, & Phry
giam. Et omnino quę transierim sp subiugās/ veni ad
ipm locū ubi Darius expectabat: infinitum exercitū
ducens. Et ab eo tpe o Minos, vos scitis quantos
vobis mortuos in una die misērim. Dicit igitur
portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc scaphā: sed
ligna multa adiungens/multos ipsorū transuexisse.
Et hęc quidē feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non quę in Tyro/neq;
in Arbilis narrem: sed & usq; ad In
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re
gnā: ac elephantes eorū cœpi: Porumq;
subegi: & Scythas non aspernandos
viros. Transiēs deinde Tanaim / vici magna, equestri
pugna. Amicis benefeci: & de inimicis
ultus sum. Q; si & deus visus sum hominibus:
parendum erat illis / prę magnitudine rei,
rum tale quippiam credentibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic yō Annibal, in exilio fuit apud Perusā, Bithyniū:
quēadmodū decuit i pbissimū & crudelissimū hoīez.
Q; yō vicit Italos: omitto dicere, quoniā non virtute

ἀλλὰ ποιήσῃ καὶ ἀπιστία καὶ λόγοις, νόμιμον δέ ἢ προ-
φανές οὐδὲν· ἐπεὶ δέ μοι ὤνειδισε τὴν περὶ φῆν, ἐκλελῆσθαι
μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν καπνῷ, ἐταίρους συνῶν, καὶ τοῦ
τοῦ πολέμου καιροῦς ὀθωνμασίους καθύπευθε παύσων· ἐγὼ δὲ
ἐμὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξασ· ἐπὶ τῇ ἐώ
μῶλλον ὥρμισα, τί ἔμ μεγάλα ἐπραξά, ἰταλίαν ἀναί-
μωτὶ λοβῶν, καὶ λιβύην, καὶ τὰ μέχρι γαλαίῶν ἵπτα,
γόμενος· ἀλλ' οὐκ ἀξιόμαχα ἔδοξε μοι ἐκείναι, ὑποσπείσ-
σονται ἦδη καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα· εἰρηκα· σὺ δὲ ὧ
μίνωσ, δικάζε· ἱκανὰ γάρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα·
σ· μὴ πρότερον ἦν μοι καὶ ἐμοῦ ἀκούσης· μ· τίς γάρ
εἴ ὧ βέλτιστε, ἢ πόθεν ὦν ἐρίσ· τ· ἰταλιώτης
σκηπίων στρατηγὸς ὁ καθελὼν καρχηδόνα, ἢ κρατήσας
λιβύων μεγάλαις μάχαις· μ· τί οὐ καὶ σὺ
ἐρέϊς· σ· Ἀλέξανδρον μὲν ἥττωρ εἶναι, τοῦ δ' Ἀν-
νίβου ἀμείνων, ὅς ἐδίωξα νικήσας αὐτὸν, καὶ φυγεῖν
καταναγκάσας ἀτίμως· πῶς οὐρ οὐκ ἀναίσχωντος οὐ-
τος, ὅς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ὧ οὐ δὲ σκηπίων
ἐγὼ δυνεικτικῶς αὐτὸν, παραβάλεσθαι ἀξιῶ· μ· νῆ δί·
ἐσγνώμονα φῆς ὧ σκηπίων· ὥστε πρῶτος μὲν κενρίσθαι
Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτὸν δὲ σὺ· εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος
Ἀννίβας, οὐδὲ οὗτος ἐν καταφρόνῃτος ὦν

● Διογένους· καὶ Ἀλέξανδρον· ΔΙΟΓΕΝΗΣ
τί τοῦτο ὧ Ἀλέξανδρε· καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ
ἡμεῖς ὅσπαντες· Α· ὀρθῶς ὧ Διόγενες οὐ παρὰ λόγον
δὲ εἰ ἄνθρωπος ὦν ἀπέθανον· Δ·
οὐκοῦν ὧ Ἀμμων ἐφείλετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι
υἱόν· σὺ δὲ Φίλιππου ὄρα ἦσθαι· Α· Φίλιππου

sed malicia, & p̄fidia, ac verbis id egit: Iusti v̄o nec me-
mor unq̄. Verū qm̄ mihi p̄bro dedit delicias: obliuisci
mihi videt̄ q̄lia admisit ī Capua, mulieribz deditus, &
belli tpe mirabilis ille vir his inserviebat. Ego vero
(quū parua quē iq̄ occidēte gessi videant̄) ad orientez
magis impulissem: quid magni effecissem/ Italiā incru-
entus accipiens/ & Libyam: & usq̄ ad Gades im-
perans? Sed indigna visa sunt mihi illa: formi-
dantia me nunc & dominū confitētia. Dixi. Tu v̄o o
Minos iudica. sufficientia em̄ ex multis hæc sunt.
SC. Nō prius q̄ & me audias. M. Quis tu
es optie vir, aut unde: ut cū his cōtēdas? SC. Italus
Scipio, dux aduersus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
cōtendis? SC. Alexādro quidē p̄stare: ip̄iq̄ An-
nibali melior esse, qui persequens vici cū: ac fugere
compuli ignominiose. Quō igit̄ non erubescit il-
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq̄ ego Scipio,
qui euz deuici, me cōparari dignū puto. M. p̄ louē,
recta dicis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, post ip̄m vero tu, deīde (si visuz fuerit) t̄tius
Annibal sit: neq̄ ille spernendus existens.

Diogenis. & Alexandri. **DIOGENES.**
Quid hoc rei ē Alexāder? Ita ne & tu mortuus es p̄i-
ateq̄ nos oēs? A. Vides Diogenes nimirū. (de
Mie tñ admirandū est: si hō exñs mortuus sim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat̄: dicēs te suū ēē
filiū. An v̄o Philippo p̄re p̄gnatus eras? A. Philip-
t (po

Δηλῶν· οὐ γὰρ ἄν ἐτεθνήκειν Ἀμμωνος ὦν· Δ· ἢ μή·
καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὁμοία ἐλέγοντο, δρῶντα
ὁμιλεῖν αὐτῷ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ ἐνυῖ, εἴτα δ' ἴτω σε
τεχθῆναι· τὸν δὲ φίλιππον ἐξαπατῆσθαι, δίδμενον πα-
τέα σου εἶναι· Δ· καὶ γὰρ ταῦτα ἴκοντο ὥσπερ σύ, νῦν δὲ
ὄρω, ὅτι οὐδὲν ὑγέσ' ὅτε ἡ μήτηρ, οὔτε οἱ τῶν Ἀμμωνίων
πρῆται ἐλεγον· Δ· ἀλλὰ τὸ ψεύδος αὐτῶν οὐκ ἀχρηστὸν
σοι ὥ Ἀλέξανδρε πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ
γὰρ ὑπέπτησ' σου, θεὸν εἶναι σε νομίζοντες· ἄρα εἰ πέμοι
τίνι τῇ τοσαύτῃ ἀρχῇ καταλέλοιπας; Δ· οὐκ οἶδα
ὥ Διόγενος· οὐ γὰρ ἔφθασας ἐπισκεψάσθαι περὶ αὐτῆς,
ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀπονήσκων περὶ δίκῃ τὸν Δαυύλιον
πέδωκα· πλὴν ἀλλὰ τί γέλας ὥ Διόγενος; Δ· τί γὰρ
ἄλλο; ἀνεμνήσθη δ' ἴα ἐποίει ἡ ἐλλάς ἄρτι σε παρελθόντα
τῇ ἀρχῇ κολακεύοντες, καὶ προστατῆται αἰρούμενοι καὶ
στράτηγον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἔνιοι δὲ καὶ τοῖς Δώδε-
κα θεοῖς προστίθεντες, καὶ νεῶς ὀκνοδομούμενοι, καὶ θύον-
τες ὥς δρῶντος ὑἱῷ; ἀλλ' εἰπε μοι, ποῦ σε οἱ μακεδό-
νες ἔθαψαν; Δ· ἐτὶ ἐν βαβυλῶνι κείμεναι τρίτῃ ταύτῃ
ἡμέρᾳ· ὑπισχνεῖται δὲ πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστὴς, ἵνα πο-
τε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν πόσιν, ἐς
Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν μεθάφειρ ἐκεῖ, ὥς γενοίμην εἴς
τῶν Αἰγυπτίων θεῶν· Δ· μὴ γελᾷς ὥ Ἀλέξανδρε,
ἱρῶν καὶ ἐρ' ἁδου ἐτὶ σε μωραίνονται, καὶ ἐλπίζοντα
ἀνδρὶν ἢ ὄσιριν γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦθα μὲν ὥ θειώτα-
τη, μὴ ἐλπίσης· οὐ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινὰ τῶν ἀπ' ὧν Δια-
πλευσάντων τῇ λίμνῃ, καὶ ἐς τὸν εἰσὼ τοῦ σομίου παρ-
ελθόντων· οὐ γὰρ ἀμελὲς ὁ Αἰακὸς, οὐ δὲ ὁ Κέρβερος ἐν
καταφρόνις.

haud dubie, nō em̄ ob̄iisse Am̄onis filius ex̄is. D. at
qui de Olympiade consilia dicebant. puta draconem
egressū fuisse cū ea: visūq; ī cubiculo: dein sic ex eo te
peperisse. porro Philippū errare: credentē se pa-
trē tibi eē. A. At ego q̄q; hęc audierā ut tu: nūc v̄o
video, quoniam nihil sanī mater/neq; Ammonij
vates dixerunt. D. Attñ mendaciū ip̄orū nō iutile
tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi
em̄ metuebāt te, deū esse credentes. Sed dic mīhi:
cui nā ingens illud impiū reliquisti? A. Ignoro
Dio, nō em̄ (cū p̄uētus eēm subita morte) statui q̄c̄q;
p̄t hoc unū: q̄ moriēs Perdiccē anulum tra- (de hoc:
didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim
aliud agā? An memīsti quid fecerūt gr̄eci, nup̄ arrepto
imperio adulantes: & ob hoc eligentes te
ducem a duersus barbaros: aliqui proinde duode-
cim dñs addiderunt: phana edificauerūt: sacrifican-
tes tibi tanq̄ draconis filio? S; dic mīhi: ubi te Macedo-
nes sepelierūt? A. Etiādū in Babylone iaceo t̄tū iā
diē. Porro p̄mittit Ptolem̄us ille satelles meus: si q̄n-
do detur ociū a tumultibus rerū, qui instant: in
ægyptū se deportaturū me/ut sepeliar illic: unusq; siā
ex dñs ægyptijs. D. Quō non rideam Alexander,
vidēs & ī īferno adhuc te desipiētē, speratēq; fore: ut
Anubis/aut Osiris fias? Verū hęc o diuinissi-
me, ne speres. nō em̄ fas est reuerti quēpiā/q; se trās-
miserit paludem, & in hiatum specus de-
scēderit. nō em̄ negligēs ē AEacus: neq; Cerberus cō-

ἐκείνου δὲ ἠδ' ἑσὶν ἅμ' ἄλλοι μὴ παρὰ σοῦ, πῶς φέρεται
ὁπότε ἅμ' ἡκούσῃς, ὅσῃ ἐνδεμονίᾳ ὑπὲρ γῆς ἀπολυτῶν
ἀφίξει, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπίστας, καὶ σάτραπας
καὶ χρυσὸν τοσούτον, καὶ ἔθνη προσκυνούντα· ἢ βα-
βυλῶνα, ἢ βάκτρα, ἢ τὰ μεγάλα θηρία, ἢ τιμὴν, ἢ δώζαν,
ἢ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα διασπιδόμενον ταινίᾳ
λευκῇ τὴν κεφαλὴν, περφυρίδα ἐμπεσορρακμένον· οὐ λυπεῖ
ταῦτε σε ὑπὸ τῇ μνήμῃ ἵοντα; τί δακρύεις ὅ μάλιστα
ἐν δὲ ταῦτα σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδενσε, μὴ οἶσθαι
βαίβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; Α· σοφὸς;
ἀπάντων ἐκείνος κολήμων ἐπιτρίπτοτατος ὢν· ἐμέ μοι
νομῶσαν τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναί, ὅσα μὲν ἡγήσατο παρ'
ἐμοῦ, ὅτ' αὖ δὲ ἐπέσειλην, ὥς δὲ κατεχρήτό μου τῇ περὶ
παιδείᾳ φιλοτιμίᾳ, δωπεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐσ-
τὸ κάλλος, ὥς καὶ τοῦτο μέρος ὄντ' ἀγαθοῦ, ἄρτι δ' ἐστὶ τὰς
πράξεις ἢ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὖ ἢ τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἡγεῖ-
σθ' εἶναι, ὥς μὴ ἀσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων·
γὰρ ὅς Διόγενες ἄνθρωπος ἢ τεχνίτης· πλήρ' ἄλλὰ τοῦτο
γε ἀπολέλανκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὥς ἐπὶ
μεγίστοις ἀγαθοῖς ἃ κατηρίθμωσεν μικρῶν ἐμπροσθεν
Δ· ἀλλ' οἶσθα δὲ δρᾶσεις; ὅσας γὰρ σοι τῆς λύπης
ὑποθήσομαι· ἐπεὶ ἐν ταῦθά γε ἐλλέβορος ὄν φύεται, σὺ δὲ
καὶ τὸ λήθης ὕδωρ χανθόν ἐπισπασάμενος πίε, ἢ αὐθίς
πίε, ἢ πολλὰ κῖς, δύντω γὰρ ἅμ' ἀνύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστέ-
λεως ἀγαθοῖς ἀνιῶμενος· ἢ γὰρ ἢ κλέιτον ἐκείνου δρῶ, καὶ
καλλίσθην, ἢ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ δρμῶντας ὥς διασ-
πάσαιντο ἢ ἀμύναντό σε, ὥν ἑδρασσας αὐτοῦς ὥστε τῇ
ἐτέρᾳ· σὺ τὰν τὴν βαδίζε, καὶ πῖνε πολλὰ κῖς, ὥς ἔφη.

Illud vō iucūde admodū velī discere abs te: quō feras
q̄tīes in mentē venit, q̄nta foelicitate in terra defuncta,
huc accesseris. p̄ta corpis custodibz, satellitibz, ac du
cibz, tū auro tāto, ad hęc pplis q̄ te adorabāt. p̄tea Ba
bylone, Bactris, īmanibus illis beluis, dignitate, gloria.
Deiñ q̄ emiebas p̄spicius, dū vectareris ruiētus ami
cādido caput, purpura circūamictus. Nūqd dis (culo
hęc te ī memoria subeūtia? Quid fles stulte? (cruciāt
Num hęc te sapiens Aristoteles docuit: ne puta
res firma esse quę pēdent a fortuna? A. Sapiens?
oīm ille quū sit adulatorū perditissimus. Me so
luz sine quęso, Aristotelis facta scire: q̄ mīta petierit a
me: p̄ q̄bz mittēdis scripserit: deiñ quō abusus sit mea
doctrina ambitioē: colens sī ac laudans nūc ob (in
formā, tanq̄ & ip̄a pars sit sumi boni: nunc ob
res gestas, atq̄ opes. Nā post & has inē bona puta
bat collocāda, ne vitio sibi verteret: quū & ip̄e eas ad
Prestigiosus o Diogenes plane hō, & fraudu (cipet.
fructus tuli ex ip̄ius sapia: q̄ nūc ex (lētus. Verz illd
maxis bonis q̄ tu omēorasti paulo añ. (crucior ut de
D. At num scis qd facies? remediū em̄ tibi molestiæ
ostendam. Quādoqdē hic veratrū nō nascitur: tu
Lethēi fluminis aquā abundantē attrahēs bibe: iterūq̄
bibe: ac sepius: sicq̄ desine de illis Aristote
lis bonis discruciarī. Sz & Clitū illū video: ac
Callisthenē: aliosq̄ mītos ad te rapti se mouētes, quē
cerpant atq̄ puniāt: ob ea q̄ cōmisisti q̄ndā in (dis
illos. q̄re ī alterā te hāc ripā mferas: & bibe crebrius, ut
(dixi.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΛΟΝ. • ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

ΤΙ ΚΛΑΕΙΣ ὦ ΤΑΝΤΑΛΕ; ἢ ΤΙ ΣΕ ΑΥΤὸν ΔΟΥΡΗ ΕΠΙ Τῇ ΛΙΜΝῃ
ΕΣΤΩΣ; Τ. Δ' ΤΙ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΥΠὸ ΤΟΥ ΔΙΤΗΣ.
Μ. ΔΥΤΩΣ ΑΡΓΟΥΣ Εἴ, ὥς Μὴ ἘΠΙΚΥΨΑΣ ΠΙΕΙΝ, ἢ ΚΑΙ ΝΗ ΔΙ'
ΑΡΥΣΑΜΕΝΟΣ ΚΟΙΛῇ Τῇ ΧΕΙΡΙ; Τ. ΟΥΔΕΝ ΦΕΛΟΣ Εἰ ἘΠΙΚΥΨ-
ΤΑΙ ΜΕ. ΦΕΥΓΕΙ ΓΑΡ Τὸ ὕδωρ ἘΠΕΙΔ' Αὐρ ΠΡΟΣΙΟΝΤΑ Αἰσθίται ΜΕ-
ἢ ΔΕΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΡΥΣΑΜΑΙ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΩ Τῷ ΣΩΜΑΤΙ, ΟΥ
ΦΘΑΝΩ ΒΡΕΞΑΣ, Αἰετὸν Τὸ ΧΕΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΑ Τῶν ΔΑΚΤΥΛΩΝ
ΔΙ' Αἰ' ῥυεῖν, ΟΥΚ Δ' ΙΔ' Δ' ΠΩΣ Αἰϋθῖς ΑΠΟΛΕΪΨΕΙ ΖΗΡΩΝ Τῇ
ΧΕΙΡΑΜΟΥ. Μ. ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΤΙ ΠΑΣΧΕΙΣ ὦ ΤΑΝΤΑΛΕ. Αἰτάρ
Εἰπέ μοι, ΤΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΔΕΚ ΤΟΥ ΠΙΕΙΝ, ΟΥ ΓΑΡ ΣΩΜΑ ἔΧΕΙΣ;
ΑΛΛ' ΕΚΕῖΝΟ ΜΕΝ ΕΝ Αἰϋθῇ ΠΑΤΕΘΑΤΟ, Δ' ΠΕΡ ΚΑΙ ΠΕΙΝ ἢ Κῆ
ΔΙΤΗΣ ΕΔΥΝΑΤΟ. ΣΥ ΔΕ ἢ ΨΥΧῇ, ΠΩΣ Αἰϋ ΕΤΙ ἢ ΔΙΤΩΝΟΣ
ἢ ΠΙΝΑΙΣ; Τ. ΤΟΥΤ' Αὐτὸ ἢ ΚΑΛΑΣΙΣ ΕΣΤΙ, Τὸ ΔΙΤΗΣ ΜΗ-
ΤΗΡ ΨΥΧῇ ὥς ΣΩΜΑ ΟὔΣΑΝ. Μ. ΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ Δ' ΝΤΩ
ΠΙΣΕΥΣΟΜΕΝ, ἔπει' ΦΙΣ Τῷ ΔΙΤΕΙ ΚΑΛΑΖΕΣΘΑΙ. ΤΙ Δ' ΟὔΜ ΣΟΙ
Τὸ ΔΕΙΝΟΝ ΕΣΤΑΙ; ΔΕΔΙΑΣ Μὴ ΕΝΔΕΪΑ ΤΟΥ ΠΟΤΟΥ ΑΠΟΘΑΝΗΣ;
ΟΥΧ' ὀρῶ ΓΑΡ ΑἰϋΛΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΝ ΑἰϋΝ, ἢ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΝ ΤΕΥΘΕΝ
Εἰς ἕτερον Τόπον. Τ. ὀρῶς ΜΕΝ ΛΕΓΕΙΣ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ Δ'
ΟὔΜ ΜΕΡΟΣ Τῆς ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ, Τὸ ΕΠ' ΘΥΜΕῖΝ ΠΙΕΙΝ ΜΗΔΕΝ ΔΕΘ-
ΜΕΝΟΝ. Μ. ΖΗΡΕΙΣ ὦ ΤΑΝΤΑΛΕ, ἢ ὥς Αἰϋθῇ ΠΟΤΟΥ ΔΕΙΣ-
ΘΑΙ ΔΑΚΕΙΣ Αἰετῶν γε ΕΛΛΕΒΟΡΩ. ΝΗ ΔΙΑ, Δ' ΙΣΙΣ ΤΟ ὙΠΕΡΤΙΟΝ
ΤΟΙΣ ΥΠὸ Τῶν ΛΥΤΤΩΝΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΔΕΔΥΓΜΕΝΟΙΣ ΠΕΠΟΝΘΑΣ,
ΟΥ Τὸ ὕδωρ, ΑΛΛΑ Τῇ ΔΙΤΕΙ ΠΕΦΟΒΗΜΕΝΟΣ. Τ. Ὑ ΔΕ
Τὸν ΕΛΛΕΒΟΡΟΝ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΝΑΪΝΟΜΑΙ ΠΙΕΙΝ, ΓΕΝΟΙΤΟ ΜΟΙ ΜΟ-
ΝΟΝ. Μ. ΘΑΪ' ῥα ὦ ΤΑΝΤΑΛΕ, ὥς ὅνΤΕ ΣΥ, ὅνΤΕ ΑἰϋΛΟΣ ΠΙΕΤΑΙ
Τῶν ΝΕΚΡῶν. ΑἰϋΝΑΤΟΝ ΓΑΡ, ΤΟῦ Ὑ ΠΑΝΤΕΣ ὍΣΕΣ ΣΥ ΕΚΚΑ-
ΤΑΔΙΚΗΣ, ΔΙΤΩΣΙ ΤΟΥ ὙΔΑΤΟΣ ἔΧ' ΥΠΟΜΕΝΟΝΤΟΣ.

Menippi. & Tantalī: MENIPPVS.

Quid exulas o Tātale? aut cur teip̃ mērore afficis
iminēs? T. Qm̃ Menippe enecor ob sitī. (stagno
M. Adeo ne piger es, ut nō p̃nus icūbēs bibas: aut
hauriēs caua vola? T. Nihil utilitatis cōsequor si p̃
cūbā. r̃fugit em̃ aq̃ si atq; admoneri me p̃pius sēsit.
verē si quando hausero: ac applicare conor ori: non
p̃uenio effluxum: rigans tm̃ sumā labia: & int̃ digitos
aqua elabit̃. haud scio quomō rursus relinquit aridā
manū mihi. M. p̃digiosū qddā tibi accidit Tā. verē
dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus?
nā illud in Lydia sepultū est: quod bibere ac
sitire potat. tu yō aīa cū sis: quinā posthac sitire q̃as:
aut bibere? T. Hoc ip̃m supplicij quiddā est: ut sitī
sustineat aīa ac si corpus sit. M. Sed hoc sic esse
credimus. qñquidē ais te sitī excruciarī. verē quid tibi
acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne iopia potus mo
nō video em̃ alios ultra hos iferos: nec mortē (riare?
migraueris, q̃ tibi eueniat ī alio loco. T. (aliā, si hīc
certe ps ē supplicij: desiderio (Recte qdē dicis. at hęc
pus sit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō o
re videris mero veratro. nā, p̃ louē, diuersū (potu ege
ab his qui a rabiosis canib; morfu lēsi sunt pateris?
qui non aquā / sed sitim horreas. T. Neq;
veratrū Menippe recusauero bibere, si liceat mihi so
lū. M. cōfide Tā, sic futurū: ut nec tu / nec alius q̃cūq; bi
mortuorū. ipossibile em̃ id. q̃cūq; nō oēs ut tu, affi (bat
ciant̃ hac poena: ut sitiāt aqua eos non expectante.

*Di. Tantalus
Cenitatu,*

*Aīa Tanta
sitij.*

*Mans frustra mis affectib;
discreui abinire,*

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ Ἑρμοῦ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

Ποῦ δὲ καλοὶ εἰσιν, ἢ καλαὶ δ' ἐρεῖαι ;

Β. οὐ σχολή μὲν δ' ἐμένιππε,

πλὴν κατ' ἐκείνο αὐτὸ ἀποβλεπόμενος ὡς ἐπὶ τὰ δεξιὰ· ἔνθα

Ἰάου νῦνός τε ἐστὶ, καὶ ὁ Νάρκισσος, καὶ Νυρεὺς, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ

Τυρῶ, καὶ Ἑλένη, καὶ Ἀλέα, καὶ ὅλας τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα·

Μ. ὅστ' ἄ μόνον ὄρω καὶ κρήνηα τῶν σαρκῶν γυμνά,

ὁμοῖα τὰ πολλὰ· Β. καὶ μὴν ἐκείν' ἅπαντες εἰμι δι' οἷα

θαυμάζονσι, τὰ δ' αὖτ', ὧν σὺ εἰκασ καταφρονεῖς·

Μ. ὁμῶς τὴν Ἑλένην μοι δείξου, οὐ γὰρ ἄν διαγνοί,

ἢ ἔγωγε· Β. τούτ' ἰδὲ κρανίου ἢ Ἑλένης ἐστὶν·

Μ. εἴτα αἱ χίλιαι νῆες διὰ τοῦτο ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπείρου

τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληνες τε καὶ βάρβαροι,

καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γέγονασιν ;

Β. ἄλλ' οὐκ εἶδες δ' ἐμένιππε ζῶσαν τὴν γυναῖκα ;

ἔφη γὰρ ἄν καὶ σὺ ἀνεμέσσητον εἶναι·

τοῖς δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν

εὔπει καὶ τὰ ἄνθη ζηρὰ ὄντα ἐγτίσσει βλέποντες ἀποβαλνυόμενοι

τὴν βαφὴν ἀμορφα διλονότι αὐτῷ δόξει μὲν, τὰ ἄνθη

καὶ ἔχει τὴν χορὴν κάλλυστά ἐστιν·

Μ. οὐκοῦν τοῦτο δ' ἐρεμὴ θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν δι' ἄχατοι περὶ πράμα,

τοσ' οὕτως ὀλ' κρονίου, καὶ ῥαδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες·

Β. οὐ σχολή μοι δ' ἐμένιππε, συμφιλοσόφειν σοι,

ὥστε ἐπιλεξάμενος τόπον ἔνθα ἄν ἐθέλῃς, κείσο καταβα-

λῶν σ' αὐτόν· ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι·

ΜΑΙ. ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ Κέρβερον. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ὦ Κέρβερε, συγγενὴς γὰρ εἰμὶ σοι κύων καὶ αὐτὸς ὧν,

εἰπέ μοι πρὸς τὴν σὺν γόσ', οἷός' ἢν ὁ Σωκράτης

*Miramor hic formositatis fragilitas
• Et quod quare hic ignoramus, •*

Menippi. ac Mercurij. . . MENIPPVS.
Vbi nā formosi mi sūt/aut formosę o Mer, duc doceq;
ut hospite me recēs huc pfectū. M. haud ociū ē mihi
verē istuc ipso loco rēpice dextrorsū. Illic (Menippe.
Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,
Tyro, Helena, ac Leda: deniq; oīno quicqd ē veterum
Men. ossa solū video / & caluarias car (formarū oē.
silia pīde sūt oīa. M. atq; hęc sūt q̄ oēs (nib; rēnudatas,
mirant: ossa vic; quę tu videris cōtēnere. Mē. (poetę
Attē Helenam mihi ostende. non enim dignos-
co ego. Mer. Hęc caluaria Helena est. Men.
Et quidē mille naues ob hanc impletæ sūt, ex omnibus
gręcis acto delectu: tantiq; cōfluxerūt gręci ac barba-
ri: tot deinde urbes euerse sunt? Mer.
Cęterę, nō vidisti Menippe, viuā hāc mulierē. diceres
em̄ sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro tali muliere diu tolerare labores.

Deniq; & flores arefactos si quis aspiciat: abijciētes
colorē / d'formes nimirū ipos videri cōtigit. nōdē florētes
ac detinētes colorē / speciosissimi sūt. Men. Igit̄ hoc
Mercuri demiror: si non intellexerunt gręci / pro re
usq; adeo momētanea, ac facile emarcescēte, laborare.
Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tēū:
quare delecto loco, ubi velis proster-
ne teipm. ego em̄ alias umbras habeo traducendas.

*Frustrea
laboras
pro re
caduca;*

Menippi. & Cerberi. MENIPPVS.

O Cerbere, qñqdē tibi cognatus sū, canis & ipse ex nē:
dic mihi p Stygiā paludem: quō se habebat Socrates

ὅπότε κατήει πρόσ ὑμᾶς ὁ κῆρ δέ, σε θεὸν ὄντα, μὴ ὑλαί-
κτειν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φθέγγεσθαι ὅπο-
τ' ἐθέλοις. κ. πῶρρωθεν μὲν ὧς μένιππε, παντάπαστι
ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ προσωπῷ προσιέναι καὶ οὐ πᾶν δε-
δέναι τὸν θάνατον δοκῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τοῖς ἔξω
τοῦ σομίου ἐστῶσι μεθέλωρ. ἐπεὶ δὲ κατέκλυεν τοῦ χάσ-
ματος, καὶ εἶδε τὸν ζόφον, καὶ γὰρ ἐτὶ διλυμέλονται αὐτὸν
δοκῶν τῷ κονεῖω κατέσπασα τοῦ ποδῶς ὥσπερ τὰ βρέ-
φι ἐκώκυνε, καὶ τὰ ἐαυτοῦ παιδίᾳ ὠδύρετο, καὶ παντοῖος
ἐγένετο. μ. οὐκοῦν σοφιστὴς ὁ ἀνδρωποός ἦν, καὶ οὐκ
ἀληθῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος. κ. οὐκ. ἀλλ'
ἐπεὶ περ ἀναγκάσιον ἄττό ἐώρα, κατεβρασύνετο, ὥς δ᾿ ἔπει-
οὐκ ὅκωρ πεισόμενος δ' πάντως ἔδει παθεῖν, ὥς
θαυμάσωνται οἱ θεαταί. καὶ ὅλως περὶ πάντων γε τῶν
τοιούτων εἰσέειν ἂν ἔχοιμι. ἔως τοῦ σομίου τολμηροί
καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθεν ἔλεγχος ἀκριβής. μ.
ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεκλυθέναι ἔδοξα; κ. μόνος
ὧς μένιππε ἀξίως τοῦ γένους, καὶ Διογένης πρὸ σοῦ.
ὅτ' ἢ μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῆγτε, μὴ δ' ὠδοῦμενοι, ἀλλ'
ἐθελούσιοι, γελῶντες, ὑμῶζειν παραγγείλαντες ἀπασίμ.
χάρωνος. καὶ μένιππου. ΧΑΪΡΩΝ.

Ἀπόδος ὧς κατάρχετε τὰ πορδαία. μ. βόα εἰ τοῦτο
σοφῆδιον ὧς χάρων; χ. ἀπόδος φημί, ἀνθ' ὧν σε
διεπορθμεν σάμην. μ. οὐκ ἀμλάβοις παρά τοῦ μὲν
ἔχοντος. χ. ἔστι δὲ τίς ὁ βολὸν μὴ ἔχωρ; μ.
εἰ μὲν καὶ ἄλλός τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.
χ. καὶ μὴν ἄγξω σε, νῆ τὸν πλούτωνα, ὧς μιᾶς.
ἦν μὴ ἀποδῶς. μ. καὶ γὰρ τῷ ζύλῳ

Inferus oib; idem / horribilis sy :

qñ descēdebat ad vos. Visile ē atq; cū deus sis, nō latrare solū: sed & humano more loqui quando velis. C. Procul quū esset Menippe, omnibus apparuit integro vultu adcedere: & non valde formidare mortē visus ē: ac oñdere se talē illis qui extra specū stabant volens. Posteaq; yō despexit in hiatus: viditq; caliginem: & ego insup contantem ipz, mordendo, aconito corripere pedes: quēadmodū infans eiulabat: suosq; liberos deplorabat: omniformis factus. M. Igit̃ fucate sapiens homo erat: nec vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed ubi necessitatē ipsi incubere vidit / cōfidēs fuit: q̃si yō nō inuitus passurus eēt qđ oīno opus erat eū pati. q̃ miraculo esset spectatoribus. quod oīno de omnibus istiusmōi viris dicere possū: usq; ad fauces specus au ac viriles: atq; intus dephēderis & pueros. (daces sē yō qnā tibi subisse specū visus sū? C. Iō (M. Ego Menippe, dignus gñre apparuisti: & Diogenes (lus eo qđ nō coacti subieritis, nec intrusi, sed (p̃orte: ultronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

Charonis. & Menippi. CHARON.

Redde o pfide naulum. M. Vociferare si isthuc tibi voluptati est: C. Redde inq; pro eo qđ te transuexi. M. Nō adcipies certe a non habente. C. Est ne quispiā q̃ nec obolū hēat? M. Si quidē & alius q̃sq; sit haud scio: ego certe nō hēo. C. Atqui p̃focabo te, p̃ Ditem, o impurissime, ni reddas. M. Et ego baculo

*Dr. Soranus
descripsit an
inferos,*

*Pro navi
Menippi
gentio*

σὺν πατάξας, διαλύσω τὸ κράνιον. **Χ.** μάτηρ οὐρ ἔσθ' ἡ
 πεπλευκὼς τοσοῦτον πλοῦν. **Μ.** ὃ ἔρμῃς ὑπὲρ ἐμοῦ
 σοὶ ἀποδύτω, δ' ὅς με παρέδωκέ σοι. **Ερ.** νῆ Δίος ὄναί μιν,
 εἰ μέλλω γέ νῃ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν. **Χ.** οὐκ ἀπο-
 στήσομαι ἰσού. **Μ.** τούτου γε ἐνεκα νεωλῆκ' ἔσας τὸ πορθ-
 μέιον παράμενε· πληρὸν ἄλλ' ὀ γέ μιν ἔχω, πῶς ἄν λάβοις.
Χ. σὺ δ' οὐκ ἔλθεις ὥς κομίζεις δέον. **Μ.** ἥϊδ' εἰ μὲν
 μὲν, οὐκ εἴχορ δέ· τί οὖν; ἔχρηρ διατοῦτο μὴ ἀποθανεῖν.
Χ. μόνος οὖν ἀνχέσεις, πρῶτα πεπλευκέναι. **Μ.** οὐ
 πρῶτα ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἠντλησα, καὶ τῆς κώπης ἔπε-
 λαβόμην, καὶ οὐκ ἔκλαμον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.
Χ. οὐδ' ἐν ταῦτα πρόσ τὰ πορθμεία, τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦ-
 ναί σε δέει· οὐ γὰρ θέμις ἄλλως γενέσθαι. **Μ.** ἐνκοῦν
 ἀπάγαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον. **Χ.** χαρίεν λέγεις, ἵνα
 καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.
Μ. μὴ ἐνέχλει οὖν. **Χ.** δείξον τί ἐν τῇ πύρρᾳ ἔχεις.
Μ. θέρμους εἰ θέλεις, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ δειπνον. **Χ.**
 πόθεν τοῦτο ὑμῖν ὦ ἔρμῃ τὸν κύνα ἡγάγες; οἷα δέ καὶ
 ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγε-
 λῶν, καὶ ἐπισκώπτων, καὶ μόνος ἄδων οἰμωζόντων
 ἐκείνων. **Ε.** ἀγνοεῖς ὦ χάρων ὁ πῶϊον ἄνδρα διεπόρθε-
 μεν σῶς; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κ' οὐδ' ἐνὸς ἀτνῶ μέλει· οὗτος
 ἐστὶν ὁ μένιππος. **Χ.** καὶ μὴν ἄν σε λάβω. **Μ.**
 ποτὲ ἄν λάβῃς ὦ βέλτιστε; Δίος δέ οὐκ ἄν λάβοις.

Διογένους. καὶ μανσώλου. ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ὦ καὶ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτί-
 μᾶσθαι ἀξίῳ. **Μ.** καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὦ σινω-
 πεῦ, ὅς ἐβασίλευσα καρίᾳς μὲν ἀπάσης· ἤρξα δέ καὶ

tibi illiso cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris *De Menipp*
transuectus tanto traiectu? M. Mercurius p me *farinæ,*
tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. p louē, bñ mecū
si deiceps & pfoluere debeā mortuorū noīe. (agit:
tā. M. Huius rei grā trahēdo cym (C. haud omit
bā/in pposito pſſte. verētñ qđ nō hēo gnā auferēs?
C. At tu nesciebas qđ tibi fuerit apportādum? M.
quidē: s; nō habebā. qđ igr? nū optuit ea grā (Sciebā
C. solus igr gliaberis, gratis te fuisse (me nō emori?
gratis o pclare. siqdē exhausti sē (trāsuectū? M. haud
pui: nec eiulauī solus int̄ alios. (tinā & remū arri
C. Nihil hoc ad haulum. oboluz redde (vecti sē.
re te oportet. haud em̄ fas ē aliū fieri. M. Igitur
reuehe me rursus in vitam. C. Belle dicis: ut
& verbera ob hoc ab AEaco adcipiam.

M. Ne igit sis molestus. C. oñde quid ī pera hēas.

M. Lupinū si velis/ & Hecate comam. C.

Vnde hūc nobis Mercuri adduxisti? tum qualia
garriebat inter nauigandum: vectores omnes irri
dēs/ dicterñsq; icessēs: unus ptoīde cātillās/ plorātib;
illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū transue
xeris? Liberum plane, & cui nihil curę sit. hic

est Menippus. C. Atqui si unq; posthac te r̄cepo?

M. si r̄cepis alñ o pclare: denuo qđē nō possis r̄cipe.

Diogenis. & Mausoli. DIOGE.

Ohe tu Car, quare insolens es: & omnib; nobis p
poni dignū ducis? M. Equidē ob regnū o Sino
pēlis. qppe qui ip̄auī Carię uniuersę. Dñatus sū p̄tea

Ἀνδρῶν ἐνίωρ, καὶ νήσουσ' ἀέ τ' ἵνασ' ὑπὲρ γόμφῳ, καὶ
ἄκρι μὴ λήτου ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆς ἰωνίας κατασφρό-
μενος· καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοισιν
καρτερὸς· τὸ δὲ μέγιστον, δ' ἵτις ἐν Ἀλικαρνασσῶ μνήμα
παυμέγεσθ' ἔχω ἐπὶ κείμενον, ἢ λίκου οὐκ ἄλλος νεκρὸς,
ἀλλ' ὄνδρε' οὕτως ἐς κἀλλος ἐξισχυμένον, ἵππῳ καὶ ὄν-
δρῳ ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἐκασμένον λίθου τοῦ καλλίστου,
δοῖον δὲ νεῶν ἐν ἡτίσιν ἄν' ῥαδίως· ὅνδεο
κῶσοι δικαίως ἐπὶ τοῦτοισιν μέγα φρονεῖν· Δ· ἐπὶ
τῇ βασιλείᾳ φῆς, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου·
Μ· νῆ Δί', ἐπὶ τούτοις· Δ· ἄλλα ὦ καλέ μαύσωλε,
ὅντε ἢ ἰσνύς ἐτί σοι ἐκείνη, ὅντε ἢ μορφή πάρεστιν· εἰ γοῦν
τίνα ἐλοίμην ἀμασθὴν ἐν μορφίᾳσιν πέρι, οὐκ ἔχω εἰ-
πεῖν, τίνοος ἐνεκα τὸ σὸν κρανίον προτίμῳθῃ ἄν τοῦ ἐμε-
φαλοκρά γάρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας δμώ-
ως προφαίναμεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφῆλμεθα, καὶ τὰς ῥέ-
νας ἀποσσεσιμώμεθα· ὃ δὲ τάφος, καὶ δι' πολυτελείας
ἐκείνοσ' λίθοι, Ἀλικαρνασεῦσι μὲν ἴσως εἴην ἐπιδείκνυσ-
θαι, καὶ φιλοτιμείσθαι πρὸς τοὺς ξενοῦς, ὥς ἀντί μέγα
οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστι· σὺ δὲ ὦ βέλτιστε, ὄνχ' ὄρῳ, δ' ἵτις
ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλήρ' εἰ μὴ τοῦτο φῆς, δ' ἵτις μάλλον
ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὲρ τῶν κούτοις λίθοις πιεζόμενος· Μ·
ἐνόνητα οὖν μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἰσότημος ἔσται μαύ-
σωλος καὶ Διογένης· Δ· οὐκ ἰσότημος ὦ γενναϊότατε,
ὅν γάρ μαύσωλος μὲν γάρ οἱ μῶζεται μεμνημένος τῶν
ὑπὲρ γῆς ἐν, δ' ἵτις ἐνδαίμονεϊν ὤκειτο, Διογένης δὲ
καταγελάσεται αὐτοῦ, καὶ τάφον δὲ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῶ
ἔρῃ αὐτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς

Lydię gentibus quibusdā: & insulas quasdā subegi.
Miletū usq; perueni: multis partibus Ionię deua-
statis. ad hęc formosus erā, ac pcerus, & ī rebo bellicis
pualidus. Deniq; (qd maximū est) ī Halicarnasso mo-
pmagnū hūi, qntū nō alius qsq; defūctor: (numētū
sed neq; pari pulchritudine conditū: equis & hominī
bus diligentissime expressis lapide pulcherrimo,
adeo ut neq; phanū simile quis facile inueniat. Nū vī
deor tibi iniuria ob hęc efferri aīo? D. Nūquid ob
imperium ais, formam, atq; molem sepulchri?
M. Per Iouē, ob hec inq;. D. Sz p formose Mau,
neq; robur adhuc tibi illud / neq; forma adest. Si igi
quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h3 qd di-
cat, cuius rei causa tua caluaria pferenda sit meę.
calua em̄ utraq; est & nuda: dentes deinde pari-
ter eminus ostentamus: ac oculis orbatī / nari-
bus sumus simis. Ceterū sepulchruz / & sūptu magno
illos lapides, Halicarnasseis forsitā licebit (extructos
re atq; gliari erga hospites: tāq; qdā magna (ostēta-
structura apd' ipos sit. tu yō vir egregie, n̄ video quō
fructū capias ex ipō, nisi hoc dicas: q; plus oneris
atq; nos sustines, sub tantis saxis pressus. M.
Inutilia igī mihi fuerūt illa oīa: & pis editōis erūt Mau-
solus & Diogenes? D. haud pis editōis o gñofissie:
īmo Mausolus discruciabī recordatiōe eorū q; sunt
in terra: qbo felicī agere s̄uevit. At cōtra Diogenes
irridebit eū, atq; ille qdē de halicarnasseo monumēto
memorabit / sibi ab Artemisia uxore, ac sorore

*Mausoli
sepulchri*

*Vmbra
fari s.*

*Mausi Terrenorū recordatione
plus cruciabitur.*

κατασκέυασμένον· ὁ Διόγενες δὲ τοῦ μὲν σώματος ἐί-
καί τινά τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τοῦτο
λόγον, ἀεὶ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς
βίον, βεβίωκώς ὑψηλότερον ὥς καρῶν ἀνδρὸς· ποδωδέστατε
τοῦ σοῦ μνημάτος, ἢ ἐν βεβαιότερῳ χωρίῳ κατεσκεύασ-
μένον·

Νίρεωσ· ἢ Θερσίτου· ἢ Μένιππυ·
Ἰδού δὲ Μένιππος οὐτοσί δὲ κῆρσι πρότερος εὐμορφώ-
τερός ἐστιμ· εἰπὲς δὲ Μένιππε, οὐ καλλίωμ σοι Δόκῳ·
Μ· τίνας δὲ ἢ ἐστὲ πρότερον οἶμαι· χρηὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι·
Ν· Νίρεὺς, καὶ Θερσίτης· Μ· πρότερος δὲ Νίρεὺς, καὶ πρό-
τερος οὐμ δὲ Θερσίτης, οὐδέ πω γὰρ τοῦτο δῆλον· Θ· ἐμὲ
μὲν ἦν τοῦτ' ἔχω, ὅτι δ' ἄμεινός ἐίμι σοι· καὶ οὐδὲν τιτυ-
κοῦτον διαφέρεις, ἢ λίγον σε· ὁ μὲν ἔκκεινος· ὅτι φλόος ἐν-
πνέσας, ἀπ' πάντων εὐμορφώτατον προσεπών· ἀλλ' ὁ φο-
ξός ἐγώ, καὶ χερνός, οὐδὲν χείρων ἐφαάνμ τῷ Δικαστῇ·
ὥρα δὲ σοι ὥς Μένιππε, ὅντινα καὶ εὐμορφώτερον
ἦγῃ· Ν· ἐμέ γο τὸν Ἀγίλαστον, καὶ Χάρυπον·

ὅς καλλίστος ἀνὴρ ὑπὸ ἥλιον ἦλθον·
Μ· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὥς οἶμαι, καλλίστος ἦλθες,
ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον, ταύτῃ μόνον ἄρα
διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐδρυπτον τὸ
σόν· ἀλαπαδνόν γὰρ αὐτό, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις· Ν·
καὶ μὴν ἔρου ὁ μὲν ὅμοιον ὀπίοι' ἦν ὁπότε συνεστράτευον
τὸ Κῶχαϊόν· Μ· οὐεῖρατά μαι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἄβλέ-
πω, καὶ νῦν ἔθεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ
τότε ἴσασίμ· Ν· οὐκ οὐμ ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφώτερός
εἰμι ὥς Μένιππε· Μ· οὔτε σύ, οὔτε ἄλλος εὐμορφος·
ἴσοτιμία γὰρ ἐν ἄδῳ, καὶ ὅμοιοι ἅπαντες· Θ· ἐμὲ

parato, put lubeat. verē Diogēēs hoc de suo corpe an
aliqd sepulchrū hēat/mīe nōuit. neq; em̄ curę ē sibi ca
res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam
vitam, celsiorem. O Carum abiectissime,
tuo monumento: ac firmiore in loco substru
ctam.

Nirei. ac Therſite.

NIREVS. *Nireus pulcherrimus*

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrū formo
sior sit. Dic Menippe, nū pulchrior tibi videor? *aut Troiam*
M. *Therſites & Menippus*

Qui nā sitis, pus puto ingrēdū. nece ē em̄ et hoc scire,

N. Nireus, ac Therſites. M. Vter Nireus, & u

ter Therſites? nondū em̄ hoc liquet. • T. Vnum

quidē nunc habeo hoc: q; similis sum tibi. neq; tanto

pere excellis/quantum te Homerus ille cecus ex

tulit: omniū formosissimū appellans. Quin fastigi

ato v̄tice ego, rarisq; capill, nihilo mīor visus sū hoc iu.

Cōtēplare v̄o tu o Mēippe, quē nā formosiorē (dice.

arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeq; prognatum,

Qui pulcherrimus vir ad Troiam veni.

M. At nō sub terrā (ut puto) formosissimus venisti:

sed ossa oīa sunt silia. Verē caluaria tua hoc solum

dijudicari a Therſite caluaria poterit: q; mollis est.

at effēmiatū certe hoc, idēcorū deniq; viro fuerit. N.

Verūt̄n p̄cōtare Homerū/q̄lis fuerim cū pugnaſem

int̄ grēcos. M. Sōnia mihi narras. ego v̄o quę vi

deo attēdo: q; nūc tibi p̄sto sunt. Ceterę illa alia, qui

tūc viuebāt norūt. N. Igit̄ nūqd huic formosior ego

sū Menippe? M. Nec tu/neq; alius formosus hic,

q̄litas em̄ apud inferos est: pareſq; s̄t oēs. T. Mihi

Apud inferos nemo formosus. x

ita et Therſites parit̄ formosus est.

μὲν καὶ τοῦτο ἱκανόν·

ΜΕΝΙΠΠΩΝ καὶ ΧΕΪΡΩΝΟΣ· ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

ἤκουσα ὡς χείρων, ὡς θεὸς ὤν, ἐπιθυμίαςιασ ἀποθανεῖν·
Χ· ὁληθῇ ταῦτ' ἤκουσας ὡς μένιππε, καὶ ἔθνηκα, ὡς ὄρεσ,
ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος· Μ· τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου
ἐσχευ ἀνθρώπου τοῖς πολλοῖς χρημάτων; Χ· ἔρω πρὸς
σέ οὐκ ἀσίνετο μόντα· οὐκ ἦν ἐτί ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθα-
νασίας· Μ· οὐκ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὄρεσ τὸ φῶς; Χ·

οὐκ ὡς μένιππε, τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλεις τί καὶ οὐκ
ἀπλοῦρ ἐγούμαι εἶναι· ἐγὼ δὲ ζῶν, αἰεὶ καὶ ἀπολαύων
τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, καὶ ὥραι δὲ διαίται,
καὶ τὰ γινόμενα ἅπαντα ἐξ ἧς ἕκαστον ὥσπερ ἀκολουθεῖν
τα θάτερον θατέρω, ἐνεπλήσθη γούρ αὐτῶν· ἐν γὰρ ἐν τῷ
αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνόν ἦν·
Μ· εὐλέγεις ὡς χείρων· τὰ ἐν ἁδὸν δὲ πῶς φέρεις;·
ἅφ' οὗ προσέμενος αὐτὰ ἤκεισ; Χ· οὐκ ὡς ὡς ὡς μέ-
νιππε· καὶ γὰρ ἰσοτιμία πᾶν δακρυοτικόν, καὶ τὸ πρὸς γὰρ
οὐδὲρ ἔχει τὸ διαφέρον ἐν φωτὶ εἶναι, καὶ ἐν σκότῳ· ἀλλὰ στε-
νὴ δὲ διὰ τὴν ὥσπερ ἄνω, οὕτε πεινῆν δεῖ, ἀλλὰ ἀνεπι-
δείσ τούτων ἁπάντων ἐσμέμ· Μ· ὄρεσ ὡς χείρων, μή-
περί πίπτῃς σε αὐτῷ, καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περὶς;
Χ· πῶς τοῦτο φησ; Μ· ὅτι ἐν τῷ ἐμ τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον
αἰεὶ καὶ τὰντὸν ἐγένετό σοι, προσκρέσ καὶ ἐν ταῦθα
ὅμοια ὄντα, πρόσκορ ὅμοίως, ἀργεῖνοιτο καὶ δείσει με-
ταβολήν γε ζητέω τινά· καὶ ἐν τεύθεν ἐς ἄλλαν βίον, ὅπερ οἶ-
μαι ἀθάνατον· Χ· τί οὖν ἄν πάθῃ τίς ὡς μένιππε;
Μ· ὅπερ οἶμαι, καὶ φασί, συνετόμ' ἔντα, ἀρέσκεισθαι καὶ ἀγα-
πᾶν τοῖς παρούσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφίσκτον ἄεσθαι
τῷ θεῷ δόξα·

quidem & hoc sat est.

Menippi, & Chironis. **MENIPPVS**
Audiui o Chirō, cū eēs deus/desyderasse tñ te mortē.
C, Vera sē q̄ audiuiſti Men, mortuusq; sū/ut vides:
cū immortalē eē potueri. M, q̄ nam te cupido mortis
tenebat, horrendę vulgo rei? C, Dicam ad
te nō impitū, haud āplius iucundū erat mihi, frui imor
talitate. M, Inuicūdū erat te viueſ/lucēq; itueri? C,
Nō hoc Menippe: s; iucundū ego quod variū / & nō
ſimplex arbitror exiſtere. At ego viuēs ac ppetuo fruēs
iſdem ſole, luce, cibo, cūq; horę redirent eēdem:
& reliq; oīm quę cōtingūt foris q̄dlib; veluti conſe
quēs recipio qdā ordie ſuccederet, ſatiabar ill. nō em̄
ip̄o qd ppetuo ē tenore/ s; i pmutādo oīno de, (i hoc
M, Probe dicis Chirō: s; illa q̄ apd' iſeros, ſectatio.
cū ad hęc tāq; potiora te otuleris. C, (agūt quō fers?
ſiquē ēqlitas admodū ē pplare qddā. (n̄ iſuauit Me.
nihil plane h; qd inſit: i luce q; agat, } & hoc rei ē;
neq; ſitire/uti apd' ſupos/ neq; (aut i tenebris. ptea
gētes harę rerę oī; ſuus. (elurire nob; necē ē: s; mie e
iuoluas teip;: et eodē tibi ſymo ſci. (M. vide Chirō
C, q̄re iſtuc ais? M, qm̄ ſi ea q̄ i vita ſē/ ſimili (dat.
a ſp et eodē tenore fuerit tibi: ſelles pari rōne q̄ hic ſē
ſilia oīa: ac ſatiaberis ēque: fiatq; necēſe eſt/ com
mutatio in aliā qndā vitā. verę ut hūc i aliā migres/ ex
iſtimo i poſſibile C, qd igr̄ faciendū eſt Menippe?
M, uti puto: & vulgo p̄dicāt: ſapiēs cū ſis/ boni cōſule;
lige pntia: nihilq; in ill' intolerabile arbitreris. (ac di

Deo gloria.

De ſalutario hōis Viſu

Et ſeleſtina ſuturę Viſe.

Canon de

mon. perip

ſeip. mon

ſeip. mon

Varia ſeip. mon

ſeip. mon

ſeip. mon

ſeip. mon

ſeip. mon

ſeip. mon

ſeip. mon

ſeip. mon

ſeip. mon

ſeip. mon

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall

Argentinus.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc opere/ vo-
culis græcis, examussim e regione adducere latinas: ut
fieri assolet in hoc translationis genere: quo verbū ver-
do redditur. quemadmodū ab initio a nobis in pau-
cis dialogis vides observatū. Verū ubi hoc ago: vide
or mihi a rerū natura parumper aberrare: quæ verba
largitur, quo res significes quid velis. quū non admo-
dum sit opus, celare quid animo gestias. Quis em̄
id non &que efficiat tacendo? Lucianum proinde ora-
torem eloquentissimū, veritus sum: ne balbutientē lati-
ne audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum:
Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum ratus: si latinis pusillum
quoddam verbum adijcerem, quod in græco non ha-
betur: aut rursus græcum supprimerem in latinis, etiā
inverso nōnunq; dictionum ordine: tibiq; , quisquis
es, qui delicatissimas hasce nugas legeris, authoris sen-
tentiam aperirem: q̄ si secus agam/ a Flacci instituto
tota (ut aiunt) via errem. Id insit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus
Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis græcitatis leporem,
me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc pau-
cis admodum nostra ætate sit concessum. Nedum mi-
hi: cui fere aliud agenti/vix vacavit crassiore Miner-
væ, tyronibus hellenismi hæc libanda proponere. Do-

etiores meo prouocans exemplo: ut stridulum quid
dam ἀμυσσόν καὶ ἄπλωδον cantillantem, ipsi magistri ar
tis egregie cantando vincant. Lucūdīus enim mihi fue
rit: Musicam eximiam audire, q̃
Stridenti miserum stipula disperdere carmen.
Vale ex Viridario s, Ioannis Argeñ.

Othomari Nachtgall Distichon.

LVCIANVS.

Me lege, Grauius eris. nosces quid fabula ludat:
Et penitus quicquid tota Poesis habet.

In tetricum, ac rugoso supercilio hoīem,
qui hęc legere dedignabitur:

Tetrastichon eiusdem.

Moribus este procul rigidi, vultuq; Catones.

Qui fugitis risus: scommata mixta iocis.

Lusimus in teneris, seris quoq; ludimus annis.

Et reliquum vitę, quid nisi lusus erit?

Errata passim in grecis .

a Colūna. i. versu. 9. lege·πιμελῆ· In ea. v. 20. l. ὑπ᾿ αἰ' ἁ·
 πω· c. 2. v. 11. l. κρόνον· v. 10. l. τῖνα· c. 3. v. 12. l. μᾶτην· b c. 2.
 v. 22. l. ταύτης· c. 3. v. 7. l. προσέχευ· v. 16. l. ἀφ' ἑσ· c. 2. v. 5. l.
 ἀέμι· v. 9. l. ἐπ' εἰ· ver. pen. σπινυῆρες· c cōl. i. v. 5. l. ἀπο
 λαμβάνουσ· v. 8. l. ὄρε· c. 2. v. 12. l. κτήμα· ver. 22. σύμ· προσιον·
 c. 3. v. 11. l. ἰκουσας· c. 2. v. 2. l. ὄνκ· v. 6. l. πῦρ· v. 15. ἀχρη· v. 19. l.
 μισθόν· d c. 3. v. 22. ubi legis νῦν ἀέ δυσκέρη, adde γυναίκα·
 e c. 1. v. 12. l. ἐνίστε· v. 25. l. τοῖνον· v. 27. l. συναβάντας· c. 2.
 v. pen. l. ἐγκαύματα· v. ult. l. διεφθαρμένους· c. 3. v. 23. l. καὶ γὰρ·
 c. 2. v. 6. l. ἡδύς· v. 10. l. ὄχθον· v. 12. l. καὶ pro καὶ· v. 15. l. ἐκεί
 νος· v. 19. l. συναθεύδουσ· v. 22. l. κοιμᾶσθαι· v. 25. l. τὸν p τοῦ·
 f c. 1. v. 6. l. χαλκῆς· v. 10. l. συναψέσθαι· v. 15. l. πᾶσαι· v.
 19. l. ἄντῳ· v. 26. ubi legis ἐξαπατά, adde τοῦ· v. 29. l. αἰνῶ
 δυνον· c. 2. v. 5. l. ὄντω· v. 20. l. ὄταμαι· v. pē. l. ἔδωκεν· c. 3. v. 5.
 l. ἐγγένηντο· v. 21. l. ἐπαινέσομαι· c. 2. v. 7. l. τολμήσαντα· ibi. l.
 ἔκμαλυν· v. 11. l. ἐτιμωρήσατο· v. 19. l. ὄλωσ· v. 25. l. γένοιτ'·
 g c. 1. v. 19. l. μορμολύττεται· c. 2. ver. 16. l. ἀπάσας· v. 16. l.
 πάντως· c. 3. v. 12. l. ἀγαμός· h c. 1. v. 7. l. σύριγγα· v. 16. l. ἀέ
 σος· v. 16. l. καλῶν· c. 2. v. 21. l. καλῶς· v. pē. l. ὄντω· c. 3. v. 22.
 l. καλῶν· c. 2. v. 16. l. παρῆναι· v. 16. l. ἀπολιποῦσα· i c. 2. v. 1.
 l. ἀντιῶ· v. 12. l. ἀνεκλύσαι· c. 3. v. 15. l. ἔλαθον· v. 23. l. καὶ p τὸν
 c. 2. v. 2. l. συνρίζω· v. 2. ubi legis ἀντῳ, adde τοῦ, ver. 16. l. αἰ
 τοῦντι· k c. 1. v. 1. l. διάφοροι· c. 2. v. 6. l. πάντων· v. 12. ubi le
 gis καὶ, add' ται· v. 16. l. εἰσίν· c. 3. v. 8. l. λείψανον· v. 12. l. ἔδειξ
 et in eo. l. βραχτις· v. ἀῖρεν· l. κίνδυνος· c. 2. v. ἀῖρε· l. ἄλλα·
 l c. 3. v. 2. l. εἰπέ· v. 9. l. ὄτω· c. 2. v. 3. l. γένος· v. 19. l. ἐπίφθονος·
 c. 3. v. 2. l. κρανίου· c. 2. ver. 25. l. ἐντελάμενος· ver. 16. l. μαυθάνω·
 m v. 2. l. ἀνισέμεν· v. 20. l. ὄνκ· v. 26. ubi legis ὀίσθα τῇ, ad

δε πηγῆς. c. 2. v. 1. l. συρραβιδούσαις. c. 3. v. 5. ἀπίσω. v. 1e. 1e. ἄντ' οὐ
 v. 16. l. ἡ τῶ. π c. 1. v. 18. l. ζέφυρε. c. 2. v. 9. l. αὐτὶ. c. 3. v. 10. l. φι
 λαμοσύιας. ο' c. 2. v. 5. l. ναῦτάς. v. 1e. l. ἀπόλοιτο. c. 3. v. 23. l. κῆ
 τοσ. v. 26. l. ἡ κηφεύς. p c. 3. v. 17. l. ἀνέλθης, σὸν γὰρ. v. 22. 1e
 ἡ κειρ. c. 2. v. 13. l. τείλωμαί. q c. 1. v. 1. l. πρόσωπον. v. 6. l. ἄχθ' /
 μενοι. v. 8. l. ἰσοτιμία. v. 23. l. καθάρματα. c. 2. v. 17. l. ἐπαυόμε
 νοι. c. 3. v. 10. l. συναμφοτέρω. v. 22. l. ἐθεράπενον. c. 2. v. 12. 1e. ὑπε
 ταμ. v. 23. l. ἔτεκνον. & 1e. l. θεράπεια. r c. 1. v. 1. l. γράτε. & eo.
 ἄφνω. v. 23. l. προσήγετο. c. 2. v. 22. l. πόσα. c. 3. v. 3. l. στρατηγισάτω.
 c. 2. v. 5. l. ἑξέμων. v. 10. ubi legis πάρησιαν, adde ἐνλευθερίαν.
 v. 12. l. ἐσ' αὐτό. v. 16. l. τρυφήσ. θ c. 2. v. 2. l. ἐνίκησε. v. 10. l.
 σόλω. & 1e. l. ἐμ' αὐτόν. v. 18. l. διαδήματι. v. 21. l. ἀγεννήτ' οὐ. c. 3.
 v. 2. l. στρατηγός. & 1e. l. ἀχρήμ. v. 19. l. ἐνκαταφρονήτης. v. 22. l.
 ἐμυνάζειν. c. 2. v. 26. l. παρὰ ὄζον. t c. 2. v. 5. l. πατέρα. v. 7. l.
 τροφήται. v. 12. l. λακτύλιον. v. 23. l. ὄρω. c. 3. v. 2. l. ἐν ναύσῃ. v.
 10. l. βέβαια. c. 2. v. 21. l. πραγμάτων. v. 25. l. νεκρούς. u c. 2. v. 2
 6. ubi legis κατέκνυτο adde εἰ τω. c. 3. v. 7. l. ἡ δειρ. v. 21. l. ἀπ
 πόρθε. e supfluit, v. 1e. l. ἄντ' ὧ, v. 1e. sic distingas, σε λάβω
 ποτέ. m. c. 3. v. 13. l. ἰσχύς, v. 22. l. ὑπὸ πύλινον, v. 26. l. ὡς
 το, c. 2. v. 15. l. φεψός, v. 17. l. ἀγλαίας, v. 20. l. ὁμοία, & ibid
 ταύτη. v. 23. l. ὡς δ' ἴσας, & 1e. l. τῶς, & 1e. l. ἔχεις, v. 11. l. ἐμοί.